

หัวข้อการศึกษาค้นคว้าอิสระ	แบบจำลองระบบการจัดการองค์ความรู้ด้านการวางแผน ของ สำนักงานประจำเขต 9 การประปาส่วนภูมิภาค
ชื่อและนามสกุล	นางสาวชนมนดา พรสมผล
แขนงวิชา	บริหารธุรกิจ
สาขาวิชา	วิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช
อาจารย์ที่ปรึกษา	รองศาสตราจารย์จิราภรณ์ สุรัมมสกุล

คณะกรรมการสอบการศึกษาค้นคว้าอิสระได้ให้ความเห็นชอบการศึกษาค้นคว้าอิสระ^{ฉบับนี้}แล้ว

ประธานกรรมการ

(รองศาสตราจารย์จิราภรณ์ สุรัมมสกุล)

กรรมการ

(รองศาสตราจารย์ ดร.สมพร พุทธพิทักษ์ผล)

คณะกรรมการบันฑิตศึกษา ประจำสาขาวิชาการจัดการ อนุมัติให้รับการศึกษา^{ค้นคว้าอิสระ}ฉบับนี้ เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรบริณญาณบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต แขนงวิชาบริหารธุรกิจ สาขาวิชาการจัดการ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช

(รองศาสตราจารย์ ดร.รังสรรค ประเสริฐศรี)

ประธานกรรมการประจำสาขาวิชาการจัดการ

วันที่ 21 เดือน มกราคม พ.ศ. 2551

**ชื่อการศึกษาค้นคว้าอิสระ แบบจำลองระบบการจัดการองค์ความรู้ด้านการวางแผน ของ
สำนักงานประปาเขต ๙ การประปาส่วนภูมิภาค**

**ผู้ศึกษา นางสาวชนนาดา พรสมผล บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต
อาจารย์ที่ปรึกษา รองศาสตราจารย์จิราภรณ์ สุขุมสกุล ปีการศึกษา 2550**

บทคัดย่อ

**การศึกษารังนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อออกแบบ แบบจำลองระบบการจัดการองค์ความรู้
ด้านการวางแผน ของสำนักงานประปาเขต ๙ การประปาส่วนภูมิภาค**

การศึกษารังนี้เป็นการศึกษาพัฒนาต้นแบบ ด้วยวิธีการเก็บรวบรวมข้อมูลจาก

**ผู้บริหารระดับผู้อำนวยการกอง และหัวหน้างาน กลุ่มผู้บริหารของหน่วยงานสำนักงานประปาเขต
๙ และสำนักงานประปาเขตในสังกัดการประปาส่วนภูมิภาค โดยใช้แบบสอบถามและใช้วิธี
วิเคราะห์เชิงคุณภาพ เพื่อนำข้อมูลที่เก็บรวบรวมใช้วิเคราะห์ ออกแบบ จัดหมวดหมู่ กำหนด
ประเด็นสำคัญ และกำหนดเป็นกรอบในการสร้างแบบจำลองระบบจัดการองค์ความรู้ด้านการ
วางแผนของสำนักงานประปาเขต ๙ ตลอดจนทำการออกแบบหน้าจอคอมพิวเตอร์ส่วนต่อประสาน
กับผู้ใช้ เพื่อนำไปขยายผลสร้างเว็บไซด์ ใช้กับเครือข่ายอินเทอร์เน็ต ได้ในภายหลัง**

**ผลที่ได้จากการศึกษา นำมาสร้างพิมพ์เขียว (Blueprint) แบบจำลองระบบจัดการองค์
ความรู้ด้านการวางแผน และพิมพ์เขียว (Blueprint) องค์ความรู้ด้านการวางแผนของสำนักงาน
ประปาเขต ๙ การประปาส่วนภูมิภาค โดยแบ่งเป็นองค์ความรู้ที่ซ่อนเร้น (Tacit Knowledge) และ
องค์ความรู้ที่ชัดแจ้ง (Explicit Knowledge) องค์ความรู้ที่ซ่อนเร้น แบ่งเป็นกลุ่มประเภทองค์ความรู้
ที่เกิดจากประสบการณ์และกลุ่มทักษะความชำนาญด้านการวางแผน องค์ความรู้ที่ชัดแจ้ง แบ่งเป็น
กลุ่มองค์ความรู้ด้านข้อมูลเพื่อการวางแผน ด้านการวิเคราะห์เพื่อการวางแผน และด้านอื่น ๆ ที่
เกี่ยวข้อง แบบจำลองที่ได้จากการศึกษานี้ สามารถนำไปประยุกต์ใช้กับองค์กรที่มีศักยภาพ
และสภาพแวดล้อมใกล้เคียงกัน ได้ นอกจากนี้ ควรมีการศึกษาถึงเทคโนโลยีในการจัดการองค์
ความรู้ ด้านการวางแผน ที่จะนำมาใช้ในอนาคต**

**คำสำคัญ แบบจำลองระบบจัดการองค์ความรู้ การวางแผน สำนักงานประปาเขต ๙ การประปาส่วน
ภูมิภาค**

กิตติกรรมประกาศ

การศึกษาค้นคว้าอิสระนี้สำเร็จได้ด้วยความกรุณาของคณาจารย์ในหลักสูตร
บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต สาขาวิชาการจัดการ ทุกท่านที่ประสิทธิ์ประสาทวิชา ความรู้ ให้คำแนะนำ
รวมถึงแนวทางในการศึกษาค้นคว้า ตำรา แหล่งความรู้ที่เป็นความรู้ใหม่ ๆ ตลอดจนให้ความรู้ใน
ด้านต่าง ๆ ในขณะที่กำลังศึกษาอยู่ จนทำให้ผู้ศึกษามีความรู้มากพอในการศึกษาค้นคว้าอิสระครั้งนี้
ได้สำเร็จลุล่วงไปได้ด้วยดี

ขอขอบขอบพระคุณรศ.จิราภรณ์ ศุขุมสกุล ที่ได้ช่วยขี้เนะแนวทางที่ดีในการ
วางแผนการศึกษา การสร้างแบบจำลอง และในการแก้ไขปัญหา ทำให้เกิดความคิดใหม่ ๆ ใน
การศึกษา และขอบขอบคุณเจ้าหน้าที่บัณฑิตวิทยาลัยทุกท่าน ที่ได้ช่วยประสานงานในการศึกษา

ผู้ศึกษาได้รับขอบพระคุณผู้บริหารและบุคลากรของสำนักงานประจำเขต ๙ รวมไป
ถึงบุคลากร ของการประจำส่วนภูมิภาคทุกท่าน ที่ได้ให้ความร่วมมือให้ข้อมูลที่เป็นประโยชน์มาก
ในการศึกษา นับเป็นความกรุณาอย่างที่สุด อันเป็นผลให้สามารถสร้างแบบจำลองระบบการจัดการ
องค์ความรู้ด้านการวางแผน ของสำนักงานประจำเขต ๙ การประจำส่วนภูมิภาค ในครั้งนี้

ขอขอบคุณ เพื่อน ๆ MBA ๕ ทุกท่าน โดยเฉพาะอย่างยิ่งกลุ่มเพื่อนชาวเหนือ ที่ให้
ความช่วยเหลือและเป็นกำลังใจให้แก่กันและกัน พันผ่าอุปสรรคทุกอย่างสู่ความสำเร็จ และขอบคุณพี่
ชมพู่ ที่เคยกระตุ้นเตือนให้สามารถทำงานได้เสร็จตามเป้าหมาย

ท้ายสุดนี้ทุกสิ่งที่พึงได้จากการศึกษา ผู้ศึกษาขอขอบความดีให้แก่คุณแม่วันนี้ยที่
เคยดูแล ให้กำลังใจเสมอมาและเป็นผู้มีพระคุณสูงสุด รวมไปถึงครูบาอาจารย์ทุกท่านที่ได้สั่งสอน
มาแต่หนหลัง หวังว่างานค้นคว้าอิสระฉบับนี้คงจะเป็นประโยชน์ทั้งแก่นักศึกษา นักวิจัย และ
ผู้สนใจโดยทั่วไปนั่งไม่นานก็น้อย

ชมนฤทธิ์ พรสมผล

ตุลาคม 2550

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อภาษาไทย	๑
กิตติกรรมประกาศ	๑
สารบัญตาราง	๗
สารบัญภาพ	๘
บทที่ ๑ บทนำ	๑
ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา	๑
วัตถุประสงค์การศึกษา	๒
ขอบเขตของการศึกษา	๒
ข้อจำกัดในการศึกษา	๓
นิยามศัพท์เฉพาะ	๓
ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ	๔
บทที่ ๒ วรรณกรรมที่เกี่ยวข้อง	๕
รายละเอียดองค์กร	๖
ประวัติความเป็นมาของการประปาส่วนภูมิภาค	๖
ขอบเขตพื้นที่และโครงสร้างการบริหารของการประปาส่วนภูมิภาค	๘
ประวัติความเป็นมาของสำนักงานประปาเขต ๙	๑๓
การวางแผน ของสำนักงานประปาเขต ๙	๑๕
แนวความคิดและทฤษฎีที่กล่าวถึงการจัดการองค์ความรู้	๑๗
แนวความคิด ทฤษฎีและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการวางแผน	๓๐
บทที่ ๓ วิธีดำเนินการศึกษา	๓๙
ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง	๓๙
เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษา	๓๙
ขั้นตอนในการดำเนินการสร้างแบบจำลอง	๔๐
ระยะเวลาในการดำเนินงาน	๔๒

สารบัญ (ต่อ)

	หน้า
บทที่ 4 ผลการศึกษาและออกแบบ แบบจำลองระบบฯ	43
ผลการศึกษา	43
วิเคราะห์และออกแบบ แบบจำลองระบบจัดการองค์ความรู้ฯ	45
บทที่ 5 สรุปการศึกษา อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ	55
สรุปการศึกษา	56
อภิปรายผล	57
ข้อค้นพบ	59
ปัญหาและอุปสรรคของการศึกษา	60
ข้อเสนอแนะ	60
บรรณานุกรม	62
ภาคผนวก	66
ก แบบสอบถาม	67
ข รายละเอียดตอบแบบสอบถาม	71
ค แผนวิสาหกิจฉบับที่ 4 (ปีงบประมาณ 2545 - 2549)	85
ประวัติผู้ศึกษา	104

สารบัญตาราง

	หน้า
ตารางที่ 4.1 จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามลักษณะส่วนบุคคล	43
ตารางที่ 4.2 แสดงการแบ่งประเภทขององค์ความรู้ด้านข้อมูล	46
ตารางที่ 4.3 แสดงการแบ่งประเภทขององค์ความรู้ด้านการวิเคราะห์	47
ตารางที่ 4.4 แสดงการแบ่งประเภทขององค์ความรู้ด้านอื่น ๆ ที่เกี่ยวเนื่อง	47

สารบัญภาพ

	หน้า
ภาพที่ 2.1 แสดงพื้นที่การบริหารของการประปาส่วนภูมิภาค	9
ภาพที่ 2.2 แสดงโครงสร้างการบริหารของการประปาส่วนภูมิภาค	12
ภาพที่ 2.3 สำนักงานประปาทั้ง 27 แห่ง ของสำนักงานประปาเขต 9	14
ภาพที่ 2.4 โครงสร้างองค์กรของสำนักงานประปาเขต	14
ภาพแสดงความเชื่อมโยงของแผนต่าง ๆ ของการประปาส่วนภูมิภาค	15
ภาพแสดงกระบวนการจัดทำแผนกลยุทธ์และความเชื่อมโยง กับแผนปฏิบัติการของการประปาส่วนภูมิภาค	17
ภาพที่ 2.7 ปรามิตรแสดงลำดับขั้นของความรู้	18
ภาพที่ 2.8 ภาพแสดงวงจรความรู้	19
ภาพที่ 2.9 วงจรความรู้	21
ภาพที่ 2.10 โมเดลปลาทุ	22
ภาพที่ 2.11 โมเดล RICE	26
ภาพที่ 2.12 การบริหารจัดการความรู้	29
ภาพที่ 2.13 แผนภูมิแสดงความสัมพันธ์ของแผนระยะต่าง ๆ	33
ภาพที่ 3.1 ขั้นตอนการออกแบบแบบจำลองระบบจัดการองค์ความรู้ด้านการวางแผน สำนักงานประปาเขต 9 การประปาส่วนภูมิภาค	41
ภาพที่ 4.1 แสดงพิมพ์เขียว (Blueprint) ของแบบจำลองระบบจัดการองค์ความรู้ ด้านการวางแผนของสำนักงานประปาเขต 9 การประปาส่วนภูมิภาค	49
ภาพที่ 4.2 แสดงพิมพ์เขียว (Blueprint) ขององค์ความรู้ด้านการวางแผน ของสำนักงานประปาเขต 9 การประปาส่วนภูมิภาค	50
ภาพที่ 4.3 แสดงการออกแบบส่วนติดต่อผู้ใช้ ในลักษณะการเชื่อมโยง ไปยังหน้าจอหลักต่าง ๆ	52
ภาพที่ 4.4 แสดงรูปขยายของหน้าจอ องค์ความรู้ด้านข้อมูลเพื่อการวางแผน	53
ภาพที่ 4.5 แสดงรูปขยายของหน้าจอ องค์ความรู้ด้านการวิเคราะห์แผนงาน	53
ภาพที่ 4.6 แสดงรูปขยายของหน้าจอ องค์ความรู้ด้านอื่น ๆ ที่เกี่ยวเนื่องกับการวางแผน	54
ภาพที่ 4.7 แสดงรูปขยายของหน้าจอ องค์ความรู้ที่ซ่อนเร้น (Tacit Knowledge)	54

บทที่ 1

บทนำ

1. ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

การจัดการองค์ความรู้ (Knowledge Management หรือ KM) คือการรวบรวมความรู้ที่มีอยู่ในองค์กร ซึ่งกระจัดกระจายอยู่ในตัวบุคคลหรือเอกสาร มาพัฒนาให้เป็นระบบเพื่อให้ทุกคนในองค์กรสามารถเข้าถึงความรู้ และพัฒนาตนเองให้เป็นผู้รู้ เป็นการเพิ่มความสามารถในการปฏิบัติงาน ได้อย่างมีประสิทธิภาพ

สำนักงานประจำเขต 9 การประปาส่วนภูมิภาค มีองค์ความรู้มากมาย โดยเฉพาะอย่างยิ่งความรู้ของผู้ทรงคุณวุฒิที่เชี่ยวชาญหรือผู้บริหารผู้มากด้วยความสามารถ ในด้านการวางแผน (Planning) ซึ่งเป็นกระบวนการบริหารงานที่สำคัญอันดับแรกของการบริหารงานในทุกด้าน เพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ตามที่ตั้งไว้ ความสำเร็จหรือความล้มเหลวขององค์กรส่วนหนึ่งเป็นผลมาจากการวางแผน โดยความรู้ซ่อนเร้น (Tacit Knowledge) ซึ่งเป็นองค์ความรู้ในตัวบุคคล อันเกิดจากการเรียนรู้และสั่งสมมาจากการปฏิบัติงานจริง การนำเทคนิคเฉพาะมาใช้ หรือจากการเคยพบปัญหาอุปสรรคต่าง ๆ และแนวทางการแก้ไข เช่น ประสบการณ์และเอกสาร การวางแผนแหล่งน้ำของสำนักงานประจำ ให้มีปริมาณน้ำดีเพียงพอ กับความต้องการในการรับมือกับปัญหาง่ายแล้งที่อาจเกิดขึ้น ประสบการณ์และเอกสารในการวางแผนกำลังการผลิต น้ำประจำของสำนักงานประจำ โดยพยากรณ์ว่าจะเต็มกำลังการผลิตเมื่อใด และสมควรเริ่มดำเนินโครงการปรับปรุงขยายเพื่อเพิ่มกำลังการผลิตเมื่อใด เป็นต้น ความรู้บางเรื่องรู้เฉพาะบุคคล แต่ไม่ได้มีการจดบันทึกหรือถ่ายทอดต่อให้บุคคลรุ่นหลัง เมื่อผู้เชี่ยวชาญดังกล่าวลาออก เกษียณอายุ หรือเสียชีวิต ความรู้ของบุคคลเหล่านั้นจึงหายไปอย่างน่าเสียดาย จึงควรมีระบบการจัดการองค์ความรู้ (Knowledge Management) ด้านการวางแผน ของ สำนักงานประจำเขต 9 การประปาส่วนภูมิภาค เพื่อร่วมรวมความรู้และจัดเก็บความรู้อย่างเป็นระบบ เพื่อที่จะนำมาใช้ หรือถ่ายทอดกันได้ภายในองค์กร อันจะเกิดประโยชน์ต่อการปฏิบัติงาน ช่วยลดระยะเวลาการเรียนรู้งานใหม่ ลดการสูญเสียเวลาและทรัพยากร เกิดการพัฒนาความรู้ไปสู่นวัตกรรมใหม่ ๆ ซึ่งความรู้ที่ได้รับการจัดการอย่างเป็นระบบนี้จะคงอยู่เป็นความรู้ขององค์กรตลอดไป

จากความสำคัญดังกล่าวจึงได้ทำการศึกษาเพื่อออกแบบ แบบจำลองระบบจัดการองค์ความรู้ด้านการวางแผน ของสำนักงานประจำเขต 9 การประปาส่วนภูมิภาค ให้เหมาะสมกับการใช้งานและสืบค้น โดยจัดแยกประเภทขององค์ความรู้ด้านการวางแผนในลักษณะต่าง ๆ ให้สะดวกต่อการเรียกค้นข้อมูลอย่างเป็นระบบ ซึ่งอาจจะนำไปพัฒนาต่อโดยเรียกใช้งานผ่านเว็บไซต์ เป็นต้น ผลลัพธ์ที่ได้จะทำให้สำนักงานประจำเขต 9 มีระบบจัดการความรู้ด้านการวางแผนเป็นของตนเอง เป็นทรัพย์สินทางปัญญาหรือทุนทางปัญญา (Intellectual Capital) ก่อให้เกิดการเข้าถึงความรู้ การแบ่งปันความรู้ ประสบการณ์ ความชำนาญ การเพิ่มพูนความรู้ในองค์กร การแลกเปลี่ยนความรู้ และการนำความรู้ไปใช้ ปรับเปลี่ยนกระบวนการในการพัฒนาความรู้จากความรู้ในตัวบุคคลไปเป็นความรู้ขององค์กร ซึ่งพนักงานจะสามารถเข้าถึงระบบจัดการความรู้นี้ได้โดยง่าย สามารถนำองค์ความรู้และประสบการณ์เหล่านั้นมาใช้งานได้อีก ไม่ว่าจะใช้ประโยชน์ส่วนบุคคลหรือใช้ร่วมกันในทีมงาน ซึ่งจะช่วยพัฒนาศักยภาพด้านความสามารถของพนักงาน ทำให้องค์กรมีฐานความรู้ที่ยั่งยืน เพื่อให้เกิดการเปลี่ยนแปลง ต่อไป

2. วัตถุประสงค์การศึกษา

เพื่อออกแบบ แบบจำลองระบบจัดการองค์ความรู้ ด้านการวางแผน ของสำนักงานประจำเขต 9 การประปาส่วนภูมิภาค

3. ขอบเขตของการศึกษา

3.1 การศึกษาระบบนี้ เป็นการเก็บรวบรวมข้อมูลความต้องการองค์ความรู้ในด้านการวางแผน ของสำนักงานประจำเขต 9 โดยใช้วิธีวิเคราะห์เชิงคุณภาพใช้แบบสอบถามจากผู้บริหารระดับกอง และหัวหน้างาน นำมาวิเคราะห์ ออกแบบ จัดหมวดหมู่ กำหนดประเด็นสำคัญ แล้วนำมากำหนดกรอบในการออกแบบ แบบจำลองระบบจัดการองค์ความรู้ด้านการวางแผนของสำนักงานประจำเขต 9 และออกแบบหน้าจอคอมพิวเตอร์ส่วนประสานงานผู้ใช้ เพื่อนำไปขยายผลสร้างเว็บไซต์ ใช้กับเครือข่ายอินเทอร์เน็ต ได้ในภายหลัง

3.2 ช่วงเวลาที่ศึกษา เดือนกรกฎาคม 2550 - เดือนตุลาคม 2550

4. ข้อจำกัดในการศึกษา

การศึกษาครั้งนี้มีข้อจำกัดที่สำคัญสองประการ

ประการแรก คือ ข้อจำกัดขององค์ความรู้ด้านการวางแผน เนื่องจากมีบุคลากรและผู้เชี่ยวชาญด้านการวางแผนของสำนักงานประจำเขต 9 ไม่นักนัก ผู้ศึกษาจึงได้พิจารณาสอบถามเพิ่มเติมจากผู้เชี่ยวชาญของสำนักงานประจำอื่น ๆ ของการประจำส่วนภูมิภาค ซึ่งมีลักษณะการปฏิบัติงานคล้ายคลึงกัน ทั้งหมดรวม 10 เขต เพื่อให้ได้องค์ความรู้ที่กว้างขวางมากขึ้น ซึ่งส่งผลดีในเรื่องของการนำเสนอจำลองไปใช้จริง ให้สามารถใช้ได้กว้างขวางมากขึ้น

ประการที่สอง คือ ข้อจำกัดด้านความรู้ความสามารถและทรัพยากรที่มีอยู่ในการออกแบบ แบบจำลองระบบจัดการองค์ความรู้ฯ ซึ่งผู้ศึกษาเป็นผู้สนใจในการศึกษาและออกแบบ จำลองดังกล่าว จึงลงมือทำด้วยตนเองเท่าที่ทรัพยากรมีอยู่ และเอื้ออำนวย ซึ่งอาจมีผลให้แบบจำลองระบบจัดการองค์ความรู้ฯ ดังกล่าวไม่สมบูรณ์เท่ากับผลงานระดับผู้เชี่ยวชาญและมืออาชีพ

5. นิยามศัพท์เฉพาะ

5.1 แบบจำลองของระบบจัดการองค์ความรู้ หมายถึง แผนภาพ (Schematic) แสดงถึง การวิเคราะห์ ออกแบบ จัดหมวดหมู่ กำหนดประเด็นสำคัญ และออกแบบหน้าจอคอมพิวเตอร์ ส่วนติดต่อของผู้ใช้ เพื่อนำไปขยายผลสร้างเว็บไซต์ได้ในภายหลัง สำหรับบุคลากรเข้าไปใช้ และแลกเปลี่ยนองค์ความรู้ด้านการวางแผน ของสำนักงานประจำเขต 9 การประจำส่วนภูมิภาค

5.2 ระบบจัดการองค์ความรู้ หมายถึง การรวบรวมความรู้ที่มีอยู่ในองค์กร ซึ่งจะจัดกระจายอยู่ในตัวบุคคลหรือเอกสาร มาพัฒนาให้เป็นระบบ

5.3 การวางแผน หมายถึง การตัดสินใจล่วงหน้า ในการเลือกทางเลือกเกี่ยวกับสิ่งต่าง ๆ ไม่ว่าจะเป็นวัตถุประสงค์หรือวิธีการกระทำ เพื่อให้ก่อผลตามเป้าหมายมากที่สุด โดยรวมถึง การเสาะแสวงหาข้อมูลที่จำเป็น นโยบาย และงบประมาณที่จะใช้

5.4 การประจำส่วนภูมิภาค หมายถึง รัฐวิสาหกิจซึ่งเป็นองค์กรให้บริการสาธารณะปีก ที่รับผิดชอบในการก่อสร้างและบริหารงานเกี่ยวกับกิจกรรมประจำในส่วนภูมิภาค ทั่วประเทศไทย โดยแบ่งส่วนบริหารเป็นสำนักงานประจำเขต รวม 10 เขต แต่ละเขตมีหน้าที่คุ้มครองและประจำในสังกัดของตนเอง

5.5 สำนักงานประปาเขต 9 หมายถึง สำนักงานประปาเขต 9 ตั้งอยู่เลขที่ 109 หมู่ที่ 1 ตำบลสันพระเนตร อำเภอสันทราย จังหวัดเชียงใหม่

6. ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

6.1 ทำให้ได้แบบจำลองระบบจัดการองค์ความรู้ด้านการวางแผน ของ สำนักงานประปาเขต 9 การประปาส่วนภูมิภาค

6.2 สามารถนำแบบจำลองมาใช้เป็นเครื่องมือของผู้ปฏิบัติงาน เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพในการทำงาน ต่อไป

6.3 เป็นแนวทางในการพัฒนาระบบในการจัดการองค์ความรู้ ด้านอื่น ๆ ของ สำนักงานประปาเขต 9 การประปาส่วนภูมิภาค

6.4 เป็นแนวทางในการศึกษาด้านระบบจัดการองค์ความรู้ และด้านการวางแผน ให้กับผู้สนใจทั่วไป

บทที่ 2

วรรณกรรมที่เกี่ยวข้อง

ในการศึกษาวรรณกรรมที่เกี่ยวข้อง เพื่อใช้ในการศึกษาแบบจำลองระบบการจัดการองค์ความรู้ด้านการวางแผน ของ สำนักงานประจำเขต 9 การประปาส่วนภูมิภาค ผู้ศึกษาได้ศึกษาจากวรรณกรรมที่เกี่ยวข้อง แนวคิดและทฤษฎี รวมทั้งจากเอกสาร ตำราและผลงานวิจัยอื่นๆ ซึ่งผู้ศึกษาจะนำเสนอโดยแยกเป็นประเด็น ดังนี้

1. รายละเอียดองค์การ ข้อมูลเบื้องต้นเกี่ยวกับสำนักงานประจำเขต 9
การประปาส่วนภูมิภาค
 - 1.1. ประวัติความเป็นมาของการประปาส่วนภูมิภาค
 - 1.2. ขอบเขตพื้นที่และโครงสร้างการบริหารของการประปาส่วนภูมิภาค
 - 1.3. ประวัติความเป็นมาของสำนักงานประจำเขต 9
 - 1.4. การวางแผน ของสำนักงานประจำเขต 9
2. แนวความคิดและทฤษฎีที่กล่าวถึงการจัดการองค์ความรู้
 - 2.1. ความหมายของการจัดการองค์ความรู้
 - 2.2. แนวคิดเกี่ยวกับการจัดการองค์ความรู้
 - 2.3. ประโยชน์ของการจัดการองค์ความรู้
 - 2.4. วัตถุประสงค์ของการจัดการองค์ความรู้
 - 2.5. ลักษณะและส่วนประกอบของระบบการจัดการองค์ความรู้
3. แนวความคิด ทฤษฎีและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการวางแผน
 - 3.1 ความหมายของการวางแผน
 - 3.2 ความสำคัญของการวางแผน
 - 3.3 ประเภทของการวางแผน
 - 3.4 องค์ประกอบของการวางแผน
 - 3.5 กระบวนการวางแผน
 - 3.6 ลักษณะของแผนงานที่ดี
 - 3.7 ปัญหาและอุปสรรคในการวางแผน

1. รายละเอียดองค์กร

ข้อมูลเบื้องต้นเกี่ยวกับสำนักงานประจำเขต 9 การประปาส่วนภูมิภาค

1.1 ประวัติความเป็นมาของการประปาส่วนภูมิภาค

ประปาประเทศไทย

ในสมัยสุโขทัยจากหลักฐานทางโบราณคดี มีการกักเก็บน้ำไว้ใช้ก่อสร้างใจเมือง ดังคำจากรักในศิลารากสุโขทัยหลักที่ 1 ด้านที่ 2 ของพ่อขุนรามคำแหงมหาราช ทรงจากรักว่า "...ก่อ...เมืองสุโขทัยนี้ มีน้ำตระพังโพย สีใสกินดี ...ดังกินน้ำโขงเมื่อแล้ว รอบเมืองสุโขทัยนี้..." (คำว่า "ตระพังโพย" หมายถึง บ่ออัศจรรย์เข้าใจว่าบ่อนี้มีน้ำใช้ได้ ตลอดปี) นับจากนั้น

ในสมัยพระเจ้าอยู่หัวทรงสร้างกรุงศรีอยุธยาเป็นเมืองหลวง ก็ทรงโปรดให้มีการขุดคล่องเป็นจำนวนมาก เพื่อให้เกิดการไหลเวียนของน้ำ และ เป็นการอำนวยความสะดวกให้แก่ ประชาชน ใน การใช้น้ำอุปโภคและบริโภคอีกประการหนึ่งด้วย

ในสมัยสมเด็จพระนราธิষฐ์มหาราช มีพระราชประสงค์ที่จะให้เมืองลพบุรี ได้ทรงพิจารณาเรื่องน้ำบริโภคเป็นเรื่องสำคัญอันดับแรก โปรดเกล้าให้มีการดำเนินการขุดท่านบกันน้ำในทะเลชุมคร สร้างเป็นเขื่อนเก็บน้ำฝนไว้ใช้ตลอดปี มีการวางแผนจากทะเลชุมคร ไปสู่สระบุรี พัฒนาแม่น้ำชื่อว่า สารแก้ว 2 แห่ง แล้ววางท่อขนาดใหญ่เข้าสู่เมืองลพบุรี แยกจ่ายไปตามสถานที่สำคัญ ๆ เช่น พระราชวังบ้านหลวงรับราชฎูต วัดในพระพุทธศาสนา และ โรงพยาบาล สำหรับประชาชน เป็นต้น จากหลักฐานทางประวัติศาสตร์ที่ปรากฏ จึงพอสรุปได้ว่า วิวัฒนาการในการจัดระบบการวางท่อจากแหล่งน้ำมาสู่เมืองเพื่ออาณาประชาราษฎร์ได้เกิดขึ้นในสมัยนี้

สมัยกรุงรัตนโกสินทร์เป็นราชธานี เมื่อ พ.ศ.2325 ในสมัยแรก การใช้น้ำขังคงอาศัยน้ำจากแม่น้ำลำคลอง และน้ำฝนเป็นน้ำอุปโภคบริโภค

ในสมัยรัชกาลที่ 1 จนถึงรัชกาลที่ 4 จึงโปรดเกล้าให้มีการขุดคล่องเชื่อมโยงกับแม่น้ำเจ้าพระยาขึ้นมากまい ให้สอดคล้องกับความเป็นอยู่ของประชาชน

วันที่ 13 กรกฎาคม พ.ศ. 2452 พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดชฯ ได้ประกาศพระบรมราชโองการทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้กรมสุขาภิบาลจัดการ ที่จะนำน้ำมาใช้ในพระนคร ตามแบบอย่างที่สมควรแก่ภูมิประเทศ ให้ตั้งทำที่ขังน้ำที่คลองเชียงราก แขวงเมืองปทุมธานี อันเป็นที่พัฒนาเฝิดขึ้นถึงทุกๆ ให้ขุดคล่องแยกจากที่ขังน้ำนั้น เป็นทางน้ำลงมาถึงคลองสามเสน ฝั่งเหนือ ตามแนวทางรถไฟ ตั้งโรงสูบน้ำ ณ ที่ตำบลน้ำสูบ น้ำขึ้นยังที่เกราะกรองตามวิธี ให้น้ำสะอาดบริสุทธิ์ ปราศจากสิ่งซึ่งจะเป็นเชื้อโรค แล้วนำไปในท่อต่างๆ ตามควรแก่ท้องที่

ของเขตพิธีกร ภารกิจการอย่างนี้ทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้เรียกตามภาษาสันสกฤตเพื่อจะให้เป็นคำสั่นว่า "การประปา"

การประปาส่วนภูมิภาค

จากประวัติของกองประปาภูมิภาค กรมโยธาธิการพบว่าในปี พ.ศ. 2496 รัฐบาลได้อนุมัติงบประมาณ ให้ดำเนินการก่อสร้างการประปา ณ ศูนย์การพาณิชย์ที่บ้านใหญ่โภคกระเทียม ให้ชื่อว่า การประปาพิบูลสงคราม ผลิตและจำหน่ายน้ำประปาบริการหน่วยทหารและประชาชน ซึ่งอาจจะนับเป็น การประปาแห่งแรกในต่างจังหวัด

การประปาส่วนภูมิภาค เป็นองค์กรที่รับผิดชอบในการก่อสร้างและบริหารงาน เกี่ยวกับกิจการประปาในส่วนภูมิภาค และชนบทต่าง ๆ มีภาระหน้าที่ในการผลิต จัดส่ง และจำหน่ายน้ำประปาทั่วประเทศ รวมทั้งดำเนินธุรกิจอื่น ที่เกี่ยวกับหรือต่อเนื่องกับธุรกิจประปา เพื่อประโยชน์ในการบริการสาธารณูปโภค โดยคำนึงประโยชน์ของรัฐ และ สุขภาพอนามัยของประชาชนเป็นสำคัญ

การจัดทำน้ำสะอาดในรูปแบบของน้ำประปาสำหรับประชาชน ใช้อุปโภคบริโภค เดิม มีหน่วยงานหลักที่รับผิดชอบ ในการดำเนินงาน 2 หน่วยงาน คือ

- กองประปาภูมิภาค กรมโยธาธิการ กระทรวงมหาดไทย รับผิดชอบในการดำเนินการ ก่อสร้างระบบประปา และดูแลระบบการผลิตจำหน่ายน้ำประปาในเขตเมืองหรือใน ชุมชนที่มีจำนวนประชากรตั้งแต่ 5,000 คนขึ้นไป ซึ่งมีการประปาในความดูแลรับผิดชอบ ก่อนมีการจัดตั้ง เป็นรัฐวิสาหกิจ จำนวน 185 การประปา

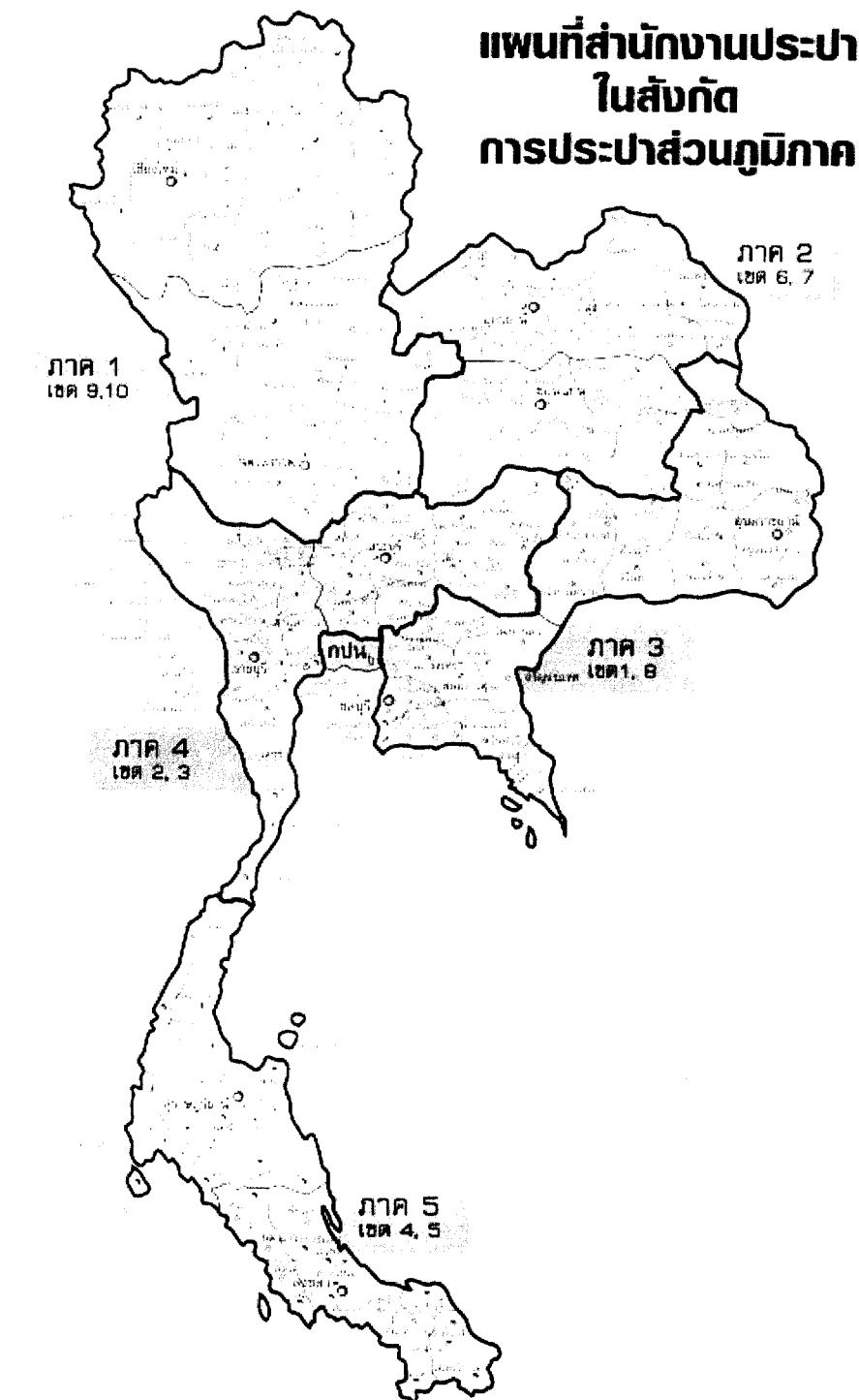
- กองประปาชนบท กรมอนามัย กระทรวงสาธารณสุข มีหน้าที่ดำเนินการ และ รับผิดชอบการก่อสร้างระบบประปาหมู่บ้าน หรือการประปาขนาดเล็ก ในชุมชนที่มีจำนวนประชากรไม่เกิน 5,000 คน โดยร่วมกับห้องถีนและเมืองก่อสร้างระบบประปาแล้วเสร็จ ก่อนมอบให้แก่ ห้องถีน ซึ่งได้แก่สุขาภิบาล หรือ หมู่บ้านเป็นผู้บำรุงรักษาดูแลต่อไป ซึ่งมีอยู่จำนวน 550 แห่ง ก่อนที่จะมีการจัดตั้งเป็นรัฐวิสาหกิจ

ต่อมาความต้องการน้ำสะอาดสำหรับอุปโภคและบริโภค ขยายตัวเพิ่มความต้องการมากขึ้น การผลิต จำหน่ายของกองประปาภูมิภาค กรมโยธาธิการมีข้อจำกัด ในด้านระเบียบราชการ ทำให้การดำเนินงานไม่คล่องตัว และไม่อาจดำเนินการได้อย่างมีประสิทธิภาพ เช่นหน่วยงานธุรกิจ ทั่วไป คณะกรรมการใน สมัยรัชกาล พลเอก เกรียงศักดิ์ ชุมนันท์ ได้มีมติเมื่อ วันที่ 9 พฤษภาคม 2521 ให้มีการปรับรูปแบบ การดำเนินกิจการประปาของกองประปาส่วนภูมิภาค กรมโยธาธิการ ให้

เป็นรูปแบบการบริหารแบบ รัฐวิสาหกิจ ตามข้อเสนอของ สถาบัน บัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์ และ ตราเป็น พระราชบัญญัติการประปาส่วนภูมิภาค พศ.2522 เมื่อวันที่ 24 กุมภาพันธ์ 2522 และให้ใช้ บังคับตั้งแต่วันที่ 28 กุมภาพันธ์ 2522 ซึ่งเป็นวันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษา เป็นต้นไป โดยโอนกิจการประปา ตลอดจน้ำรากจ้างของกองประปาส่วนภูมิภาค กรมโยธาธิการ และกองประปาชนบท กรมอนามัย มาเป็นลูกจ้างและพนักงานของ การประปาส่วนภูมิภาค

1.2 ขอบเขตพื้นที่และโครงสร้างการบริหารของการประปาส่วนภูมิภาค

การประปาส่วนภูมิภาค ปัจจุบันได้แบ่งสายการปฏิบัติงานออกเป็น 10 เขต คูแล รับผิดชอบสำนักงานประปาในสังกัดทั่วประเทศจำนวน 228 แห่งยกเว้นในเขตพื้นที่ กรุงเทพมหานคร นนทบุรี และ สมุทรปราการ และมีหน่วยบริการ ครอบคลุมเขตเทศบาล 647 แห่ง องค์การบริหารส่วนตำบล 77 แห่ง หมู่บ้าน 171 แห่ง (ปี 2544) ดังมีรายอีดพื้นที่รับผิดชอบ ตามภาพที่ 2-1



ภาพที่ 2-1 แสดงพื้นที่การบริหารของการประปาส่วนภูมิภาค¹

¹ แหล่งที่มา: www.pwa.co.th (ออนไลน์) เข้าถึงวันที่ 1 กันยายน 2550

วิสัยทัคณ์ของ การประปาส่วนภูมิภาค²

เป็นองค์กรชั้นดี เพื่อปวงชน ที่ให้บริการน้ำประปาอย่างมีคุณภาพทั่วถึง และได้มาตรฐาน พัฒกิจ

เป็นหน่วยงานที่ให้บริการน้ำประปาตามนโยบายของรัฐบาล โดยคำนึงถึงประโยชน์ของรัฐ และสุขอนามัยของประชาชน เป็นสำคัญ พัฒกิจหลักของ การประปาส่วนภูมิภาค มี 3 ประการ ได้แก่

1. ประกอบและส่งเสริมธุรกิจการประปา
2. สำรวจ จัดหาแหล่งน้ำดิบ และจัดให้ได้มารังน้ำดิบ เพื่อใช้ในการผลิต จัดส่ง และจำหน่ายน้ำประปา
3. ดำเนินธุรกิจอื่นที่เกี่ยวกับหรือต่อเนื่องกับธุรกิจประปา

วัตถุประสงค์หลักขององค์กร

1. สำรวจ จัดหาแหล่งน้ำดิบ และจัดให้ได้มารังน้ำดิบ เพื่อใช้ในการกิจการประปา
2. ผลิต จัดส่ง และจำหน่ายน้ำประปาทั่วประเทศในส่วนภูมิภาค และดำเนินธุรกิจอื่นที่เกี่ยวข้องหรือต่อเนื่องกับธุรกิจการประปา
3. ให้บริการและอำนวยความสะดวกต่างๆ ในการขอติดตั้งประปาให้แก่ประชาชน ขยายเขตจำหน่ายน้ำประปาเพื่อให้ประชาชนมีน้ำประปายืดหยุ่นทั่วถึง

ค่านิยม (Values)

1. การร่วมคิดร่วมทำ (Participation) หมายถึงการเปิดโอกาสให้ผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องมีส่วนร่วมรับรู้ เสนอความเห็น ร่วมดำเนินการหรือร่วมตัดสินใจอย่างมีเอกภาพ
2. ความรับผิดชอบต่อหน้าที่ (Responsibility) หมายถึง ความสำนึกรักในความรับผิดชอบต่อหน้าที่ ต่อสังคม ต่อลูกค้า เอาใจใส่ต่อปัญหา กระตือรือร้นในการแก้ไขปัญหาขององค์กรอย่างมีเอกภาพ
3. ความประหยัด คุ้มค่าและรักษางานล่อง (Efficiency) หมายถึง การบริการจัดการโดยใช้ทรัพยากริทีอุปอย่างจำกัด ให้เกิดประโยชน์สูงสุดแก่ส่วนรวม รณรงค์ให้คนในองค์กรประหยัด และใช้ทรัพยากรอย่างคุ้มค่า คำนึงถึงการใช้ทรัพยากรอย่างถูกต้อง มีการคุ้มครอง และรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมในทิศทางที่ยั่งยืน
4. ความถูกต้องโปร่งใส (Transparency) หมายถึง การสร้างความไว้วางใจซึ่งกันและกัน ทำงานด้วยความซื่อสัตย์สุจริต ให้ความเป็นธรรมกับทุกฝ่าย โดยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารที่เป็น

² แหล่งที่มา: www.pwa.co.th (ออนไลน์) เข้าถึงวันที่ : กันยายน 2550

ประโยชน์อย่างต่อไปต่อรวม สะท้อน ถูกต้อง ชัดเจน และสามารถตรวจสอบได้

5. ความเอื้ออาทรต่อสุกค้า (Amity) หมายถึง การให้ความเป็นมิตร ความเชื่อดี ความหวังดี และความมั่นใจต่อผู้ใช้น้ำทุกระดับ

6. ความเชื่อถือศรัทธาต่อองค์กร (Credibility) หมายถึง การมุ่งมั่นดำเนินงานในเชิงสร้างสรรค์ มีทัศนคติที่ดี มีความเคารพศรัทธาต่อองค์กร และเชื่อมั่นว่าองค์กรจะมีความเจริญยั่งยืนสืบไป

โอกาส

1. สามารถให้ภาคเอกชนเข้ามาลงทุนในกิจการต่างๆ ที่เห็นว่าเป็นประโยชน์ต่อการประปาส่วนภูมิภาคเพื่อเป็นการแบ่งเบาภาระการลงทุน ซึ่งเป็นการเพิ่มประสิทธิภาพในการให้บริการที่รวดเร็วกว่าและเป็นไปตามนโยบายของรัฐบาล ที่ต้องการให้ออกษณาร่วมดำเนินงานกับรัฐ

2. มีฐานะเป็นรัฐวิสาหกิจ จึงได้รับความเชื่อถือจากผู้ใช้น้ำในด้านประสิทธิภาพ และคุณภาพของน้ำประปามากกว่าน้ำประปาที่ผลิตโดยเอกชนรายย่อย หรือที่ผลิตโดยประปาส่วนท้องถิ่นสามารถแตกแขนงกิจการได้ เช่น ก่อตั้งบริษัทร่วมลงทุนในการผลิตน้ำดื่มน้ำบรรจุขวด หรือขายส่งนำเข้าให้อุตสาหกรรม เป็นต้น

3. รัฐบาลให้การสนับสนุนและส่งเสริมการกระจาย อุตสาหกรรมภาคต่างๆ ไปยังส่วนภูมิภาค ทำให้มีความต้องการนำประปาสูงขึ้นในภูมิภาคต่างๆ

4. รัฐบาลมีนโยบายในการสนับสนุนเงินงบประมาณ เพื่อการจัดทำน้ำสะอาดไปสู่ภูมิภาค และพื้นที่ชนบทเพิ่มมากขึ้น

5. การเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจของประเทศไทย ทำให้เกิดความขยายตัวของชุมชนเมืองมากขึ้น ดังนั้น ความต้องการใช้น้ำอุปโภค บริโภค จึงเพิ่มสูงขึ้น

ข้อจำกัด

1. พื้นที่ในความรับผิดชอบของการประปาส่วนภูมิภาค เป็นพื้นที่ที่มีประชาชนอาศัยอยู่กระจัดกระจายและห่างไกลกัน ทำให้ต้องใช้งบประมาณในการดำเนินงาน และการลงทุนในการวางท่อและสร้างห้าม

2. ฐานการเงินของ กปภ. มีขีดจำกัด ทำให้ขยายงานไม่ได้ตามความต้องการของประชาชน การอุดหนุนงบประมาณจากรัฐบาลก็ยังไม่เพียงพอ จำเป็นต้องใช้ออกชนเข้ามาดำเนินการในบางกิจกรรม

3. บุคลากรเฉพาะด้าน มีไม่เพียงพอ กับการดำเนินงานตามแผน เนื่องจากอัตราค่าจ้างไม่สูง ไม่มีระบบค่าตอบแทนที่ดี

4. ปริมาณน้ำสูญเสียในเกลท์สูงเนื่องจากการปรับเปลี่ยนท่อเก่า หรือว่างท่อใหม่ในชุมชนจ่ายน้ำเดิมไม่สามารถดำเนินการได้ในคราวเดียวกัน จำเป็นต้องทยอยเปลี่ยนเพื่อให้มีผลกระบทบต่อผู้ใช้น้ำเดิมน้อยที่สุด กระบวนการลดน้ำสูญเสียจำเป็นต้องมีมาตรการตรวจสอบและแก้ไขอย่างต่อเนื่อง ซึ่งเป็นภาระหนัก โดยเฉพาะอย่างยิ่งสำหรับการประปาที่มีท่อเก่าเป็นจำนวนมาก หากหรือมีจำนวนพนักงานไม่พอ กับการบำรุงรักษาท่อจ่ายน้ำ

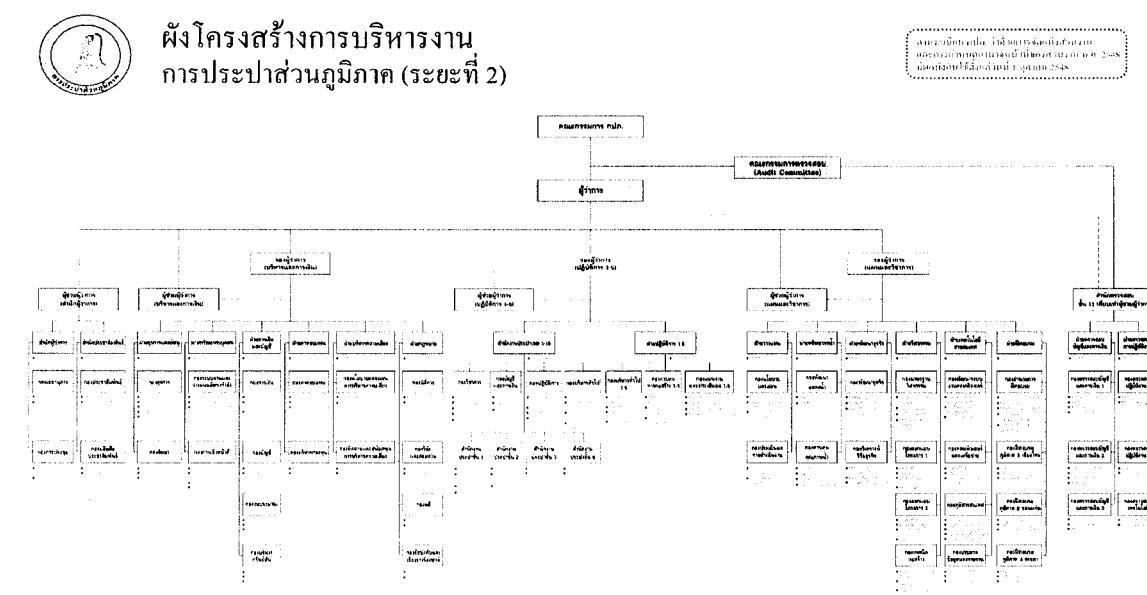
5. อัตราค่าน้ำประปาปัจจุบันต่ำกว่าต้นทุน และยังไม่ได้รับการปรับปรุงให้เป็นไปตามปัจจัยแวดล้อมที่แท้จริง

6. การดำเนินงานของการประปาส่วนภูมิภาคไม่คล่องตัว เนื่องจากมีกฎระเบียบที่ใช้ปฏิบัติ เช่นเดียวกับภาคราชการ

7. ปัจจุบันประเทศไทยยังไม่มีกฎหมายควบคุมและจัดสรรการใช้น้ำจากแหล่งน้ำต่างๆ แหล่งน้ำพิเศษและไดคิน ทำให้แหล่งน้ำเหล่านี้ มีปริมาณ และคุณภาพด้อยลง รวมทั้งหากขาดน้ำขึ้นในอนาคต

8. ประชาชนขาดความเข้าใจในงานบริการขององค์กรที่มีการกิจสองด้าน คือ การบริการสังคมที่เน้นความพากศุกของประชาชน กับการบริการเชิงธุรกิจที่ต้องจัดการให้สามารถเลี้ยงตนเอง รวมทั้งขยายกิจการในอนาคต

โครงสร้างการบริหาร ตามภาพที่ 2 - 2



³ แหล่งที่มา: www.pwa.go.th (ออนไลน์) เข้าถึงวันที่ 1 กันยายน 2550

1.3 ประวัติความเป็นมาของสำนักงานประปาเขต 9

เริ่มก่อตั้ง พ.ศ.2517- พ.ศ.2522 เป็นศูนย์การประปาเขต 5 กองประปาส่วนภูมิภาค กรมโยธาธิการ กระทรวงมหาดไทย และเขตพื้นที่ การปฏิบัติงานของศูนย์การประปาเขต 5 กองประปาชนบท กรมอนามัย กระทรวงสาธารณสุข มีหน้าที่รับผิดชอบในการให้บริการน้ำสะอาดและจัดสร้างประปาชนบท เพื่อให้มีน้ำสะอาดแก่ชุมชนในทุกเขตจังหวัดภาคเหนือ 13 จังหวัด สนับสนุนควบคุมการบริหารกิจการประปาในสังกัดจำนวน 38 ประปา

โดยพระราชบัญญัติ การประปาส่วนภูมิภาค พ.ศ.2522 จัดตั้ง การประปาส่วนภูมิภาค ขึ้น เมื่อวันที่ 28 กุมภาพันธ์ 2522 เพื่อวัตถุประสงค์ในการประกอบและส่งเสริมธุรกิจการประปา โดยสำรวจจัดหาแหล่งน้ำดิบ และจัดให้ได้มีซึ่งน้ำดิบ เพื่อใช้ในการผลิตจัดส่งและจำหน่ายน้ำประปา รวมทั้งการดำเนินธุรกิจอื่นที่เกี่ยวกับหรือต่อเนื่องกับธุรกิจการประปาเพื่อเกิดประโยชน์แก่การให้บริการสาธารณูปโภค โดยคำนึงถึงประโยชน์ของรัฐและสุขภาพอนามัยของประชาชน เป็นสำคัญ จึงได้แบ่งส่วนงานภายใต้และกำหนดอำนาจหน้าที่ส่วนงาน โดยเฉพาะในส่วนภูมิภาค ให้มี สำนักงานประปาเขต รวม 15 เขต แต่ละเขตมีหน้าที่คุ้มครองและรับผิดชอบในพื้นที่ จังหวัดภาคเหนือตอนบน แบ่งส่วนบริหารภายใต้ 2 เขต คือ สำนักงานประปาเขต 8 เชียงใหม่ รับผิดชอบในการควบคุมสนับสนุน สำนักงานประปาในจังหวัดเชียงใหม่ เชียงราย ลำพูน และแม่ฮ่องสอน รวม 13 การประปาและสำนักงานประปาเขต 9 ลำปาง รับผิดชอบในการควบคุมสนับสนุน สำนักงานประปาใน จังหวัดลำปาง พะเยา แพร่ น่าน รวม 11 การประปา

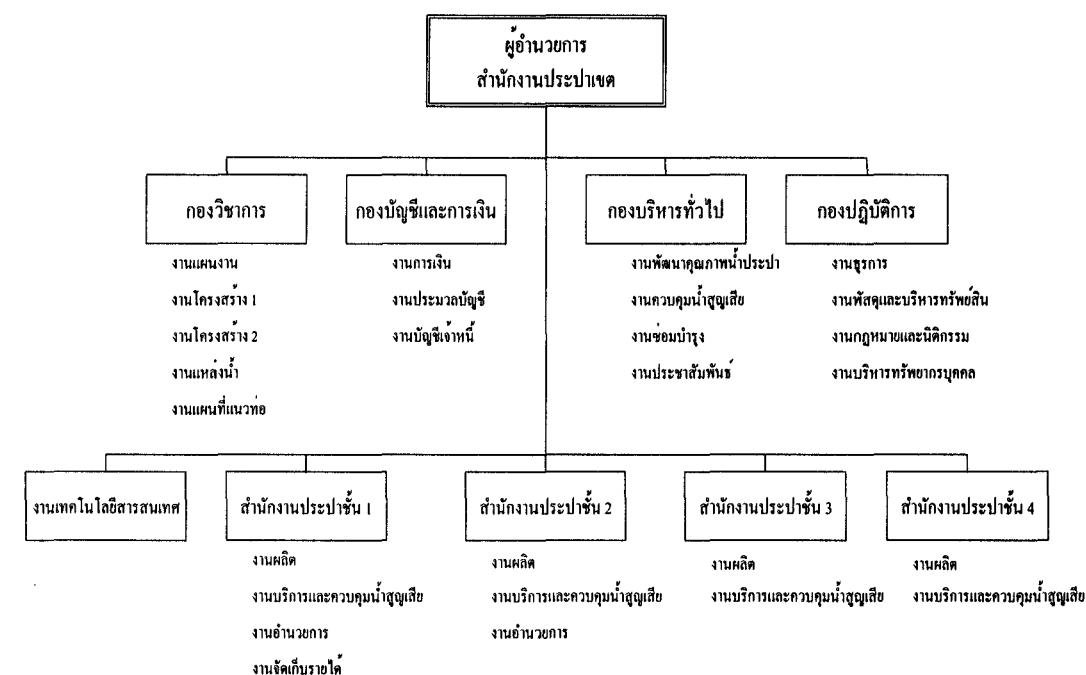
ต่อมา พ.ศ.2528 การประปาส่วนภูมิภาค ได้มีการกำหนดแบ่งส่วนงานภายใต้ใหม่ ให้มีหน่วยงาน การประปาในส่วนภูมิภาค จาก 15 เขต เป็น 10 เขต พื้นที่จังหวัดและการประปาที่สังกัดสำนักงานประปาเขต 8 และ เขต 9 เดิม ให้สังกัดสำนักงานประปาเขต 9 เชียงใหม่ โดยให้ตั้งสำนักงานประปาเขตที่จังหวัดเชียงใหม่

สำนักงานประปาเขต 9 เชียงใหม่ รับผิดชอบการบริการในพื้นที่ 8 จังหวัด คือ แพร่ เชียงใหม่ แม่ฮ่องสอน เชียงราย พะเยา น่าน ลำปาง และลำพูน จำนวน 27 แห่ง ตามภาพที่ 2 - 3



รูปที่ 2-3 : สำนักงานประจำทั้ง 27 แห่ง ของสำนักงานประจำเขต 9

โครงสร้างการบริหารของสำนักงานประจำเขต 9 ตามภาพที่ 2 - 4

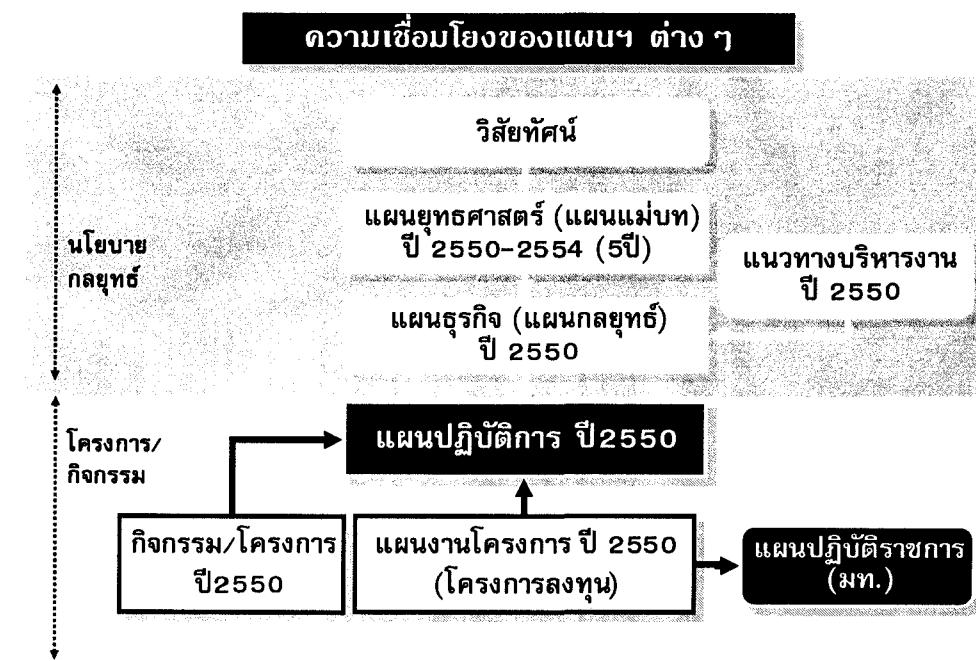


รูปที่ 2-4 : โครงสร้างองค์กรของสำนักงานประจำเขต⁴

⁴ ข้อมูลจากระบบการประจำตัวนภมิภาคร่วมกับด้วยการจัดแบ่งส่วนงานและการกำหนดอำนาจหน้าที่ของส่วนงาน พ.ศ.2549

1.4 การวางแผน ของสำนักงานประจำเขต 9

การวางแผน ของสำนักงานประจำเขต 9 จะสอดคล้องกับนโยบายหลัก ของการประจำส่วนภูมิภาค มีความเชื่อมโยงกับแผนต่าง ๆ ของการประจำส่วนภูมิภาค ดังแสดงในรูปที่ 2-5



รูปที่ 2-5 : ภาพแสดงความเชื่อมโยงของแผนต่าง ๆ ของการประจำส่วนภูมิภาค

แผนกลยุทธ์/แผนยุทธศาสตร์ หมายถึง “แผนซึ่งกำหนดทิศทาง แนวทาง และวิธีการที่องค์กรเลือกที่จะดำเนินการเพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์และเป้าหมายขององค์กร”

จุดมุ่งหมายหลัก (Goal) ของแผนยุทธศาสตร์บริหารงาน 4 ข้อ เพื่อแก้ไขประเด็นปัญหาเชิงกลยุทธ์ (Strategic Issues) 4 ด้าน ได้แก่

1. ด้านการเงิน
 - สร้างความมั่นคงทางการเงิน
2. ด้านความพึงพอใจของลูกค้าและรัฐบาล
 - มุ่งเน้นคุณภาพของน้ำประปาและคุณภาพของบริการที่ดี
3. ด้านประสิทธิภาพและประสิทธิผล
 - ใช้ปัจจัยต่าง ๆ ดำเนินงานอย่างมีประสิทธิภาพ
 - ใช้เทคโนโลยีเพิ่มประสิทธิภาพการผลิต-จ่าย การบริหารจัดการการให้บริการ

4. ด้านการเรียนรู้และเติบโต

- สร้างบุคลากรที่มีคุณภาพใช้อัตรากำลังคนที่เหมาะสมมีระบบบริหารทรัพยากร

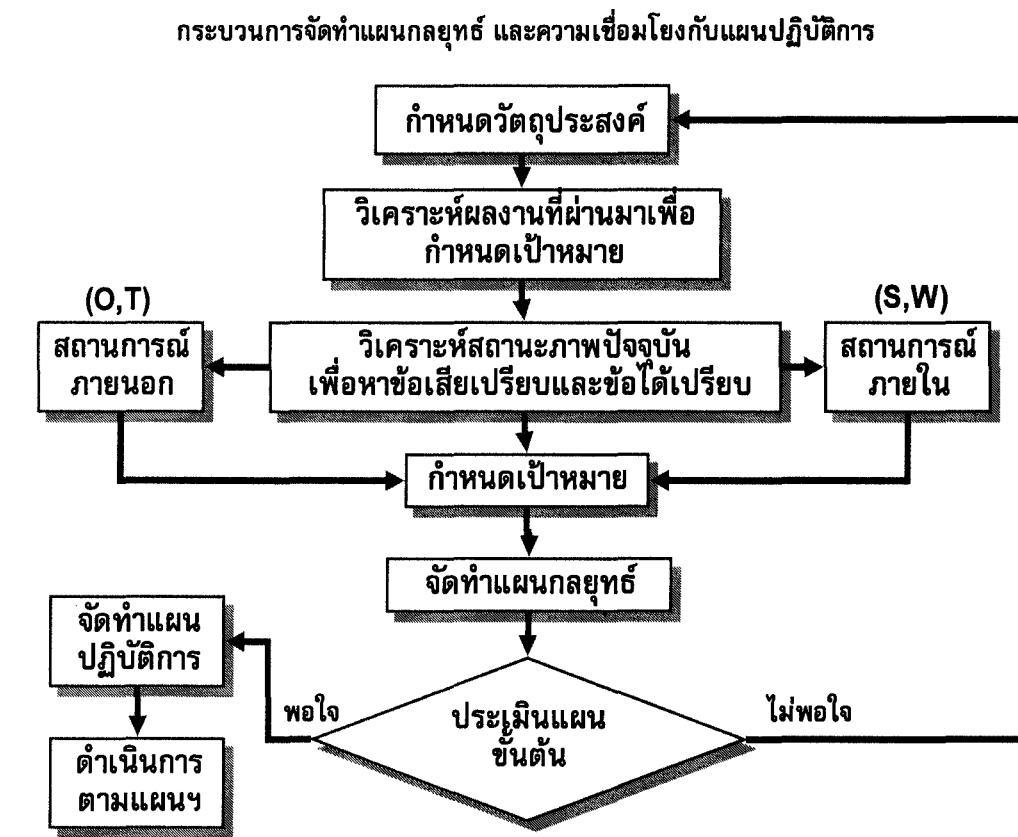
บุคคล

จุดมุ่งหมายหลักทั้ง 4 ข้อนี้ นำไปกำหนดคติอุปะสงค์ และกลยุทธ์ของแผนยุทธศาสตร์ 6 ด้าน ของการประชาสั่งภูมิภาค ประกอบด้วย 6 แผนยุทธศาสตร์หลัก ดังนี้

1. แผนการบริหารทรัพยากรบุคคล
2. แผนการเงิน
3. แผนการลงทุน
4. แผนการตลาดและการบริการ
5. แผนการผลิตและการจ่ายนำ
6. แผนเทคโนโลยีสารสนเทศ

ทั้งนี้ โดยมีกรอบแผนการดำเนินงานแต่ละเรื่องที่สำคัญ มีวงเงินในแต่ละแผนงาน มีตัวชี้วัด ผลสำเร็จในแต่ละแผนงานชัดเจน แผนกลยุทธ์ของหน่วยงานส่วนใหญ่ จะทำเป็นแผนระยะกลาง-ระยะยาว (5 - 10 ปี)

แผนปฏิบัติการ เป็นแผนงานประจำหน่วยงานผู้ปฏิบัติ ซึ่งอาจอยู่ในระดับฝ่าย กอง ต่างๆรวมทั้ง สำนักงานสาขา ซึ่งหน่วยงานต่างๆเหล่านี้ได้รับทราบ “กลยุทธ์องค์กร” พร้อม “เป้าหมาย” มาจากคณะกรรมการบริหารระดับสูง เพื่อนำมาคิดต่อโดยร่วมกันเสนอ กิจกรรม/โครงการต่างๆ ที่จะทำให้หน่วยงานนั้นบรรลุเป้าหมายตามกลยุทธ์องค์กร ได้ในที่สุด ดังรูปที่ 2 - 6 ซึ่งแสดง กระบวนการจัดทำแผนกลยุทธ์และความเชื่อมโยงกับแผนปฏิบัติการของ การประชาสั่งภูมิภาค แผนปฏิบัติการของหน่วยงานส่วนใหญ่จัดทำเป็นแผนประจำปี



รูปที่ 2-6: ภาพแสดงกระบวนการจัดทำแผนกลยุทธ์และความเชื่อมโยงกับแผนปฏิบัติการของการประปาส่วนภูมิภาค

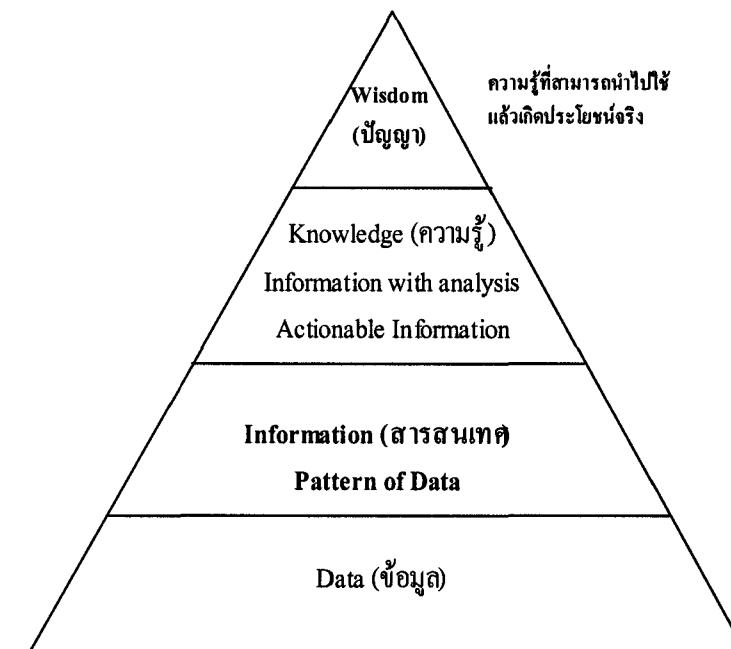
2. แนวความคิดและทฤษฎีที่กล่าวถึงการจัดการองค์ความรู้

2.1 ความหมายของการจัดการองค์ความรู้

นิยามของความรู้

Hideo Yamazaki (Senior Researcher, Nomura Research Institute, Japan) ผู้เชี่ยวชาญ
ขาวญี่ปุ่น⁵ ได้ให้คำจำกัดความของ “ความรู้” ในรูปปริมาณิค

⁵ ถังถึงโภ บุญนา แซ่เต็ช (2547). “Measurement Analysis Knowledge Management The Key to Build Organizational Intelligent (การวัด การวิเคราะห์ และการจัดการความรู้: สร้างองค์กรฉลาด) ”, กรุงเทพฯ, หน้า 252-258.



รูปที่ 2-7: ภาพพีรามิดแสดงความหมายของความรู้

โดยให้ความหมาย “ข้อมูล (Data)” ว่าเป็นข้อเท็จจริง ข้อมูลดิบ หรือตัวเลขต่าง ๆ ที่ยังไม่ได้ผ่านการแปลความ ส่วน “สารสนเทศ (Information)” เป็นข้อมูลที่ผ่านกระบวนการสังเคราะห์โดยรวม เพื่อนำมาใช้ประโยชน์ในการบริหารจัดการและตัดสินใจ มีบริบทซึ่งเกิดจากความเชื่อ สามัญสำนึก หรือประสบการณ์ของผู้ใช้สารสนเทศนั้น ๆ โดยมักอยู่ในรูปของข้อมูลที่วัดได้หรือจับต้องได้ ในขณะที่ “ความรู้ (Knowledge)” คือสารสนเทศที่ผ่านกระบวนการคิดเปรียบเทียบ เชื่อมโยงความรู้อื่นจนเกิดเป็นความเข้าใจและนำไปใช้ประโยชน์ในการสรุปและตัดสินใจในสถานการณ์ต่าง ๆ ได้โดยไม่จำกัดช่วงเวลา ส่วน “ปัญญา” คือความรู้ที่ฝังอยู่ในตัวคนก่อให้เกิดประโยชน์ในการนำไปใช้

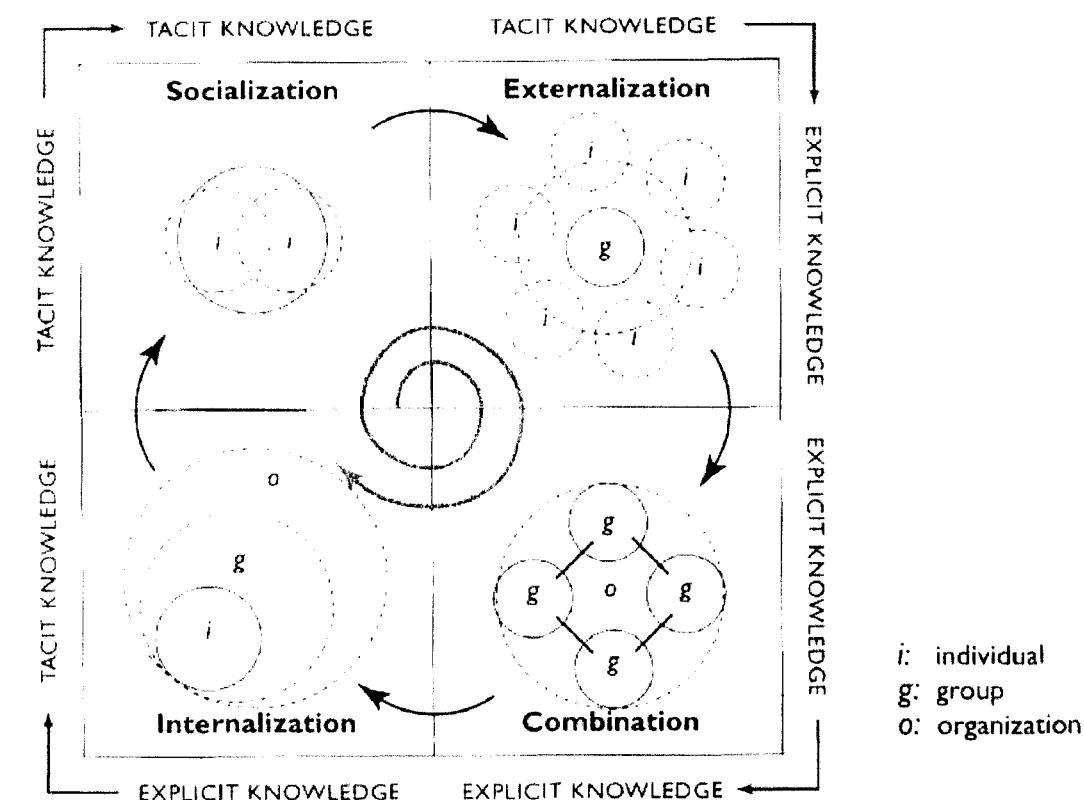
Michael Polanyi และ Ikujiro Nonaka⁶ จำแนกความรู้เป็น 2 ประเภท ดังต่อไปนี้

1. ความรู้ที่ซ่อนเร้น (Tacit Knowledge) เป็นความรู้ที่ฝังอยู่ในคน ได้จากประสบการณ์ พรสวรรค์หรือสัญชาติญาณของแต่ละบุคคลในการทำความเข้าใจในสิ่งต่าง ๆ เป็น

⁶ นฤมล นฤมลากิจและคณะ (2547). “การจัดการความรู้...จากทฤษฎีสู่การปฏิบัติ”, กรุงเทพฯ, หน้า 13-23.

ความรู้ที่ไม่สามารถถ่ายทอดออกมานี้เป็นคำพูดหรือลายลักษณ์อักษร ได้โดยง่าย เช่น ทักษะในการทำงาน งานฝีมือ หรือการคิดเชิงวิเคราะห์ บางครั้ง จึงเรียกว่าเป็นความรู้แบบนามธรรม

2. ความรู้ที่ชัดแจ้ง (Explicit Knowledge) เป็นความรู้ที่สามารถตรวจรวม ถ่ายทอดได้โดยผ่านวิธีต่าง ๆ เช่น การบันทึกเป็นลายลักษณ์อักษร ทฤษฎี คู่มือต่าง ๆ และบางครั้งเรียกว่าเป็นความรู้แบบรูปธรรม



รูปที่ 2-8 :ภาพแสดงวงจรความรู้⁷

นิยามของการจัดการองค์ความรู้

ในปัจจุบันนี้ยังไม่มีคำจำกัดความของคำว่า การจัดการองค์ความรู้ ที่เป็นหนึ่งเดียว⁸ แต่เราสามารถสรุปจุดรวมของความหมายที่หลากหลายได้ว่า การจัดการองค์ความรู้ คือ กระบวนการ

⁷ Ikujiro Nonaka and Noboru Konno. "The Concept of "Ba": Building a Foundation for Knowledge Creation", California Management Review, Vol 40, No.3 spring 1998 ,p.43

ดูฯ ที่ถูกสร้างขึ้นมาเพื่อรวบรวม และจัดเก็บความรู้ภายในองค์กรซึ่งเปรียบเสมือนสินทรัพย์ (Assets) อย่างเป็นระบบ เพื่อที่จะนำมาใช้ หรือถ่ายทอดกันได้ภายในองค์กร อันจะเกิดประโยชน์ต่อ การปฏิบัติงาน หรือเพื่อสร้างความได้เปรียบด้านการแข่งขันในเชิงธุรกิจ ความรู้ที่ได้รับการจัดการ อย่างเป็นระบบนี้จะคงอยู่เป็นความรู้ขององค์กรตลอดไป

นพ.วิจารณ์ พานิช⁹ ได้ให้ความหมายของคำว่า “การจัดการองค์ความรู้” ไว้ คือ สำหรับนักปฏิบัติ การจัดการองค์ความรู้คือ เครื่องมือ เพื่อการบรรลุเป้าหมายอย่างน้อย 4 ประการ ไปพร้อมๆ กัน ได้แก่

1. บรรลุเป้าหมายของงาน
 2. บรรลุเป้าหมายการพัฒนาคน
 3. บรรลุเป้าหมายการพัฒนาองค์กร ไปเป็นองค์กรเรียนรู้ และ
 4. บรรลุความเป็นชนชน เป็นหน่วยคณะ ความเอื้ออาทรระหว่างกัน ในที่ทำงาน
- การจัดการองค์ความรู้เป็นการดำเนินการอย่างน้อย 6 ประการต่อความรู้ ได้แก่
- (1) การกำหนดความรู้หลักที่จำเป็นหรือสำคัญต่องานหรือกิจกรรมของกลุ่มหรือ องค์กร
 - (2) การเสาะหาความรู้ที่ต้องการ
 - (3) การปรับปรุง ดัดแปลง หรือสร้างความรู้บางส่วน ให้เหมาะสมต่อการใช้งาน ของตน
 - (4) การประยุกต์ใช้ความรู้ในกิจการงานของตน
 - (5) การนำประสบการณ์จากการทำงาน และการประยุกต์ใช้ความรู้มา แลกเปลี่ยนเรียนรู้และสักด็ “บุมความรู้” อกมานบันทึกไว้
 - (6) การจดบันทึก “บุมความรู้” และ “แก่นความรู้” สำหรับไว้ใช้งาน และ ปรับปรุงเป็นชุดความรู้ที่ครบถ้วน ลุ่มลึกและเชื่อมโยงมากขึ้น เหมาะสมต่อการใช้งานมากยิ่งขึ้น

⁸ สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาระบบราชการ (ก.พ.ร.). สาระสำคัญเกี่ยวกับ การพัฒนาระบบราชการไทย , 2547.(ระบบออนไลน์).
แหล่งที่มา <http://www.opdc.go.th> (1 กันยายน 2550)

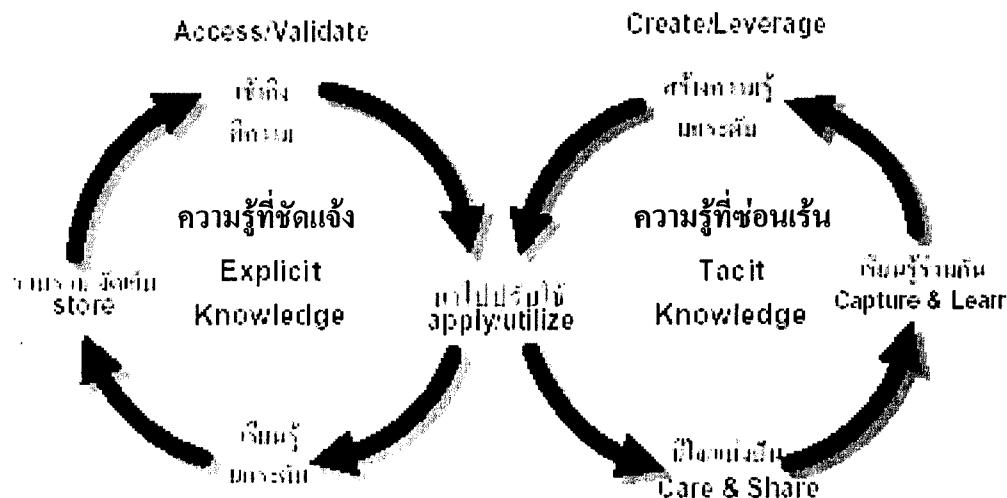
⁹ ห้องเรียนโดยระบบออนไลน์ แหล่งที่มา ความรู้จากห้องบรรยาย http://www.dopa.go.th/iad/subject/Iq_iad.html.
(1 กันยายน 2550)

2.2 แนวคิดเกี่ยวกับการจัดการองค์ความรู้

สถาบันการจัดการความรู้เพื่อสังคม (สกส.) ได้อกล่าวถึงความรู้ทั้ง 2 ประเภท ว่ามีวิธีการจัดการที่แตกต่างกัน¹⁰

การจัดการ “ความรู้ที่ชัดแจ้ง (Explicit Knowledge)” จะเน้นไปที่การเข้าถึงแหล่งความรู้ ตรวจสอบ และตีความได้ เมื่อนำมาใช้แล้วเกิดความรู้ใหม่ ก็นำมาสรุปไว้ เพื่อใช้อ้างอิง หรือให้ผู้อื่นเข้าถึงได้ต่อไป (ดูวงจรทางช้ายในรูปที่ 2.9) ส่วนการจัดการ “ความรู้ที่ซ่อนเร้น (Tacit Knowledge)” นั้นจะเน้นไปที่การจัดเวลาเพื่อให้มีการแบ่งปันความรู้ที่อยู่ในตัวผู้ปฏิบัติทำให้เกิดการเรียนรู้ร่วมกัน อันนำไปสู่การสร้างความรู้ใหม่ที่แต่ละคนสามารถนำไปใช้ในการปฏิบัติงานได้ต่อไป (ดูวงจรทางขวาในรูปที่ 2.9)

ในชีวิตจริง ความรู้ 2 ประเภทนี้จะเปลี่ยนสถานภาพ สลับปรับเปลี่ยนไปตลอดเวลา บางครั้ง Tacit ก็ออกมายield เป็น Explicit และบางครั้ง Explicit ก็เปลี่ยนไปเป็น Tacit



รูปที่ 2-9 วงจรความรู้¹¹

¹⁰ สถาบันการจัดการความรู้เพื่อสังคม (สกส.) “การจัดการความรู้ (Knowledge Management-KM)” ห้องถึงโดยประพนธ์ พาลุบย์ (ระบบออนไลน์). แหล่งที่มา <http://www.kmi.or.th> (1 กันยายน 2550)

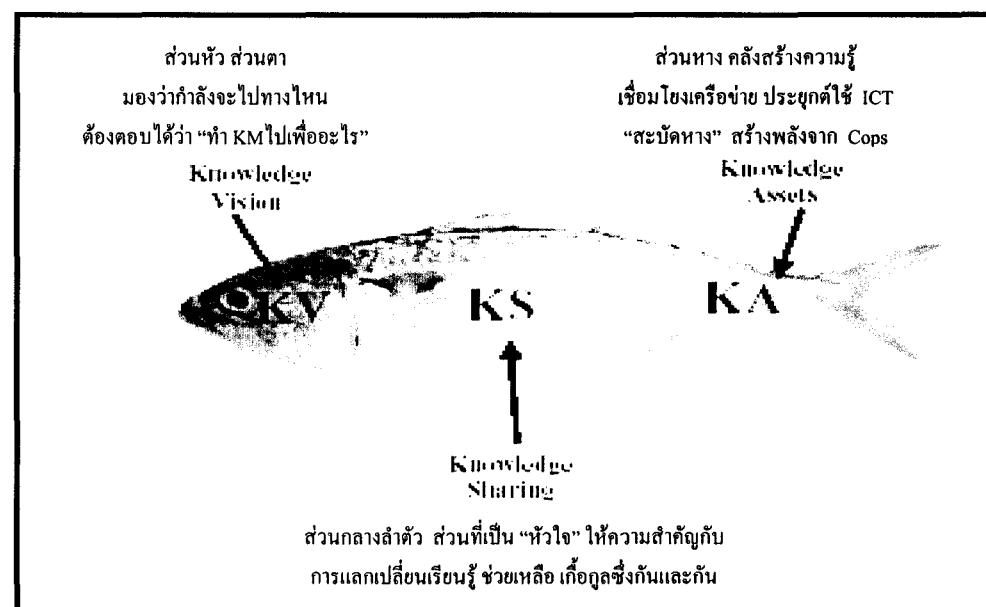
¹¹ ภาพจาก สถาบันการจัดการความรู้เพื่อสังคม (สกส.) “การจัดการความรู้ (Knowledge Management-KM)” ห้องถึงโดยประพนธ์ พาลุบย์ (ระบบออนไลน์). แหล่งที่มา <http://www.kmi.or.th> (1 กันยายน 2550)

“โนเมเดลปลาทู” เป็นโนเมเดลอย่างง่าย ของ สคส. ที่เปรียบการจัดการองค์ความรู้ เหมือนกับปลาทูนึงตัวที่มี 3 ส่วน คือ

1. ส่วน “หัวปลา” (Knowledge Vision- KV) หมายถึง ส่วนที่เป็นเป้าหมาย วิสัยทัศน์ หรือทิศทางของการจัดการองค์ความรู้ โดยก่อนที่จะทำการจัดการองค์ความรู้ ต้องตอบให้ได้ว่า “เราจะทำ KM ไปเพื่ออะไร ?” โดย “หัวปลา” นี้จะต้องเป็นของ “คุณกิจ” หรือ ผู้ดำเนินกิจกรรม KM ทั้งหมด โดยมี “คุณเอื้อ” และ “คุณอำนวย” อยู่ช่วยเหลือ

2. ส่วน “ตัวปลา” (Knowledge Sharing-KS) เป็นส่วนของการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ ซึ่งถือว่าเป็นส่วนสำคัญ ซึ่ง “คุณอำนวย” จะมีบทบาทมากในการช่วยกระตุ้นให้ “คุณกิจ” มีการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ความรู้โดยเฉพาะความรู้ที่องค์เรียนที่มีอยู่ในตัว “คุณกิจ” พร้อมอำนวยให้เกิดบรรยายกาศในการเรียนรู้แบบเป็นทีมให้เกิดการหมุนเวียนความรู้ ยกระดับความรู้ และเกิดนวัตกรรม

3. ส่วน “หางปลา” (Knowledge Assets-KA) เป็นส่วนของ “คลังความรู้” หรือ “บุญความรู้” ที่ได้จากการเก็บสะสม “เกร็ดความรู้” ที่ได้จากการกระบวนการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ “ตัวปลา” ซึ่งเราอาจเก็บส่วนของ “หางปลา” นี้ด้วยวิธีต่างๆ เช่น ICT ซึ่งเป็นการสกัดความรู้ที่ ข้อมูลเรียนให้เป็น ความรู้ที่เด่นชัด นำไปเผยแพร่และแลกเปลี่ยนหมุนเวียนใช้ พร้อมยกระดับต่อไป



รูปที่ 2-10 โนเมเดลปลาทู¹²

¹² ภาพจาก สถาบันการจัดการความรู้เพื่อสังคม (สคส.) “การจัดการความรู้ (Knowledge Management-KM)” จ้างถึงโดย ประพันธ์ พาลุยชัย (ระบบออนไลน์).แหล่งที่มา <http://www.kmi.or.th> (1 กันยายน 2550)

สคส. ก่อตัวถึงคนสำคัญที่ดำเนินการจัดการองค์ความรู้

1. **ผู้บริหารสูงสุด (CEO)** จัดได้ว่า “โฉดดีที่สุด” สำหรับวงการจัดการองค์ความรู้ ถ้าผู้บริหารสูงสุดเป็นเหมือนเปี้ยน (เห็นคุณค่าและดำเนินการผลักดัน KM) เรื่องที่ว่ายากทั้งหลายก็ง่ายขึ้น ผู้บริหารสูงสุดควรเป็นผู้ริเริ่มกิจกรรมจัดการองค์ความรู้ โดยกำหนดตัวบุคคลที่จะทำหน้าที่ “คุณเอื้อ (ระบบ)” ของ KM ซึ่งควรเป็นผู้บริหารระดับสูง เช่น รองอธิบดี, รองผู้อำนวยการใหญ่ (Vice President)

2. **คุณเอื้อ (Chief Knowledge Officer-CKO)** ถ้าการริเริ่มมาจากผู้บริหารสูงสุด “คุณเอื้อ” ก็สบายไปเปล่าหนึ่ง แต่ถ้าการริเริ่มที่แท้จริงไม่ได้มาจากผู้บริหารสูงสุด บทบาทแรกของ “คุณเอื้อ” ก็คือ เอาหัวปลาไปขายผู้บริหารสูงสุด ให้ผู้บริหารสูงสุดถูกลายเป็นเจ้าของ “หัวปลา” ให้ได้ บทบาทต่อไปของ “คุณเอื้อ” คือ การหา “คุณอำนวย” และร่วมกับ “คุณอำนวย” จัดให้มีการกำหนด “เป้าหมาย/ หัวปลา” ในระดับข้อยๆ ของ “คุณกิจ/ ผู้ปฏิบัติงาน”, อย่างเช่น โยง “หัวปลา” เข้ากับ วิสัยทัศน์ พันธกิจ เป้าหมาย และยุทธศาสตร์ ขององค์กร, จัดบรรยายกาศแนวร่วม และการบริหารงานแบบเอื้ออำนวย (empowerment), ร่วมแบ่งปันทักษะในการเรียนรู้ และแลกเปลี่ยนเรียนรู้ เพื่อประโยชน์ในการดำเนินการจัดการความรู้โดยตรง และเพื่อแสดงให้ “คุณกิจ” เห็น คุณค่าของทักษะดังกล่าว, จัดสรรทรัพยากรสำหรับใช้ในกิจกรรมจัดการองค์ความรู้ พร้อมคอย เชื่อมโยงการจัดการองค์ความรู้เข้ากับกิจกรรมสร้างสรรค์อื่นๆ ทั้งภายในและนอกองค์กร, ติดตาม ความเคลื่อนไหวของการดำเนินการ ให้คำแนะนำบางเรื่อง และแสดงทำที่ ชื่นชมในความสำเร็จ อาจจัดให้มีการยกย่องในผลสำเร็จและให้รางวัลที่อาจไม่นเน้นสิ่งของ แต่เน้นการสร้างความภาคภูมิใจในความสำเร็จ

3. **คุณอำนวย (Knowledge Facilitator-KF)** เป็นผู้ค่อยอยอำนวยความสะดวกในการจัดการองค์ความรู้ ความสำคัญของ “คุณอำนวย” อยู่ที่การเป็นนักจดประกายความคิด และการเป็นนักเชื่อมโยง โดยต้องเชื่อมโยงระหว่างผู้ปฏิบัติ (“คุณกิจ”) กับผู้บริหาร (“คุณเอื้อ”), เชื่อมโยงระหว่าง “คุณกิจ” ต่างกุลminer ในองค์กร และเชื่อมโยง การจัดการความรู้ภายในองค์กรกับภายนอกองค์กร โดยหน้าที่ที่ “คุณอำนวย” ควรทำคือ

- ร่วมกับ “คุณเอื้อ” จัดให้มีการกำหนด “หัวปลา” ของ “คุณกิจ” อาจจัด “นิทรรศการ หัวปลา” เพื่อสร้างความเป็นเจ้าของ “หัวปลา”
- จัดติดตามด้วยความรู้ เพื่อให้ “คุณกิจ” นำความสำเร็จมาแลกเปลี่ยนเรียนรู้ ตลอดความรู้อุปกรณ์จากวิธีทำงานที่นำไปสู่ความสำเร็จนั้น เพื่อการบรรลุ “หัวปลา”

- จัดการดูงาน หรือกิจกรรม “เชิญเพื่อนมาช่วย” (Peer Assist) เพื่อให้บรรลุ “หัวปลา” ได้ง่าย หรือเร็วขึ้น โดยที่ผู้นั้นจะอยู่ภายนอกองค์กรกีได้ เรียนรู้วิธีทำงานจากเขา เชิญเขามาเล่า หรือสาธิต

- จัดพื้นที่เสมือนสำหรับการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ และสำหรับเก็บรวบรวม ขุมความรู้ที่ได้ เช่น ใช้เทคโนโลยีการสื่อสารและสารสนเทศ ซึ่งรวมทั้งเว็บไซต์ เว็บบอร์ด เว็บบล็อก อินทราเน็ต จดหมายข่าว เป็นต้น

- ส่งเสริมให้เกิด ชุมชนแనวนักปฏิบัติ (CoP – Community of Practice) ในเรื่องที่เป็นความรู้ หรือเป็นหัวใจในการบรรลุเป้าหมายหลักขององค์กร

- เชื่อมโยงการดำเนินการจัดการองค์ความรู้ขององค์กร กับกิจกรรมจัดการองค์ความรู้ภายนอก เพื่อสร้างความคึกคัก และเพื่อแลกเปลี่ยนเรียนรู้กับภายนอก

4. คุณกิจ (Knowledge Practitioner-a KP) “คุณกิจ” หรือผู้ปฏิบัติงาน เป็นพระเอก หรือนางเอกตัวจริงของการจัดการองค์ความรู้ เพราะเป็นผู้ดำเนินกิจกรรมจัดการองค์ความรู้ประมาณร้อยละ 90 – 95 ของทั้งหมด “คุณกิจ” เป็นเจ้าของ “หัวปลา” โดยแท้จริง และเป็นผู้ที่มีความรู้ (Explicit Knowledge & Tacit Knowledge) และเป็นผู้ที่ต้องมาแลกเปลี่ยนเรียนรู้ใช้ หา สร้าง แปลง ความรู้เพื่อการปฏิบัติให้บรรลุถึง “เป้าหมาย/ หัวปลา” ที่ตั้งไว้

5. คุณประธาน (Network Manager) เป็นผู้ที่คอยประสานเชื่อมโยงเครือข่ายการจัดการความรู้ระหว่างหน่วยงาน ให้เกิดการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ในวงที่กว้างขึ้น เกิดพลังร่วมมือทางเครือข่ายในการเรียนรู้และยกระดับความรู้แบบทวีคูณ

2.3 ประโยชน์ของการจัดการองค์ความรู้

สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาระบบราชการ (ก.พ.ร.)¹³ กล่าวถึง การบริหารจัดการองค์ความรู้ หรือ Knowledge Management ว่าเป็นเรื่องค่อนข้างใหม่ ซึ่งเกิดขึ้นจากการค้นพบว่าองค์กรต้องสูญเสียความรู้ไปพร้อมๆ กับการที่บุคลากรลาออกหรือเกษียณอาชีวะ การอันส่งผลกระทบต่อการดำเนินการขององค์กรเป็นอย่างยิ่ง ดังนั้นจากแนวคิดที่ผู้งดูแลน่าบุคลากรให้มีความรู้มากแต่เพียงอย่างเดียวจึงเปลี่ยนไป และมีคำถามต่อไปว่าจะทำอย่างไรให้องค์กรได้เรียนรู้ด้วย ดังนั้น การบริหารจัดการองค์ความรู้จึงสัมพันธ์กับเรื่ององค์กรแห่งการเรียนรู้ (Learning Organization) เป็นอย่างยิ่ง หากองค์กรจะพัฒนาตนเองให้เป็นองค์กรแห่งการเรียนรู้ก็จำเป็นจะต้อง

¹³ สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาระบบราชการ (ก.พ.ร.). สาระสำคัญเกี่ยวกับ การพัฒนาระบบราชการไทย , 2547.(ระบบออนไลน์). แหล่งที่มา <http://www.opdc.go.th> (1 กันยายน 2550)

บริหารจัดการความรู้ภายในองค์กรให้เป็นระบบเพื่อส่งเสริมให้บุคลากรเรียนรู้ได้จริงและต่อเนื่อง หากองค์กรใดมีการจัดการความรู้โดยไม่มีการสร้างบรรยากาศแห่งการเรียนรู้ให้เกิดขึ้นภายใน องค์กร ก็นับเป็นการลงทุนที่สูญเปล่าได้เช่นกัน

รศ.จีรากรณ์ สุขัมสกุล¹⁴ กล่าวถึงการจัดการองค์ความรู้ว่า

การท่องค์กรหรือบริษัทของเรามาตรติ่งเรียนรู้ได้เร็วกว่าคู่แข่งขัน และเรียนรู้ในสิ่งใหม่ๆ ได้มากและเร็วกว่าที่เป็นอยู่ ก็จะทำให้องค์กรนั้นสามารถรักษาความได้เปรียบทางการแข่งขันได้แบบยั่งยืน เรื่องที่บริษัทรู้นั้นก็คือ จิตความสามารถในการแข่งขันของบริษัท (competency) นั่นเอง โดยท่องค์ความรู้ที่สำคัญก็คือ องค์ความรู้จากคน หมายความว่า พนักงานของบริษัทที่รู้ know how มีประสบการณ์ มีความชำนาญ มีทักษะในงานที่เป็นแก่นสำคัญทางธุรกิจ (Core competency) ซึ่งความสามารถของพนักงานนี้เอง คือ ทรัพย์สินที่มีค่าต่อบริษัท โดยธุรกิจในยุคนี้จะถือว่าพนักงานที่มีองค์ความรู้ความสามารถ และExplicit knowledge ซึ่งเกิดจากการทำงาน การแก้ปัญหาของพนักงาน ตัวอย่างเช่น ประสบการณ์และเอกสารในการออกแบบสินค้าของนักออกแบบของบริษัท ประสบการณ์และเอกสารในการทำวิจัยตลาดของพนักงานด้านการตลาด ประสบการณ์รวมไปถึงเอกสารจากการบริหาร โครงการของผู้จัดการ โครงการ เป็นต้น เป็นสินทรัพย์ทางปัญญาหรือทุนทางปัญญา (Intellectual Capital) โดยอาศัยการจัดการองค์ความรู้ที่เกิดจากการทำงานของพนักงานเหล่านี้ จะทำให้สามารถนำองค์ความรู้และประสบการณ์ทั้งหลายเหล่านั้นมาใช้งานใหม่อีกได้ ไม่ว่าจะใช้ประโยชน์ส่วนบุคคลหรือใช้ร่วมกันในทีมงาน ดังนั้น KM จึงทำให้องค์กรสามารถร่วมกันใช้ประโยชน์จากองค์ความรู้ หรือเกิดการนำมาใช้ใหม่ได้ โดยสามารถที่จะทำการสร้าง จัดเก็บ และนำออกมายังใหม่ได้อย่างเป็นระบบและมีประสิทธิภาพ และเก็บเกี่ยวประโยชน์จากองค์ความรู้เหล่านี้ตลอดไป เพื่อเพิ่มความได้เปรียบเชิงธุรกิจ และรักษาความได้เปรียบนี้ตลอดไป ซึ่งเหล่านี้ก็คือ การตอบคำถามที่ว่า เราจัดการองค์ความรู้ไปทำใน

สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาระบบราชการ (ก.พ.ร.) ได้กล่าวถึงประโยชน์ของการบริหารจัดการองค์ความรู้¹⁵ ว่าการลงทุนในเรื่องการบริหารจัดการองค์ความรู้อาจจะต้องข้างสูง และอาจจะต้องใช้เวลา แต่หลาย ๆ องค์กรก็จะได้รับประโยชน์ดังนี้

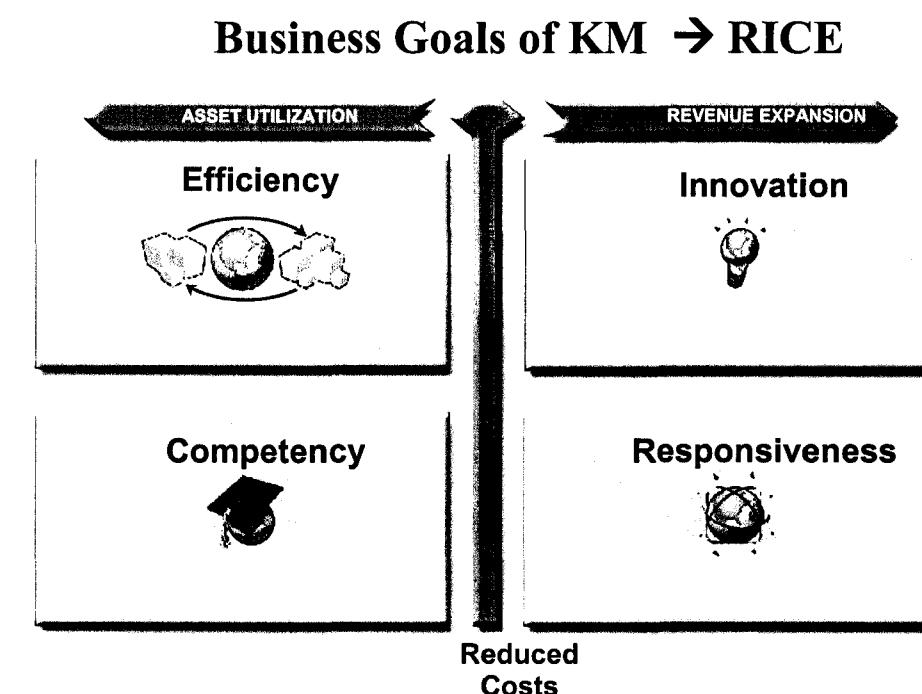
¹⁴ รศ.จีรากรณ์ สุขัมสกุล (2548). บทความเรื่อง “แล้วกี่เม็ดของ KM” วารสารการจัดการสมัยใหม่ ปีที่ 3 ฉบับที่ 1 เดือน มกราคม 2548

¹⁵ สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาระบบราชการ (ก.พ.ร.). สาระสำคัญเกี่ยวกับ การพัฒนาระบบราชการไทย , 2547.(ระบบออนไลน์). แหล่งที่มา <http://www.opdc.go.th> (1 กันยายน 2550)

- ช่วยลดระยะเวลาการพัฒนาผลิตภัณฑ์หรือการเรียนรู้งานใหม่
- บุคลากรได้รับความพึงพอใจในการปฏิบัติงาน
- มีกำไรมากขึ้น/ลดต้นทุน
- ลดการสูญเสียเวลา
- มีความคงที่ในผลของการเรียนรู้ การปฏิบัติงาน และผลิตภัณฑ์
- การคงรักษาคุณภาพ หรือภาพลักษณ์ของผลิตภัณฑ์ไว้
- การพัฒนาคุณภาพของความรู้ไปสู่นวัตกรรมใหม่ๆ

2.4 วัตถุประสงค์ของการจัดการองค์ความรู้

รศ.จิราภรณ์ สุขัมมสก้า¹⁶ ได้กล่าวว่า สามารถสรุปวัตถุประสงค์ของการจัดการองค์ความรู้ตามแบบจำลองที่เรียกว่า RICE ได้ดังภาพ ที่ 2.11



รูปที่ 2-11 โมเดล RICE

¹⁶ รศ.จิราภรณ์ สุขัมมสก้า (2548). บทความเรื่อง “แล้วก็มาสู่ยุคของ KM” วารสารการจัดการสมัยใหม่ ปีที่ 3 ฉบับที่ 1 เดือน มกราคม 2548

ซึ่งจากแบบจำลองดังกล่าว วัตถุประสงค์ที่สำคัญของ KM ก็คือ การสร้างคุณค่าให้กับองค์กร ด้วยการลดต้นทุน การใช้ประโยชน์จากทรัพย์สินทางปัญญา และการเพิ่มรายได้ โดยที่

R คือ Responsiveness ได้แก่การที่พนักงานทุกคนทุกระดับในองค์กรมีองค์ความรู้ ความสามารถในบทบาทความรับผิดชอบของตนเอง และสามารถค้นหาและเรียนรู้เพิ่มเติมจากระบบ KM ทำให้สามารถตอบสนองต่อสิ่งที่มีการเปลี่ยนแปลงในธุรกิจทุกรูปแบบ ไม่ว่าจะเป็นการแสวงหาโอกาสทางการตลาดใหม่ๆ การแข่งขัน สภาพเศรษฐกิจที่เปลี่ยนแปลงไป หรือแม้แต่ภัยคุกคามทางธุรกิจตาม

I หรือ Innovation ได้แก่การทำให้องค์กรสามารถสร้างนวัตกรรมและแนวคิดใหม่ๆ ทำให้เกิดความแตกต่างในด้านสินค้าและบริการ ทั้งนี้ เพราะ KM นำพนักงานให้มาร่วมกันร่วมกันคิดแก้ปัญหา และใช้องค์ความรู้และประสบการณ์ที่เก็บไว้ให้เป็นประโยชน์ เมื่อเกิดองค์ความรู้ใหม่ก็เก็บองค์ความรู้นั้นไว้เพื่อให้สามารถนำมาใช้ใหม่ได้ในอนาคต

E หรือ Efficiency ได้แก่ การที่ KM ทำให้พนักงานทุกคนสามารถใช่องค์ความรู้ที่เก็บไว้มาใช้ใหม่ ทำให้เกิดการทำงาน การตัดสินใจ ได้อย่างมีประสิทธิภาพ และอย่างรวดเร็ว

C หรือ Competency ได้แก่ การที่ KM สามารถจัดการให้มีการสืบทอดองค์ความรู้ซึ่งกันและกันระหว่างพนักงาน(Knowledge transfer) ทำให้เกิดการพัฒนาเพิ่มพูนทักษะ ประสบการณ์ในการทำงาน และการตัดสินใจของพนักงานทุกระดับได้

2.5 ลักษณะและส่วนประกอบของระบบการจัดการองค์ความรู้

2.5.1 เทคโนโลยีเพื่อการจัดการองค์ความรู้¹⁷

ในยุคปัจจุบันนี้การจัดการองค์ความรู้นั้นมีเทคโนโลยีมาเกี่ยวข้องด้วย ซึ่งหากพิจารณาจากเทคโนโลยีในการจัดการองค์ความรู้จะแยกเป็นกลุ่มใหญ่ๆ ได้ดังนี้

1. กลุ่ม Business Intelligence กลุ่มเทคโนโลยีนี้เน้นไปที่การจัดการระบบสารสนเทศเพื่อสนับสนุนการตัดสินใจ เทคโนโลยีกลุ่มนี้ได้แก่

- Data Warehouse หรือเทคโนโลยีคลังข้อมูล
- Data Mining หรือระบบวิเคราะห์ข้อมูลเชิงพาณิชย์
- OLAP(Online Analytical Processing) หรือ ระบบการวิเคราะห์ข้อมูลเชิงออนไลน์ เช่น การวิเคราะห์ทางการเงิน การวิเคราะห์ความเสี่ยง เป็นต้น

¹⁷ รศ.เจริญกรณ์ ฤทธิมสก (2548). บทความเรื่อง “แล้วกี่นาสู่ยุคของ KM” วารสารการจัดการสมัยใหม่ ปีที่ 3 ฉบับที่ 1 เดือน มกราคม 2548

- Enterprise Content Management ซึ่งเป็นเทคโนโลยีคลังข้อมูลแบบ unstructured data ตัวอย่างเช่น Digital Library และ Multimedia Content Management เป็นต้น

2. กลุ่ม Collaboration กลุ่มเทคโนโลยีจะเน้นไปที่การบริหารคน สถานที่ และองค์ความรู้ ทั้ง Tacit knowledge และ Explicit Knowledge ให้สามารถที่จะติดต่อกันแบบบูรณาการเพื่อการดำเนินงานหรือการตัดสินใจ เทคโนโลยีนี้ คือ

- e-mail ซึ่งติดต่อสื่อสารกันทางจดหมายอิเล็กทรอนิกส์
- Groupware เช่น Web Conference ผ่านระบบเครือข่าย Internet
- Instant Message เช่น การ chat กันบนระบบเครือข่าย Internet

3. กลุ่ม Knowledge Transfer กลุ่มเทคโนโลยีจะเน้นถึงเรื่องการเรียนการสอน ได้แก่

- e-Learning ได้แก่ การเรียนการสอนบน Internet ทั้งที่เรียนด้วยตนเองหรือแบบมีครุผู้สอน

- Computer-based training ระบบการอบรม โดยใช้คอมพิวเตอร์ช่วยสอน

4. กลุ่ม Knowledge Discovery และ Knowledge Mapping กลุ่มเทคโนโลยีจะเน้นไปที่การค้นหาองค์ความรู้ของคนที่เป็นผู้เชี่ยวชาญ เทคโนโลยีกลุ่มนี้ คือ

- Search Engine เช่น Google Search ระบบการค้นหาสารสนเทศโดยกำหนดชื่อความค้นหา

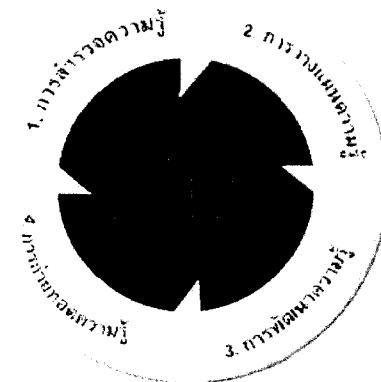
- Document Management ระบบการจัดการเอกสารธุรกิจในองค์การ
- Addresses Classification and Navigation ระบบเก็บข้อมูลเพื่อใช้ในการติดต่อกัน

5. กลุ่ม Expertise เทคโนโลยีกลุ่มนี้ จะเป็นเทคโนโลยีที่สนับสนุนเครือข่ายองค์ความรู้ (Knowledge network) หรือกลุ่มประชาคมผู้ปฏิบัติงาน (Community of Practices) เทคโนโลยีอาชีวเทคโนโลยี 4 กลุ่มข้างต้นเพื่อสร้างเครือข่ายผู้เชี่ยวชาญ ทำให้ผู้ปฏิบัติงานในหน้าที่เฉพาะด้านสามารถติดต่อกันและกัน และสามารถใช้องค์ความรู้ที่เป็นทักษะและประสบการณ์ ของกันและกัน หรือแม้แต่องค์ความรู้ที่เป็นทรัพย์สินทางปัญญาของกลุ่มผู้เชี่ยวชาญ นั่นๆ

2.5.2 ขั้นตอนการจัดการความรู้¹⁸

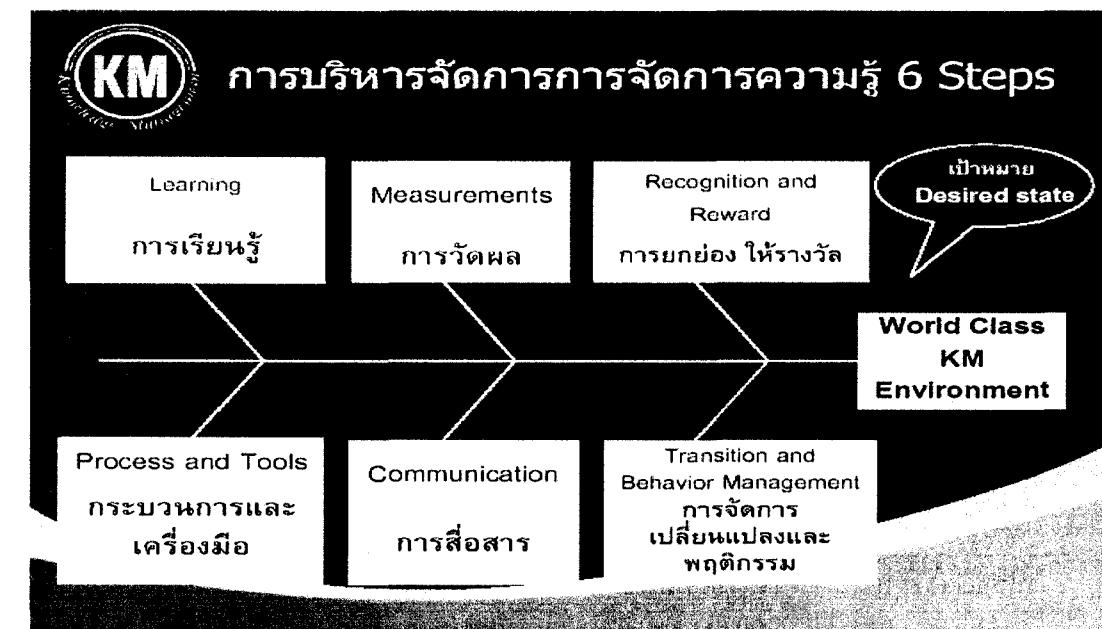
สามารถสรุปได้คือ

- 1) การสำรวจความรู้ภายในองค์กร
- 2) การวางแผนความรู้เพื่อการรวมรวมและ
จัดเก็บ
- 3) การพัฒนาความรู้
- 4) การถ่ายทอดความรู้ (Knowledge Transfer)



หรือการแบ่งปันความรู้ (Knowledge Sharing)

สิ่งที่ควรคำนึงอย่างยิ่งก็คือ วิธีการที่ใช้กับองค์กรหนึ่งอาจจะไม่ได้ผลดีกับอีกองค์กร
หนึ่ง เพื่อให้การจัดการความรู้ประสบผลสำเร็จ องค์กรนั้นๆ ควรเริ่มทดลองปูนิติจัริงและ
ปรับเปลี่ยนวิธีการจนกว่าจะได้แนวทางที่เหมาะสมและได้ผลดีที่สุด ตัวอย่างเช่นภาพที่ 2-6



รูปที่ 2-12 การบริหารจัดการความรู้¹⁹

¹⁸ สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาระบบราชการ (ก.พ.ร.). สารสารคัญเกี่ยวกับ การพัฒนาระบบราชการไทย, 2547.(ระบบออนไลน์).ແທລ່ງທີ່ມາ <http://www.opdc.go.th> (1 ກັນຍານ 2550)

¹⁹ ກາພຈາກການນໍາເສນອນເວັບໄຟຊ່ “ການນໍາການຈັດການການຈັດການຮູ້ຄູ່ກ່ຽວຂ້ອງປົງປັດ ຄະແພເຫັນຄາສຕ່ຣີວິຈາພາບາລ” ໂດຍ ວາງພຣ. ແສງສມພຣ : ແທລ່ງທີ່ມາ www.si.mahidol.ac.th/km/knowledge_click.asp?dc_id=53

3. แนวความคิด ทฤษฎีและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการวางแผน

การเริ่มต้นของการบริหารองค์กรทุกองค์กรให้ประสบความสำเร็จ นักบริหารต้องคำนึงถึงองค์ประกอบที่สำคัญเพื่อประโยชน์ในการจัดองค์กร และการวางแผนขององค์กรให้เหมาะสมสนองต่อวัตถุประสงค์ขององค์กร การจัดการ (Management) คือ กระบวนการเพื่อให้บรรลุเป้าหมายขององค์กร โดยอาศัยขั้นตอนในการวางแผน (Planning) การจัดองค์กร (Organizing) การนำ (Leading) และการควบคุม (Controlling) การใช้ทรัพยากรทางการบริหารต่าง ๆ ได้แก่นุxyz วัสดุอุปกรณ์ เงินทุนตลอดจนสารสนเทศที่เกี่ยวข้องในองค์กรอย่างเหมาะสมมีประสิทธิภาพ (Efficiency) และประสิทธิผล (Effectiveness)²⁰

3.1 ความหมายของการวางแผน

การวางแผนมีความหมายอย่างกว้างๆ ตามทัศนะและแนวคิดของแต่ละบุคคลและขึ้นอยู่กับพัฒนาการของการบริหาร จุดหมายและแนวทางในการบริหารของแต่ละบุคคลแต่ละสมัย

การวางแผน หมายถึง งานด้านการบริหารอย่างหนึ่งซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของกระบวนการบริหารที่ผู้บริหารขององค์กรจำเป็นต้องกระทำอย่างต่อเนื่อง โดยผ่านกระบวนการคิดค้น พิจารณาไว้เคราะห์ และตัดสินใจล่วงหน้าอย่างรอบคอบ²¹

เฟร์蒙ต์ อี. คาสต์ (Fremont E. Kast) และเจมส์ อี. โรเซนไวค์ (James E. Rosenzweig) อธิบายว่า การวางแผนคือ กระบวนการของการพิจารณาตัดสินใจล่วงหน้าว่าจะทำอะไร อย่างไร มีการเลือกวัตถุประสงค์ นโยบาย โครงการ และวิธีปฏิบัติเพื่อบรรลุวัตถุประสงค์นั้น²²

เอช. จี. ฮิกส์ (H. G. Hicks) อธิบายว่า การวางแผนเป็นหน้าที่ทางการบริหารประการแรกที่กระทำเพื่อกิจกรรมใดกิจกรรมหนึ่งโดยเฉพาะ การที่จะวางแผน ได้สำเร็จผลนั้น จำเป็นต้องมีการวิเคราะห์ข้อมูลจากอดีต การตัดสินใจในปัจจุบันและทำการประเมินผลในอนาคตด้วย²³

²⁰ ลักษณ์ ศรีวะรณ์ (2544) "การวางแผน" ใน ประมวลสาระชุดวิชาการจัดการองค์กรและทรัพยากรมนุษย์ หน่วยที่ 1 หน้า 5 นนทบุรี มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมราช สาขาวิชาวิทยาการจัดการ

²¹ รศ.นนชัย ยมจินดา (2544) "การวางแผน" ใน ประมวลสาระชุดวิชาการจัดการองค์กรและทรัพยากรมนุษย์ หน่วยที่ 2 หน้า 68 นนทบุรี มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมราช สาขาวิชาวิทยาการจัดการ

²² Fremont E. Kast and James E. Rosenzweig, Organization and Management : A System Approach (New York : McGraw – Hill Book Company, 1970), pp.435 - 436

²³ M. G. Hicks, Management (New York : McGraw – Hill Book Company, 1981), p.248

3.2 ความสำคัญของการวางแผน

การปฏิบัติงานทุกประเภทให้ประสบผลสำเร็จด้วยดีมีประสิทธิภาพได้นั้น จะต้องมีการวางแผนล่วงหน้าอย่างเหมาะสม มีความเป็นไปได้ทั้งด้านความพร้อม คุณภาพ ปริมาณของ ทรัพยากรที่ใช้ และการยอมรับของผู้ปฏิบัติลดลงผู้ที่ต้องการผลสำเร็จ ดังนี้การจัดทำแผนจึงมี ความสำคัญและมีความจำเป็นดังเหตุผลสนับสนุนที่นักการศึกษาได้กล่าวไว้ดังนี้

สنانนจิต ศุคนธทรัพย์²⁴ ได้สรุปความสำคัญของการวางแผนไว้ดังนี้

1. การวางแผนช่วยให้มีการใช้ทรัพยากรอย่างเกิดประโยชน์สูงสุดโดยเฉพาะ ทรัพยากรที่มีอยู่อย่างจำกัดเนื่องจากมีการวิเคราะห์ทางเลือกเพื่อให้ใช้ทรัพยากรประหยัด แต่ได้ผล มากที่สุด

2. การวางแผนช่วยให้การดำเนินงานบรรลุวัตถุประสงค์

3. การวางแผนช่วยลดความขัดแย้งในองค์กรหรือหน่วยงาน เนื่องจากมีกำหนด ขั้นตอนการทำงาน ตลอดจนบทบาทหน้าที่ช่วยให้การทำงานไม่สับสนซ้ำซ้อน

4. การวางแผนช่วยให้ผู้บริหารคาดคะเนได้ล่วงหน้าถึงปัญหาอุปสรรคอันอาจจะ เกิดขึ้นได้

5. การวางแผนช่วยให้สามารถควบคุมงานได้อย่างมีระบบ

6. การวางแผนช่วยให้การพัฒนาหรือแก้ปัญหาขององค์กร หน่วยงานเป็นไป อย่างทันเหตุการณ์ เนื่องจากได้มีการวิเคราะห์ปัญหาอย่างมีระบบ ทำให้สามารถจัดลำดับ ความสำคัญของปัญหาและมีการดำเนินการที่ทันต่อเหตุการณ์

7. การวางแผนจะช่วยให้การพัฒนาทุกด้าน ทุกระดับ สอดคล้องต้องกัน เป็น การลดความซ้ำซ้อนในการใช้ทรัพยากร

8. การวางแผนจะช่วยให้เกิดการประสานงานกันระหว่างหน่วยงานที่มีกิจกรรม เหมือนกันคล้ายคลึงกัน

9. การวางแผนจะช่วยให่องค์กรหรือหน่วยงาน สามารถกำหนดอนาคตของตนเอง ได้

จากเหตุผลความสำคัญและความจำเป็นของการที่กล่าวแล้วนี้ ชี้ให้เห็นว่าการ ปฏิบัติงานให้บรรลุวัตถุประสงค์และเป้าหมายขององค์กร ได้อย่างมีประสิทธิภาพนั้น ต้องอาศัยการ

²⁴ สนานนจิต ศุคนธทรัพย์ (2524) “หน่วยที่ 1 กระบวนการวางแผน” ใน เอกสารประกอบชุดวิชาการวางแผนพัฒนาโรงเรียน หน้า 10-11 กรุงเทพมหานคร สาขาวิชาศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมราช

วางแผนเป็นสำคัญ เพราะการวางแผนเป็นกิจกรรมที่ก่อให้เกิดความร่วมมือในการปฏิบัติงานเพื่อความสำเร็จขององค์กร และการที่จะสร้างความร่วมมือให้เกิดขึ้นได้ ต้องอาศัยความร่วมมือตั้งแต่การวางแผน ซึ่งเป็นขั้นตอนของการบริหาร การวางแผนจึงเป็นสิ่งจำเป็นที่นักบริหาร ต้องปฏิบัติเป็นอันดับแรก

การวางแผนเป็นภารกิจสำคัญแรกที่ผู้บริหารทุกระดับต้องกระทำ ผู้มีประสบการณ์ ด้านบริหารต่างก็ตรากตีว่า ถ้ามีการวางแผนที่ดีตั้งแต่ต้นแล้ว เท่ากับได้รับความสำเร็จของงานไปแล้วครึ่งหนึ่ง ในทางตรงกันข้าม การไม่บรรลุวัตถุประสงค์ในเวลาและทรัพยากรที่กำหนด สาเหตุสำคัญที่สุดคือ ไม่มีการวางแผนงานที่ดี เป็นการบริหารโดยการแก้ปัญหาเฉพาะหน้าไปวันหนึ่ง ๆ เท่านั้น โดยไม่มีการวางแผน

3.3 ประเภทของการวางแผนงาน

การวางแผนสามารถแบ่งได้หลายประเภท แต่ละประเภทมีลักษณะที่แตกต่างกัน ไปขึ้นอยู่กับเกณฑ์ที่ใช้ในการแบ่งประเภท นักวิชาการหลายท่านได้พยายามจัดประเภทของแผนไว้หลายลักษณะ แต่ละลักษณะขึ้นอยู่กับแนวคิดพื้นฐานที่แตกต่างกันออกไป

ประมวล เสนาฤทธิ์²⁵ ได้แบ่งประเภทของการวางแผนไว้ 4 ประเภท คือ

1. แผนพัฒนาระยะยาว (10-20 ปี) กำหนดเด้าโครงกร้าง ๆ ว่า ประเทศชาติของเราจะมีทิศทางพัฒนาไปอย่างไร ถ้าจะดึงเอารัฐธรรมนูญ และ/หรือแผนการศึกษาแห่งชาติ มาเป็นแผนประเภทนี้ก็พอเป็นไปได้ แต่ตามความจริงแผนพัฒนาระยะยาวของเรามาเมื่อ

2. แผนพัฒนาระยะกลาง (4 -6 ปี) แบ่งช่วงของการพัฒนาออกเป็น 4 ปี หรือ 5 ปีหรือ 6 ปี โดยคาดคะเนว่าในช่วง 4-6 ปีนี้ จะทำอะไรกันบ้าง จะมีโครงการพัฒนาอะไร จะใช้งบประมาณใช้ทรัพยากรมากน้อยเพียงไร แผนดังกล่าวได้แก่ แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาตินั่นเอง

3. แผนพัฒนาประจำปี (1 ปี) ความจริงในการจัดทำแผนพัฒนาระยะกลาง เช่น แผนพัฒนาการศึกษา ได้มีการทำรายละเอียดไว้เป็นรายปีอยู่แล้ว แต่เนื่องจากการจัดทำแผนพัฒนาระยะกลาง ได้จัดทำไว้ล่วงหน้า ข้อมูลหรือความต้องการที่เขียนไว้อาจไม่สอดคล้องกับสภาพที่แท้จริงในปัจจุบัน จึงต้องจัดทำแผนพัฒนาประจำปีขึ้น นอกจากนี้ วิธีการงบประมาณของเราไม่ใช้แผนพัฒนาระยะกลางขอตั้งงบประมาณประจำปี เพราะมีรายละเอียดน้อยไป แต่จะต้องใช้

²⁵ ประมวล เสนาฤทธิ์ (2526) “การวางแผนกิจกรรม” ใน การวางแผนและการจัดการทางการศึกษา หน้า 2-7 กรุงเทพมหานคร โรงพิมพ์ การศึกษา

แผนพัฒนาประจำปีเป็นแผนของเงิน

4. แผนปฏิบัติการประจำปี (1 ปี) ใน การขอตั้งงบประมาณตามแผนพัฒนาประจำปีใน ข้อ 3 ปกติมักไม่ได้ตามที่กระทรวง ทบวง กรมต่าง ๆ ขอไป สำนักงบประมาณหรือ คณะกรรมการธุการของรัฐสภา มักจะตัดยอดเงินงบประมาณที่ส่วนราชการต่าง ๆ ขอไปตามความ เหมาะสม และจำเป็น และสภาระการณ์การเงินงบประมาณของประเทศที่จะพึงมีภายหลังที่ส่วน ราชการต่าง ๆ ได้รับงบประมาณจริง ๆ แล้ว จำเป็นที่จะต้องปรับแผนพัฒนาประจำปีเป็นแผนใช้เงิน ที่จัดทำขึ้น เพื่อให้สอดคล้องกับเงินที่ได้รับอนุมัติซึ่งเรียกว่า แผนปฏิบัติการประจำปี

1. แผนพัฒนาระยะยาว

(10 - 20 ปี)

(Long-range Plan)

แผนพัฒนาระยะยาว

2. แผนพัฒนาระยะกลาง

(4 - 6 ปี)

(Medium-range Plan)

แผนพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ

3. แผนพัฒนาประจำปี

(1 ปี)

(Annual Plan)

เพื่อขอตั้งงบประมาณ (แผนของเงิน)

4. แผนปฏิบัติการประจำปี

(1 ปี)

(Operational Plan)

เมื่อได้รับงบประมาณแล้ว (แผนใช้เงิน)

ภาพที่ 2-13 แผนภูมิแสดงความสัมพันธ์ของแผนระยะต่าง ๆ

รศ.ธนชัย ยมจินดา²⁶ กล่าวถึงประเภทของแผนตามระดับการบริหารในองค์กร แบ่งเป็น 3 ระดับที่สำคัญ คือ

1. การบริหารระดับสูงหรือการบริหารระดับกลยุทธ์ (Strategic Planning) การบริหารระดับกลยุทธ์นี้ถือเป็นหน้าที่ของผู้บริหารระดับสูง (President / Chief Executive Officer) หรือคณะกรรมการบริหาร (Board of Director) ขององค์กร การบริหารในระดับนี้ส่วนใหญ่จะเกี่ยวข้องและดำเนินถึงอิทธิพลของสภาพแวดล้อมภายนอกที่มีความไม่แน่นอนสูงและควบคุมได้ยากหรืออาจกล่าวได้ว่าอยู่นอกเหนือการควบคุม โดยสิ้นเชิง เช่น ภาวะการณ์เปลี่ยนแปลงทางการเมือง สังคม เทคโนโลยี พฤติกรรมการบริโภค ภาวะเศรษฐกิจ และภาวะการแข่งขัน ย่อมมีส่วนหนึ่งของความสามารถในการควบคุมขององค์กร นอกจากนั้นยังต้องดำเนินถึงอิทธิพลของสภาพแวดล้อมภายในด้วย นั่นคือ การพยายามมองตนเอง ณ ตำแหน่งการแข่งขันที่เป็นอยู่ว่าอะไรคือปัญหาขององค์กร อะไรคือสิ่งที่องค์กรต้องการในอนาคต หรือตำแหน่งที่ต้องการจะเป็นต่อไป เป็นต้น สภาพแวดล้อมต่าง ๆ เหล่านี้จะเป็นตัวแปรที่สำคัญสำหรับการกำหนดหรือปรับเปลี่ยนแผนกลยุทธ์ (Strategic Plans) ซึ่งเป็นแผนการโดยรวมขององค์กรที่บอกริสikoทางและนำพาองค์กรไปสู่ความเจริญก้าวหน้าในอนาคตหรืออาจเพื่อความอยู่รอดขององค์กร แผนกลยุทธ์ซึ่งเป็นแผนกำหนดเป้าหมายและแนวทางในการเจริญเติบโตและความอยู่รอดขององค์กรนี้ จัดเป็นแผนระยะยาว คือประมาณ 5-10 ปี

2. การบริหารระดับกำกับควบคุมงานบริหาร (Management Control / Tactical Planning) การบริหารในระดับนี้ ผู้ที่มีบทบาทในการบริหารงาน คือผู้บริหารระดับกลาง หรือผู้จัดการระดับผู้จัดการฝ่าย (Functional Managers) การบริหารระดับกำกับควบคุมงานบริหารนี้ นับว่าเป็นระดับการบริหารที่เชื่อมโยงการบริหารระดับสูงกับการบริหารระดับปฏิบัติการเข้าไว้ด้วยกัน โดยจะมีการนำเสนอแนวทางกว้าง ๆ ซึ่งกำหนดโดยระดับวางแผนกลยุทธ์มาແປรให้เป็นเจริญปรับในรูปของแผนงานหรือโครงการของฝ่ายต่าง ๆ ซึ่งมีผลทำให้เกิดการใช้ทรัพยากรในกิจกรรมต่างๆ ขององค์กรอย่างมีความต่อเนื่องกันและประสานกันทั่วทั้งองค์กร โดยคำนึงถึงอิทธิพลจากสภาพแวดล้อมทั้งภายในและภายนอกซึ่งช่วยเสริมให้แผนกลยุทธ์มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น แผนที่ใช้ในการบริหารระดับนี้เรียกว่า แผนยุทธวิธี (Tactical Plans) ซึ่งเป็นแผนที่ฝ่ายจะต้องปฏิบัติเพื่อสนับสนุน แผนกลยุทธ์จัดเป็นแผนระยะกลาง คือประมาณ 2-5 ปี

3. การบริหารระดับปฏิบัติการ (Operational Control) การบริหารระดับนี้จะเป็นหน้าที่ของผู้บริหารระดับล่าง (Lower – Level managers) ที่เน้นการปฏิบัติงานในกิจกรรมย่อยต่างๆ

²⁶ รศ.ธนชัย ยมจินดา (2544) "การวางแผน" ใน ประมวลสาระชุดวิชาการจัดการองค์กรและทรัพยากรมนุษย์ หน่วยที่ 2 หน้า 71-72 นนทบุรี มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมราช สาขาวิชาวิทยาการจัดการ

ภายในองค์กรให้ดีที่สุด ให้บรรลุตามวัตถุประสงค์ขององค์กร ผู้บริหารระดับล่างจะกำหนดแผนงานรายสัปดาห์ คือ ประมาณ 1 ปี เรียกว่า แผนปฏิบัติการ (Operational Planning) ซึ่งเป็นแผนที่กำหนดถึงกิจกรรมต่าง ๆ รวมทั้งทรัพยากรที่ต้องการสำหรับการดำเนินงานในหน้าที่ต่าง ๆ หรือ กิจกรรมย่อยเหล่านี้ให้เป็นไปตามแผนยุทธศาสตร์ที่วางไว้ เป็นแผนการระดับแผนกหรือแต่ละหน้าที่ เพื่อเป็นแนวทางให้พนักงานในระดับปฏิบัติงานกระทำตาม

3.4 องค์ประกอบของแผน

สำนักฯ ศุภนธารพย์²⁷ กล่าวถึงองค์ประกอบของแผน ประกอบด้วยส่วนประกอบที่สำคัญ 5 ส่วน ดังนี้

1. จุดมุ่งหมาย (Ends) คือ การระบุวัตถุประสงค์ (Objective) และจุดมุ่งหมายหลัก (Goal)
2. วิธีการ คือ การเลือกนโยบาย แผนวิธีดำเนินการและวิธีปฏิบัติ ซึ่งจะทำให้บรรลุวัตถุประสงค์ และจุดมุ่งหมายหลักที่กำหนดไว้
3. ทรัพยากร คือ การกำหนดประเภทและปริมาณของทรัพยากรที่ต้องการ วิธีการที่จะให้ได้มา และวิธีการจัดสรรให้แก่ กิจกรรมต่าง ๆ
4. การดำเนินงาน คือ การกำหนดวิธีการตัดสินใจ และวิธีการที่นำมาตัดสินใจใช้ปฏิบัติ เพื่อให้เป็นไปตามแผน
5. การควบคุม คือ การกำหนดวิธีการที่คาดคะเน หรือตรวจสอบความผิดพลาด ล้มเหลวที่จะเกิดขึ้น เพื่อหาวิธีป้องกัน หรือแก้ไข ซึ่งจะต้องทำต่อเนื่องกันไป

3.5 กระบวนการวางแผน

จุดมุ่งหมายของการวางแผน คือ เพื่อให้ได้งานอย่างโดยย่างหนักตามความต้องการที่กำหนดไว้ การที่จะได้ผลงานอย่างโดยย่างหนักตามความต้องการนั้น จะต้องมีการเตรียมการ ขัดลำดับขั้นตอนการ ไว้ล่วงหน้าอย่างเหมาะสม กระบวนการวางแผนจะช่วยให้แผนมีประสิทธิภาพ และก่อให้เกิดความร่วมมือการปฏิบัติงานบรรลุวัตถุประสงค์ที่วางไว้

²⁷ สำนักฯ ศุภนธารพย์ (2524) “หน่วยที่ 1 กระบวนการวางแผน” ใน เอกสารประกอบชุดวิชาการวางแผนพัฒนาโรงเรียน หน้า 19-20 กรุงเทพมหานคร สาขาวิชาศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมธิราช

รศ.ธนชัย ยมจินดา²⁸ กล่าวถึง กระบวนการวางแผน (Process of Planning) ว่า โดยทั่วไปการวางแผนที่เป็นที่ยอมรับกันว่ามีประสิทธิภาพจะประกอบด้วยขั้นตอนต่าง ๆ ตามลำดับดังนี้

1. การวิเคราะห์สภาพแวดล้อมทั่วไป การวิเคราะห์อุตสาหกรรม การวิเคราะห์การแข่งขัน และการวิเคราะห์หรือประเมินสถานะและกำลังความสามารถขององค์กร
2. การกำหนดพิสัยทางขององค์กร
 - 1) วิสัยทัศน์ (Vision)
 - 2) ภารกิจ (Mission)
 - 3) ปรัชญา (Philosophy)
 - 4) เป้าหมาย (Goals)
 - 5)นโยบาย (Policies)
 - 6) กลยุทธ์ (Strategies)

3. การกำหนดแผนการดำเนินการ ทั้งที่เป็นแผนการดำเนินการทั่วองค์กร (Corporational/ Business Plan) แผนการดำเนินการของหน่วยงานหน้าที่ (Functional Plan) แผนงานโครงการ (Project) และแผนปฏิบัติการของกิจกรรมย่อย (Activities Plan) แผนทั้งหมดดังกล่าวเรียกได้ว่าเป็น แผนงานรวม แผนงานหน้าที่ และแผนงานโครงการ

3.6 ลักษณะของแผนงานที่ดี

ลีลา สินานุเคราะห์²⁹ ได้กล่าวถึงลักษณะของแผนที่ดี ว่าเป็นแผนงานที่สอดคล้องและสนับสนุนวัตถุประสงค์แผนงานนั้น ๆ เพื่อปฏิบัติตามแล้วความมีผลงานที่สนับสนุนวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้ เป็นแผนงานที่สามารถนำไปปฏิบัติตามได้จริง

1. เป็นแผนงานที่ใช้ทรัพยากรอย่างประหยัดและมีประสิทธิภาพ เช่น กำลังคน เงิน วัสดุคิบ เทคโนโลยี และเวลา
2. มีระบบการประสานงานที่ดีในขณะปฏิบัติการตามแผนงาน
3. มีการกำหนดอำนาจหน้าที่ และความรับผิดชอบ ให้ปฏิบัติงานอย่างชัดเจน

²⁸ รศ.ธนชัย ยมจินดา (2544) "การวางแผน" ใน ประมวลสาระชุดวิชาการจัดการองค์กรและทรัพยากรมนุษย์ หน่วยที่ 2 หน้า 72-73 นนทบุรี มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมราช สาขาวิชาบริหารธุรกิจ

²⁹ ลีลา สินานุเคราะห์ (2530) หน้า 77 องค์การและการจัดการ กุญแจพิมพ์การศาสนา

4. มีการกำหนดวิธีการควบคุมและประเมินผลงานในแต่ละขั้นตอนของการปฏิบัติงาน
นั้น ๆ

5. แผนงานที่ดีควรยึดหยุ่นได้ มีการเปลี่ยนแปลงแก้ไขได้พอกвар

3.7 ปัญหาและอุปสรรคในการวางแผน

การปฏิบัติงานทุกประเภทล้วนแม้ว่าจะมีหลักการ ทฤษฎี และกระบวนการต่าง ๆ กำกับให้ดำเนินการไปตามขั้น แต่มีอปภิบัติจริงมักจะพบปัญหาและอุปสรรคเกิดขึ้นเสมอ ในการวางแผนก็เช่นเดียวกันกับการปฏิบัติงานประเภทอื่น ๆ ย่อมมีปัญหาและอุปสรรค การศึกษาปัญหาและอุปสรรคที่จะเกิดขึ้น

สมพงศ์ เกษมสิน³⁰ ได้กล่าวว่า อุปสรรคที่เกิดกับการวางแผนได้แก่

1. การขาดความรู้ทางหลักวิชาเกี่ยวกับวิธีการวางแผน
2. ขาดข้อมูลและข่าวสารที่ดีสำหรับนำมาใช้ในการวางแผน
3. ผู้วางแผนไม่ให้ความสำคัญในหลักวิชาเกี่ยวกับการวางแผนอย่างเพียงพอคือวางแผนตามความเคยชิน หรือตามอารมณ์
4. วัดถูประสงค์และนโยบายไม่แน่นอน ทำให้เกิดความยุ่งยากแก่การวางแผนให้ประสานงานสอดคล้องกันได้
5. นำเอาประโยชน์ส่วนตัวมาพัฒนาด้านแผนงานนั้น
6. อุปสรรคจากสภาพแวดล้อม ได้แก่ ขนบธรรมเนียมประเพณี
7. ขาดปัจจัยสำคัญในการวางแผน เช่น ขาดนักวิชาการ ขาดกำลังเจ้าหน้าที่ ขาดกำลังเงินและวัสดุอุปกรณ์ต่าง ๆ

สนานจิตร สุคนธรัพย์³¹ ได้กล่าวถึง ปัญหาของการวางแผน โดยจำแนกเป็นข้อจำกัดภายนอกและข้อจำกัดภายใน ดังนี้

1. ปัญหาที่เกิดจากข้อจำกัดภายนอก มีดังนี้

1.1 สภาพแวดล้อมมีการเปลี่ยนแปลง บางอย่างไม่อาจคาดหมายล่วงหน้าได้อย่างชัดเจน ทำให้ต้องมีการเปลี่ยนแปลงแผน

1.2 ปัญหาความล่าช้าในการวางแผนการศึกษาให้รับกับความเปลี่ยนแปลงด้านอื่น

³⁰ สมพงศ์ เกษมสิน (2523) การบริหาร พิมพ์ครั้งที่ 7 กรุงเทพมหานคร ไทยพัฒนาพานิช, หน้า 99

³¹ สนานจิตร สุคนธรัพย์(2524) “หน่วยที่ 1 กระบวนการวางแผน” ในเอกสารประกอบชุดวิชาการวางแผนพัฒนาโรงเรียน หน้า 8-23 กรุงเทพมหานคร สาขาวิชาศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช

1.3 การกำหนดวัตถุประสงค์และนโยบายระดับสูง ยังไม่มีการดำเนินถึงความต้องการอันจำเป็นของห้องถีนเท่าที่ควร และการวางแผนในระดับห้องถีนบางแห่งยังไม่สอดคล้องกับนโยบายที่กำหนดไว้ในระดับสูง ส่วนหนึ่งเป็นเพราะขาดข้อมูล

1.4 บางครั้ง แผนงานและโครงการที่วางไว้ไม่มีการปฏิบัติ เนื่องจากไม่ได้รับงบประมาณ

1.5 ความไม่คิดถ่องตัวในการปรับแผนทำให้มีการดำเนินงานโครงการที่ไม่สอดคล้องกับสภาพปัจจุบัน

1.6 ผู้ประเมินภายนอกไม่เข้าใจหลักการและวิธีการประเมินผล ทำให้การประเมินไม่ก่อให้เกิดผลในการสร้างสรรค์เท่าที่ควร

2. ปัญหาที่เกิดจากข้อจำกัดภายใน มีดังนี้

2.1 ขาดข้อมูลในการวางแผนในรูปแบบต่าง ๆ

2.2 วัตถุประสงค์ที่กำหนดไว้ในแผนงานและโครงการ มีลักษณะวัดไม่ได้ ทำให้ไม่มีแนวทางปฏิบัติที่ชัดเจน

2.3 ไม่มีการจัดลำดับความสำคัญของแผนงานหรือโครงการ ไว้ก่อน เมื่อมีการตัดทอนงบประมาณจึงต้องเริ่มตัดสินใจกันใหม่ ทำให้การดำเนินการล่าช้า

2.4 แผนงานและโครงการที่วางไว้ ไม่สอดคล้องกับนโยบาย เนื่องจากไม่เข้าใจวิธีดำเนินการ

2.5 ไม่มีการเตรียมบุคลากรเพื่อการปฏิบัติตามแผนอย่างเพียงพอ

2.6 กระบวนการวัดผลไม่ได้ทำอย่างต่อเนื่องและเป็นระบบ

บทที่ 3

วิธีดำเนินการศึกษา

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรที่ใช้ในการศึกษารั้งนี้ คือกลุ่มผู้บริหารของหน่วยงานสำนักงานประจำเขต 9 และสำนักงานประจำเขตทั้งหมดในสังกัดการประปาส่วนภูมิภาค จำนวน 20 คน โดยแบ่งเป็น 2 ระดับ คือ

1.1 ระดับหัวหน้างาน	จำนวน	10	คน
1.2 ระดับผู้อำนวยการกอง	จำนวน	10	คน

2. เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษา

2.1 เครื่องมือที่ใช้ในการบันทึกข้อมูลเพื่อสร้างแบบจำลอง

ใช้เครื่องมือในรูปแบบสอบถาม และการสัมภาษณ์ผู้ให้ข้อมูล ชั้นมือญี่ 6 ประเด็นหลัก กือ ทฤษฎีหรือเทคนิคในการวางแผน การประยุกต์ใช้ทฤษฎี/เทคนิคในขั้นตอนการวางแผน ปัญหา/อุปสรรคที่เกิดขึ้นเกี่ยวกับการวางแผน องค์ความรู้ที่จำเป็นต้องได้รับการถ่ายทอดหรือเก็บรวบรวมไว้ในด้านการวางแผนหรือเพื่อการวางแผน การประยุกต์ใช้เทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อสนับสนุนการเรียนรู้ การนำการจัดการองค์ความรู้ (KM) ไปขยายผลต่องค์กร (แบบสอบถามได้นำเสนอไว้ในภาคผนวก ก)

2.2 เครื่องมือที่ใช้ในการสร้าง แบบจำลอง

2.2.1 ฮาร์ดแวร์ : คอมพิวเตอร์

2.2.2 ซอฟต์แวร์ : โปรแกรมคอมพิวเตอร์ที่ใช้ในการสร้าง แบบจำลอง

- 1) ระบบปฏิบัติการ Windows XP
- 2) โปรแกรมด้านผ่านเว็บ Internet Explorer 4.01
- 3) โปรแกรม Dreamweaver 8

3. ขั้นตอนในการดำเนินการสร้างแบบจำลอง

จากการศึกษาวรรณกรรมที่เกี่ยวข้อง สามารถนำมาประยุกต์และออกแบบขั้นตอน การสร้างแบบจำลองระบบจัดการองค์ความรู้ด้านการวางแผน ของสำนักงานประจำเขต 9 การประจำส่วนภูมิภาค ได้ดังต่อไปนี้

ขั้นตอนที่ 1 ใช้วิธีวิจัยเชิงคุณภาพศึกษาระบบจัดการองค์ความรู้ด้านการวางแผน

โดยศึกษารายละเอียดซึ่งมีอยู่ 6 ประเด็นหลักคือ ทฤษฎีหรือเทคนิคในการวางแผน การประยุกต์ใช้ทฤษฎี/เทคนิคในขั้นตอนการวางแผน ปัญหา/อุปสรรคที่เกิดขึ้นเกี่ยวกับการวางแผน องค์ความรู้ที่จำเป็นต้องได้รับการถ่ายทอดหรือเก็บรวบรวมไว้ในด้านการวางแผนหรือเพื่อการวางแผน การประยุกต์ใช้เทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อสนับสนุนการเรียนรู้ การนำการจัดการองค์ความรู้ (KM) ไปขยับผลต่องค์กร จากผู้บริหารของสำนักงานประจำเขต 9 และสำนักงานประจำเขต การประจำส่วนภูมิภาคทั่วประเทศไทย จำนวน 10 แห่ง เพื่อนำมาใช้ประกอบการพิจารณาวิเคราะห์และออกแบบระบบจัดการองค์ความรู้ด้านการวางแผน ของสำนักงานประจำเขต 9 การประจำส่วนภูมิภาค

ขั้นตอนที่ 2 วิเคราะห์และออกแบบระบบจัดการองค์ความรู้

โดยนำเสนอสิ่งที่ได้จากการศึกษาในขั้นตอนที่ 1 มาทำการวิเคราะห์เพื่อออกแบบแบบจำลองระบบการจัดการองค์ความรู้ด้านการวางแผน ของสำนักงานประจำเขต 9 การประจำส่วนภูมิภาค โดยคำนึงถึงความเป็นไปได้ ความต้องการ และประเด็นต่าง ๆ ที่ได้จากขั้นตอนที่ 1 การกิจด้านการวางแผน ของสำนักงานประจำเขต 9 การประจำส่วนภูมิภาค ระบบสารสนเทศ หลักการออกแบบหน้าเว็บ และองค์ประกอบที่สำคัญ อันประกอบด้วย ส่วนแสดงผล ออกแบบหน้าเว็บและส่วนต่อประสานกับผู้ใช้

ขั้นตอนที่ 3 สร้างแบบจำลองระบบการจัดการองค์ความรู้ด้านการวางแผน ของสำนักงานประจำเขต 9 การประจำส่วนภูมิภาค

ดำเนินการสร้างแบบจำลองระบบจัดการองค์ความรู้ด้านการวางแผน ของสำนักงานประจำเขต 9 การประจำส่วนภูมิภาค ตามที่ออกแบบไว้ โดยการใช้เครื่องมือในการสร้างแบบจำลองชิ้นงานในรูปแบบพิมพ์เจียว (Blue Print)

ขั้นตอนที่ 4 นำเสนอแบบจำลองระบบการจัดการองค์ความรู้ด้านการวางแผน ของสำนักงานประจำเขต 9 การประจำส่วนภูมิภาค ให้ผู้ให้ข้อมูลหลักและผู้เชี่ยวชาญพิจารณา

ดำเนินการนำแบบจำลองที่สร้างขึ้น เสนอให้ผู้ให้ข้อมูลหลัก ซึ่งประกอบด้วยผู้บริหาร และบุคลากรซึ่งทำหน้าที่ด้านแผนงานตลอดจนผู้เชี่ยวชาญอภิปราย และให้ข้อเสนอแนะเพื่อให้สามารถพัฒนาในขั้นตอนต่อไปในอนาคต

ขั้นตอน ดังที่ได้กล่าวมานี้ สามารถนำมาเขียนเป็นแผนภูมิ ได้ดังภาพที่ 3-1 ดังนี้

ขั้นตอนที่ 1 ใช้วิธีจัดทำแบบสำรวจความต้องการองค์ความรู้ฯ



ขั้นตอนที่ 2 วิเคราะห์และออกแบบ แบบจำลองระบบจัดการองค์ความรู้ฯ



ขั้นตอนที่ 3 สร้างแบบจำลองระบบจัดการองค์ความรู้ฯ



ขั้นตอนที่ 4 นำเสนอแบบจำลองระบบจัดการองค์ความรู้ฯ

ภาพที่ 3-1 ขั้นตอนการออกแบบจำลองระบบจัดการองค์ความรู้ด้านการวางแผน
ของสำนักงานประจำเขต 9 การประปาส่วนภูมิภาค

โดยในส่วนของการนำเสนอมาดำเนินการจริง แบ่งเป็นขั้นตอนย่อย จำนวน 6 ขั้นตอน ดังนี้

3.1 เก็บรวบรวมข้อมูล

3.1.1 วิธีการศึกษา

เป็นการเก็บรวบรวมข้อมูล เอกสารต่าง ๆ ที่ใช้ประกอบการศึกษา รวมถึงการสอบถาม การสัมภาษณ์ เพื่อให้ได้ข้อมูลที่ต้องการ

3.1.2 ข้อมูลปฐมภูมิ (Primary Data)

ข้อมูลที่ได้จากแบบสอบถาม และการสัมภาษณ์ผู้ให้ข้อมูล

3.1.3 ข้อมูลทุติยภูมิ (Secondary Data)

ได้มาจากการศึกษาและรวบรวมข้อมูลจากเว็บไซต์ หนังสือ เอกสาร และงานวิจัยต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการวิเคราะห์ การวางแผน สร้างแบบจำลอง

3.2 การศึกษาและวิเคราะห์ข้อมูล

ทำการวิเคราะห์ข้อมูลและข้อเท็จจริงต่าง ๆ ที่ได้จากแบบสอบถาม และการสัมภาษณ์ โดยนำข้อมูลที่ได้รับมาสรุป นำมาวิเคราะห์เรียนเรียงออกแบบ ขัดหมวดหมู่ กำหนดประเด็นสำคัญ

3.3 วิเคราะห์และออกแบบระบบการจัดการองค์ความรู้

สรุปและวิเคราะห์ 6 ประเด็นหลักคือ ทฤษฎีหรือเทคนิคในการวางแผน การประยุกต์ใช้ทฤษฎี/เทคนิคในขั้นตอนการวางแผน ปัญหา/อุปสรรคที่เกิดขึ้นเกี่ยวกับการวางแผน องค์ความรู้ที่จำเป็นต้องได้รับการถ่ายทอดหรือเก็บรวบรวมไว้ในด้านการวางแผนหรือเพื่อการวางแผน การประยุกต์ใช้เทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อสนับสนุนการเรียนรู้ การนำการจัดการองค์ความรู้ (KM) ไปขยายผลต่อองค์กร เพื่อกำหนดรอบในการสร้างแบบจำลองระบบจัดการองค์ความรู้ด้านการวางแผนของสำนักงานประจำเขต 9 การประปาส่วนภูมิภาค

- วิเคราะห์องค์ความรู้ที่มีอยู่หรือที่มีความต้องการ
- ออกแบบโครงสร้างขององค์ความรู้

ออกแบบ แบบจำลองระบบการจัดการองค์ความรู้ฯ สำหรับใช้งานตามที่ศึกษาไว้

- การสร้างแบบจำลองและออกแบบหน้าจอเว็บไซต์

3.4 สร้างแบบจำลอง

ดำเนินการสร้างแบบจำลองฯ ตามที่ได้ออกแบบไว้

3.5 สรุปผลการศึกษาและข้อเสนอแนะ

เมื่อได้แบบจำลองที่ต้องการ จึงทำการสรุปผลที่ได้จากการศึกษา

3.6 จัดทำเอกสารประกอบการศึกษา

4. ระยะเวลาในการดำเนินงาน ใช้เวลาในการศึกษา 4 เดือน (16 สัปดาห์)

บทที่ 4

ผลการศึกษาและออกแบบ แบบจำลองระบบฯ

ในบทนี้จะแสดงถึงผลการศึกษา และการออกแบบ แบบจำลองระบบการจัดการองค์ความรู้ด้านการวางแผนของสำนักงานประจำเขต 9 การประปาส่วนภูมิภาค

4.1 ผลการศึกษา แบบจำลองระบบจัดการองค์ความรู้ด้านการวางแผน ของสำนักงานประจำเขต 9 การประปาส่วนภูมิภาค

4.1.1 ผลการศึกษา

ดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลโดยการสอบถามกับกลุ่มตัวอย่าง ระหว่างวันที่ 1 - 20 กันยายน 2550 ได้รับแบบสอบถามกลับมาจำนวน 10 ชุด สรุปผลการศึกษาแบ่งเป็น 2 ตอน ได้ดังต่อไปนี้

ตอนที่ 1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลลักษณะส่วนบุคคลของกลุ่มตัวอย่าง

ตารางที่ 4-1 จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างตามลักษณะส่วนบุคคล

ลักษณะส่วนบุคคล	จำนวน (คน)	ร้อยละ
อายุ		
40 - 49 ปี	8	80
50 ปีขึ้นไป	2	20
รวม	10	100
ตำแหน่งงาน		
ระดับหัวหน้างาน	4	40
ระดับผู้อำนวยการกอง	6	60
รวม	10	100

ตารางที่ 4.1 (ต่อ)

ลักษณะส่วนบุคคล	จำนวน (คน)	ร้อยละ
อายุการทำงาน		
10 - 20 ปี	4	40
มากกว่า 20 ปี	6	60
รวม	10	100
ประสบการณ์เกี่ยวกับการทำงานด้านการวางแผน		
ต่ำกว่า 10 ปี	6	60
มากกว่า 10 ปี	4	40
รวม	10	100

จากตารางที่ 4.1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่างจำนวน 10 คน พบร่ว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ อายุ 40 - 49 ปี จำนวน 8 คน คิดเป็นร้อยละ 80 และอายุ 50 ปีขึ้นไป จำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 20 กลุ่มตัวอย่างมีตำแหน่งงานระดับผู้อำนวยการรองจำนวน 6 คน คิดเป็นร้อยละ 60 ระดับหัวหน้างาน จำนวน 4 คน คิดเป็นร้อยละ 40

ส่วนใหญ่มีอายุการทำงานมากกว่า 20 ปี จำนวน 6 คน คิดเป็นร้อยละ 60 อายุการทำงานระหว่าง 10-20 ปี จำนวน 4 คน คิดเป็นร้อยละ 40 แต่ส่วนใหญ่มีประสบการณ์เกี่ยวกับการทำงานด้านการวางแผนต่ำกว่า 10 ปี จำนวน 6 คน คิดเป็นร้อยละ 60 และมีประสบการณ์เกี่ยวกับการทำงานด้านการวางแผนมากกว่า 10 ปี จำนวน 4 คน คิดเป็นร้อยละ 40

ตอนที่ 2 ผลการวิเคราะห์ข้อคิดเห็นจากคำถามปลายเปิด

กลุ่มตัวอย่างได้ตอบข้อคิดเห็นที่มีต่อประเด็นต่าง ๆ จากแบบสอบถามปลายเปิด พบร่ว่าผู้ตอบแบบสอบถามดังนี้

ประเด็นที่ 1 ทฤษฎีหรือเทคนิค ในการวางแผนโดยรวม ที่นำมาประยุกต์ใช้กับการวางแผนงาน มีผู้ตอบแบบสอบถามจำนวน 10 คน รายละเอียดสรุปดังแสดงในเอกสารภาพนواugh
ประเด็นที่ 2 การนำทฤษฎี หรือเทคนิคที่เลือกใช้ มาประยุกต์ใช้ในขั้นตอนการวางแผน มีผู้ตอบแบบสอบถามจำนวน 10 คน รายละเอียดสรุปดังแสดงในเอกสารภาพนواugh

ประเด็นที่ 3 ปัญหา/อุปสรรค ที่เกิดขึ้น เกี่ยวกับงานวางแผนที่ปฏิบัติอยู่ มีผู้ตอบแบบสอบถามจำนวน 10 คน รายละเอียดสรุปดังแสดงในเอกสารภาคผนวก ฯ

ประเด็นที่ 4 ความรู้/องค์ความรู้ ที่จำเป็นต้องได้รับการถ่ายทอดหรือเก็บรวบรวมไว้ ในด้านการวางแผน หรือเพื่อการวางแผน มีผู้ตอบแบบสอบถามจำนวน 10 คน รายละเอียดสรุปดังแสดงในเอกสารภาคผนวก ฯ

ประเด็นที่ 5 การประยุกต์ใช้เทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อสนับสนุนการเรียนรู้และกระบวนการถ่ายโอนองค์ความรู้ในองค์กร ด้านการวางแผน เพื่อให้ทันหรือนำกระแสได้อย่างเหมาะสม มีผู้ตอบแบบสอบถามจำนวน 10 คน รายละเอียดสรุปดังแสดงในเอกสารภาคผนวก ฯ

ประเด็นที่ 6 การนำการจัดการองค์ความรู้ (KM) ไปขยายผลต่อองค์กร มีผู้ตอบแบบสอบถามจำนวน 10 คน รายละเอียดสรุปดังแสดงในเอกสารภาคผนวก ฯ

ประเด็นที่ 7 ข้อเสนอแนะอื่น ๆ มีผู้ตอบแบบสอบถามจำนวน 7 คน รายละเอียดสรุปดังแสดงในเอกสารภาคผนวก ฯ

4.2 วิเคราะห์และออกแบบจำลองระบบจัดการองค์ความรู้ฯ

4.2.1 ความต้องการ การจัดการองค์ความรู้

จากการศึกษาวิเคราะห์เชิงคุณภาพในประเด็นที่ 4 เรื่องความรู้หรือองค์ความรู้ ที่จำเป็นต้องได้รับการถ่ายทอดหรือเก็บรวบรวมไว้ ในด้านการวางแผน หรือเพื่อการวางแผน ของสำนักงานประจำ รวมทั้งจากการศึกษา ลึงด้านการวางแผนของการประจำส่วนภูมิภาค นำมาจัดหมวดหมู่ความต้องการการจัดการองค์ความรู้ ด้านการวางแผน ของสำนักงานประจำเขต 9 โดยแบ่งเป็นองค์ความรู้ที่ซ่อนเร้น (Tacit Knowledge) และ องค์ความรู้ที่ชัดแจ้ง (Explicit Knowledge)

องค์ความรู้ที่ซ่อนเร้น (Tacit Knowledge) แบ่งเป็น 2 กลุ่ม ดังนี้

1. กลุ่มประเภทองค์ความรู้ที่เกิดจากประสบการณ์ เห็น ปัญหาเหล่านี้คือและการแก้ปัญหาการขาดแคลน โดยบันทึกเสียงคำบอกเล่าของผู้จัดการประจำ ความรู้แนวท่อประจำเดินในพื้นที่จริง โดยรวมรวมเอกสารสรุปจากคำบอกเล่าของหัวหน้างานบริการเพื่อการสืบค้นให้เกิดประโยชน์ในการวางแผนในอนาคต

2. กลุ่มประเภททักษะความชำนาญด้านการวางแผน โดยการจัดเก็บในรูปแบบ วีดีโอ (Vedio on Demand) หรือโดยการบันทึกเสียง หรือโดยการจดบันทึก เช่น ทักษะในการตัดสินใจ กำหนดวิสัยทัศน์ขององค์กร โดยบันทึกเสียงคำนabolอกเล่าของนายชวิติ สารันต์ ผู้ว่าการประจำส่วนภูมิภาค

ทักษะในการจัดลำดับความสำคัญของโครงการ โดยบันทึกเสียงคำนabolอกเล่าของนายพิสิฐ วงศ์พาณิชย์กุล ผู้อำนวยการกองนโยบายและแผน

เทคนิคการคัดเลือกโครงการ โดยบันทึกเสียงคำนabolอกเล่าของนายวิโรจน์ กิตติรัตนชัย หัวหน้างานประสานแผนงาน เป็นต้น

องค์ความรู้ที่ชัดแจ้ง (Explicit Knowledge) แบ่งได้เป็น 3 กลุ่ม ดังนี้

1. กลุ่มองค์ความรู้ด้านข้อมูลเพื่อการวางแผน

ความต้องการในส่วนขององค์ความรู้ด้านข้อมูล เป็นองค์ความรู้ที่ชัดแจ้ง (Explicit Knowledge) คือ ข้อมูลโดยตรงที่ต้องใช้ในการวางแผนให้กับหน่วยงานในกำกับ เช่น ข้อมูลแหล่งน้ำ ข้อมูลประชากร ข้อมูลสภาพพื้นที่ของแต่ละสำนักงานประจำ ระบบGIS (Geological Information System) เป็นต้น เพื่อวางแผนประเภทต่าง ๆ ตามลักษณะของงาน

โดยความรู้ด้านข้อมูลเพื่อการวางแผน แบ่งได้เป็น 3 กลุ่ม หลัก ๆ ได้แก่ กลุ่มประเภทของหน่วยงานในกำกับ กลุ่มประเภทของแผนงาน กลุ่มประเภทของลักษณะงาน

ตาราง 4-2 : แสดงการแบ่งประเภทของกลุ่มองค์ความรู้ด้านข้อมูล

กลุ่มที่	รายละเอียด
1	กลุ่มประเภทของหน่วยงาน เช่น สำนักงานประจำ 27 แห่ง และ สำนักงานประจำเขต
2	กลุ่มประเภทของแผนงาน เช่น แผนงานโครงการ แผนปฏิบัติการ แผนจัดซื้อจัดจ้าง
3	กลุ่มประเภทของลักษณะงาน เช่น โครงการปรับปรุงขยายประจำ โครงการปรับปรุงหลังรับโอน โครงการก่อสร้างและพัฒนาแหล่งน้ำ โครงการปรับปรุงเส้นทาง โครงการขยายเขตจำหน่ายน้ำ โครงการปรับปรุงระบบประจำและอาคาร

2. กลุ่มของค์ความรู้ด้านการวิเคราะห์เพื่อการวางแผน

ความต้องการในส่วนขององค์ความรู้ด้านการวิเคราะห์เพื่อการวางแผน เช่น แนวคิดและทฤษฎีทางด้านเศรษฐศาสตร์ และ การวิเคราะห์ทางด้านเศรษฐศาสตร์ เพื่อนำมาพิจารณาผลตอบแทน จัดลำดับความสำคัญของโครงการ เป็นต้น

โดยความรู้ด้านการวิเคราะห์เพื่อการวางแผน แบ่งได้เป็น 3 กลุ่มหลัก ๆ ได้แก่ แนวคิดและทฤษฎี การวิเคราะห์ทางด้านเศรษฐศาสตร์ การวิเคราะห์ทางด้านการเงิน

ตาราง 4-3 : แสดงการแบ่งประเภทขององค์ความรู้ด้านการวิเคราะห์

กลุ่มที่	รายละเอียด
1	กลุ่มประเภทแนวคิดและทฤษฎี เช่น แนวคิดและทฤษฎีทางด้านเศรษฐศาสตร์ แนวคิดและทฤษฎีทางด้านการเงิน
2	กลุ่มประเภทของการวิเคราะห์ทางด้านเศรษฐศาสตร์ เช่น EVM (Economic Value Management)
3	กลุ่มประเภทของการวิเคราะห์ทางด้านการเงิน เช่น NPV B/C IRR

3. กลุ่มของค์ความรู้ด้านอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้อง

ความต้องการในส่วนขององค์ความรู้ด้านอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการวางแผน คือเป็นข้อมูลที่นำมาใช้ประกอบในการวางแผน เช่น คู่มือการจัดทำแผนงาน

โดยความรู้ด้านอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการวางแผนแบ่งได้เป็น 2 กลุ่ม หลัก ๆ ได้แก่ ข้อมูลสนับสนุนการวางแผน ประเภทแผนงานของหน่วยงานอื่นที่เกี่ยวข้อง

ตาราง 4-4 : แสดงการแบ่งประเภทขององค์ความรู้ด้านอื่น ๆ ที่เกี่ยวเนื่อง

กลุ่มที่	รายละเอียด
1	กลุ่มประเภทข้อมูลสนับสนุน เช่น ราคาค่าก่อสร้างต่อหน่วย คู่มือการจัดทำแผน
2	กลุ่มประเภทแผนงานของหน่วยงานอื่นที่เกี่ยวข้อง เช่น เว็บไซด์ที่เกี่ยวข้อง แผนงานของหน่วยงานในพื้นที่

ข้อมูลที่ได้จากการวิเคราะห์ต่าง ๆ เหล่านี้ จะถูกนำมาใช้เป็นข้อมูลในขั้นตอนต่อไป ซึ่งก็คือขั้นตอนการออกแบบจำลอง และต่อไปถึงขั้นตอนสุดท้าย เพื่อให้ได้แบบจำลองที่สามารถทำงานได้ตามความต้องการของผู้ใช้งานที่สุด

4.2.2 ขั้นตอนการออกแบบจำลองระบบจัดการองค์ความรู้ฯ

หลังจากที่ได้วิเคราะห์ความต้องการองค์ความรู้ด้านการวางแผนในเบื้องต้น ๆ แล้ว จึงทำการออกแบบ โดยแบ่งออกเป็น 2 ส่วนคือ

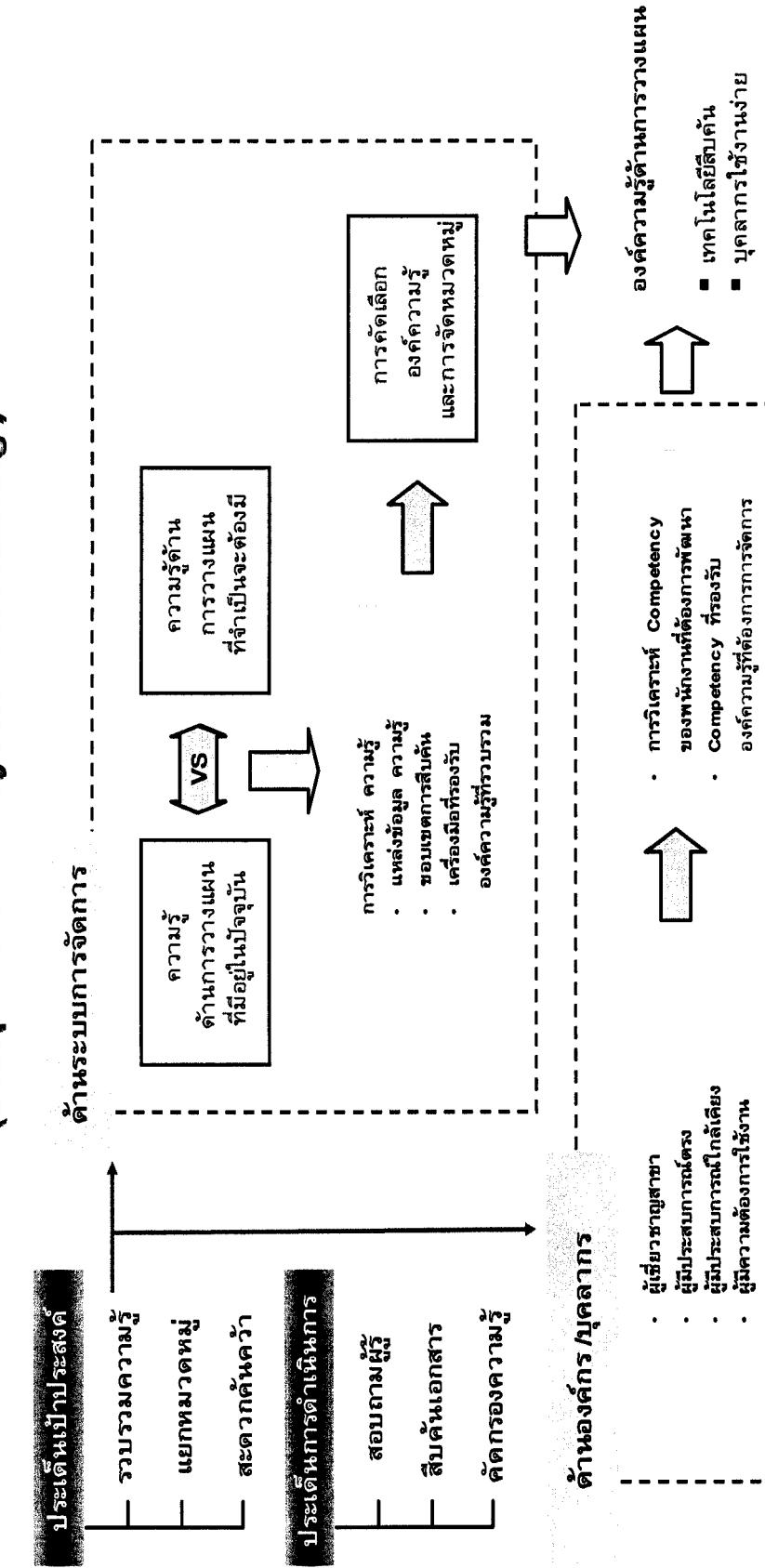
(1) การออกแบบจำลองระบบจัดการองค์ความรู้

การออกแบบจำลองระบบจัดการองค์ความรู้ ด้านการวางแผนของสำนักงานประจำเขต 9 การประจำส่วนภูมิภาค ได้ออกแบบโดยศึกษาจากแนวคิดระบบการจัดการความรู้ซึ่งประกอบด้วยการกำหนดความรู้หลัก การเสาะแสวงหาความรู้ การปรับปรุงความรู้และประยุกต์ใช้ให้เหมาะสมกับการวางแผน ดังรายละเอียดพิมพ์เขียว (Blueprint) แบบจำลองระบบจัดการองค์ความรู้ ด้านการวางแผนของสำนักงานประจำเขต 9 การประจำส่วนภูมิภาค แสดงในภาพที่ 4-1

ซึ่งในการศึกษาแบบจำลองระบบการจัดการองค์ความรู้ด้านการวางแผน ของสำนักงานประจำเขต 9 การประจำส่วนภูมิภาค ในครั้งนี้ ไม่ได้จัดทำถึงรายละเอียดการออกแบบโปรแกรม โครงสร้างฐานข้อมูล

สำหรับในด้านขององค์ความรู้ที่ต้องการ ได้ออกแบบพิมพ์เขียว (Blueprint) ขององค์ความรู้ด้านการวางแผนของสำนักงานประจำเขต 9 การประจำส่วนภูมิภาค ดังแสดงในภาพที่ 4-2

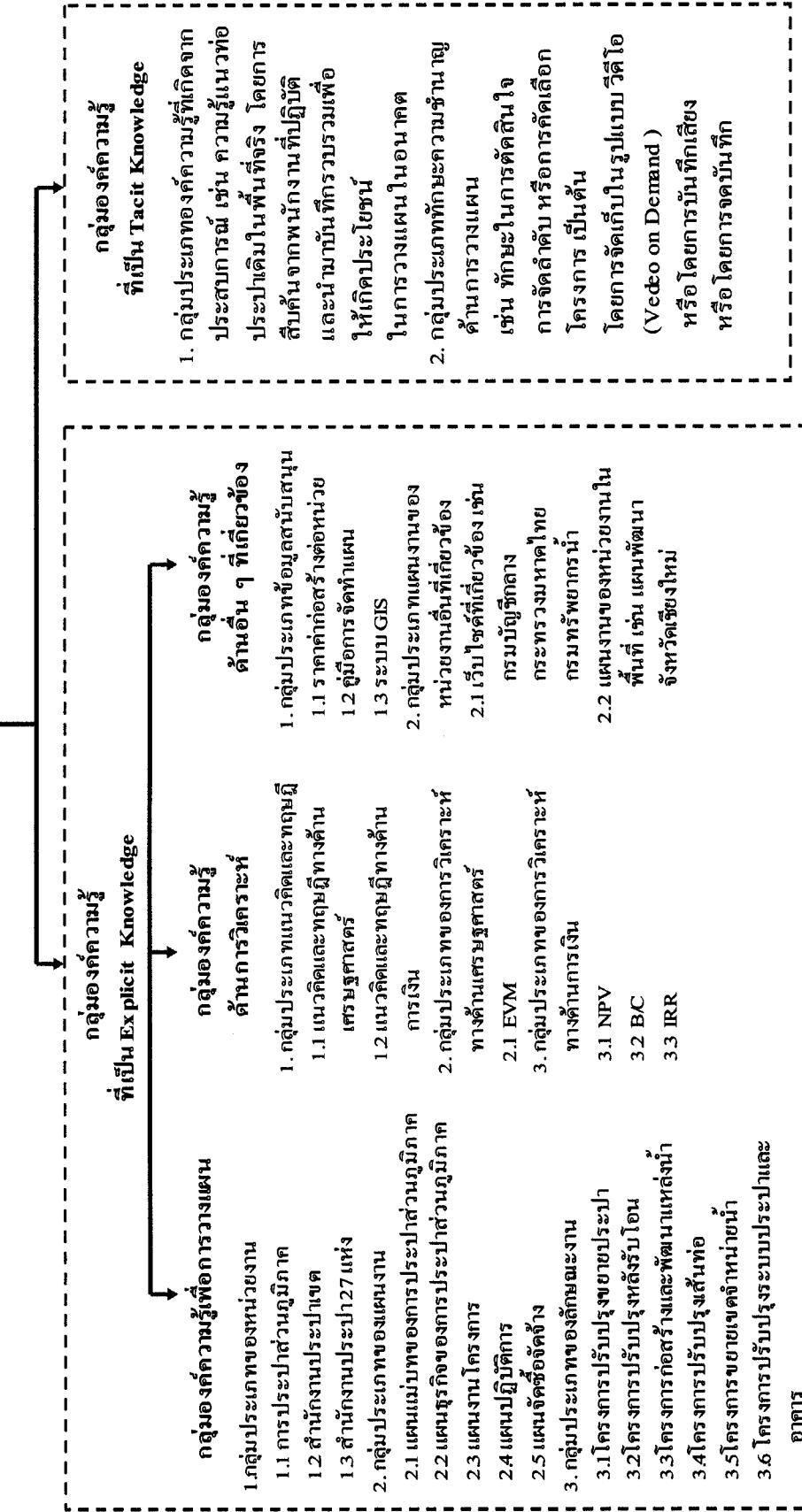
แบบจำลองระบบการจัดการองค์ความรู้ฐานการวางแผน (Blueprint for KM system on Planning)



ภาพที่ 4-1 แสดงพื้นที่ชี้ยว (Blueprint) ของแบบจำลองระบบจัดการองค์ความรู้ด้านการวางแผนของสำนักงานประจำเขต 9 การประจำตัวภูมิภาค

Blueprint for KM on Planning

50



ภาพที่ 4-2 แสดงพื้นที่เชิง Blueprint ขององค์ความรู้ด้านการวางแผนของสำนักงานประจำเขต 9 การประปาส่วนภูมิภาค

(2) การออกแบบส่วนประสานกับผู้ใช้ (User Interface)

หลังจากออกแบบ แบบจำลองระบบจัดการองค์ความรู้ ด้านการวางแผนของสำนักงานประปาเขต 9 การประปาส่วนภูมิภาคแล้ว ผู้ศึกษาสนใจถึงการออกแบบส่วนประสานกับผู้ใช้งาน ซึ่งในส่วนนี้ จะเป็นส่วนที่ผู้ใช้งานสามารถเรียกใช้ฟังก์ชั่นการทำงานต่าง ๆ ของโปรแกรม ตลอดจนการติดต่อกับฐานข้อมูล ดังนั้นการออกแบบในส่วนนี้ จะคำนึงถึงการใช้งานที่ง่าย มีความเป็นมิตรกับผู้ใช้งาน (User Friendly) การออกแบบในส่วนนี้จะใช้หน้าจอหลัก (Main manu) ใน การเรียกหน้าจออื่น ๆ ที่เกี่ยวข้อง

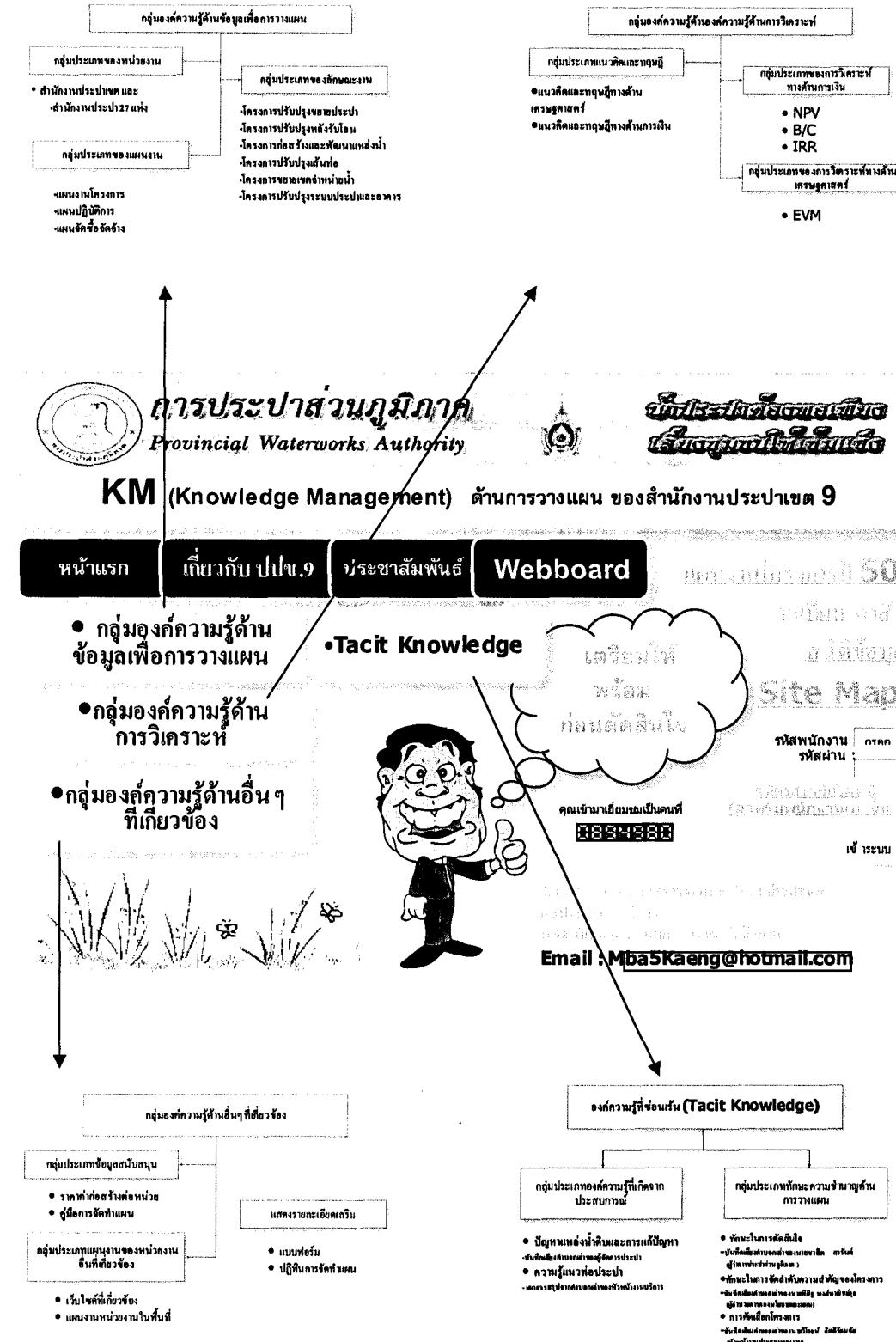
ผู้ศึกษาพิจารณาถึงแนวทางการนำหน้าจอหลักไปติดตั้งใช้งานบนเว็บไซด์ เพื่อให้สะดวกต่อการใช้งานและเข้าถึงองค์ความรู้โดยแบ่งกลุ่มผู้ใช้งานออกเป็น 3 ส่วนหลัก ๆ คือ

1. ระดับผู้ออกแบบโปรแกรม สามารถเข้าถึงตารางฐานข้อมูลได้โดยตรง ทำการเปลี่ยนแปลง รูปแบบของฐานข้อมูล และส่วนติดต่อกับผู้ใช้งานได้

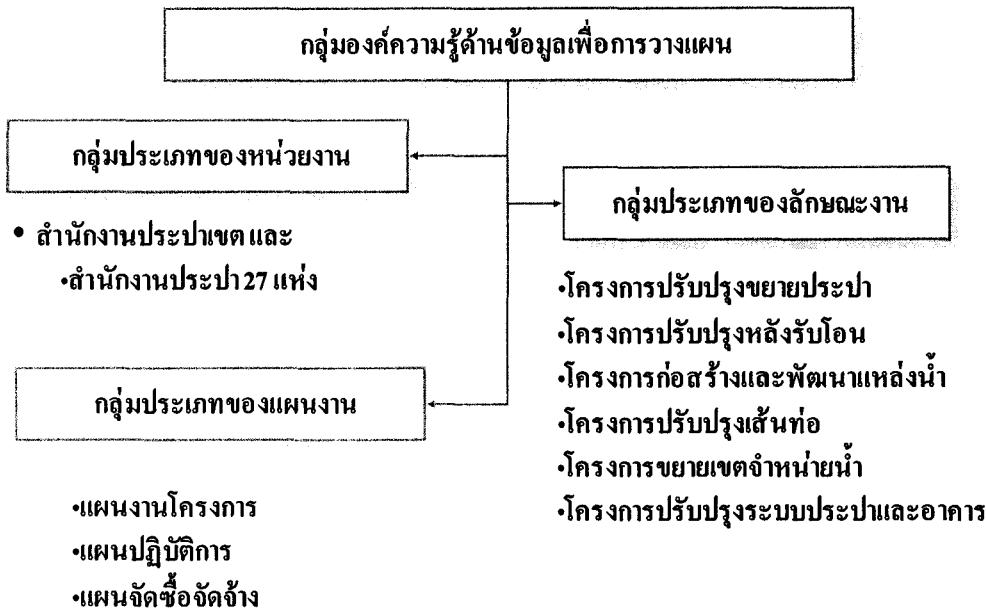
2. ระดับผู้ใช้งานขั้นสูง สามารถเข้าถึงตารางฐานข้อมูลได้โดยตรง ทำการเปลี่ยนแปลงข้อมูลที่มีความสำคัญได้

3. ระดับผู้ใช้งานทั่วไป สามารถเพิ่มเติม แก้ไข ข้อมูลบางส่วนได้แล้วแต่กลุ่มผู้ใช้งาน

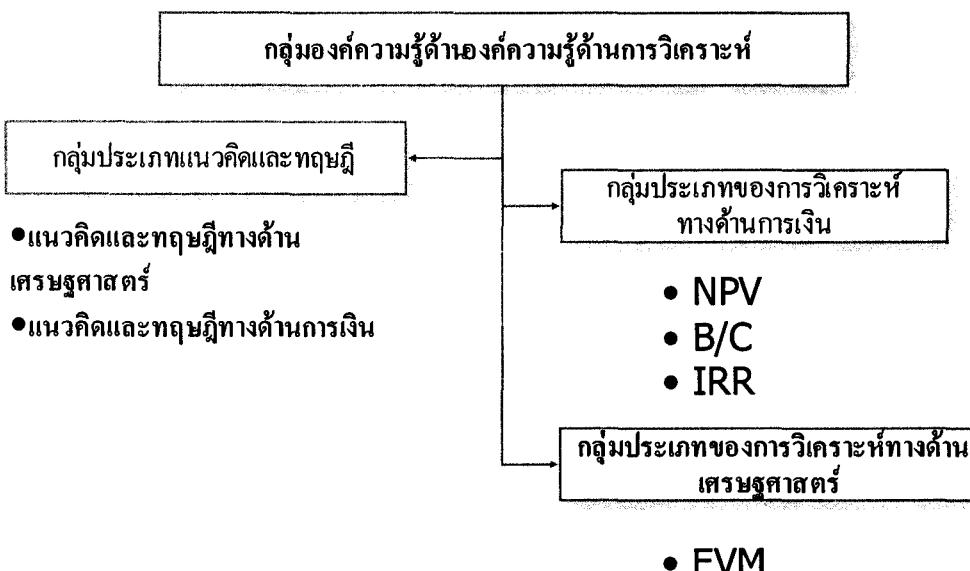
ตามข้อมูลที่ได้จากการวิเคราะห์ระบบ นำมาออกแบบหน้าจอเว็บไซด์เพื่อการใช้งาน ตามที่แสดงในภาพ ที่ 4-3 โดยในแต่ละรูปแบบหลักก็จะมีส่วนติดต่อกับผู้ใช้ในรูปแบบรองลงมา



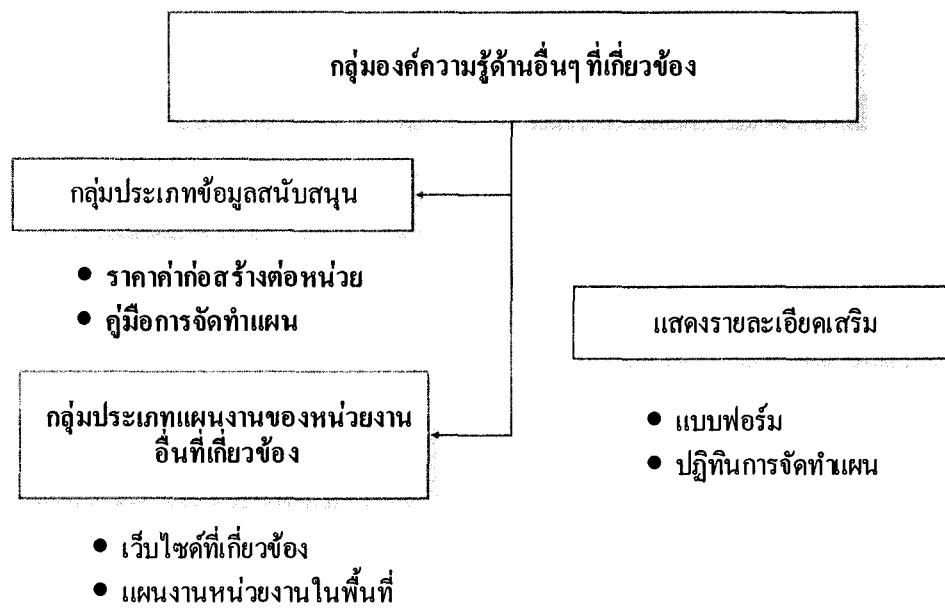
ภาพที่ 4-3 แสดงการออกแบบส่วนติดต่อผู้ใช้ ในลักษณะการเชื่อมโยงไปยังหน้าจอหลักต่าง ๆ



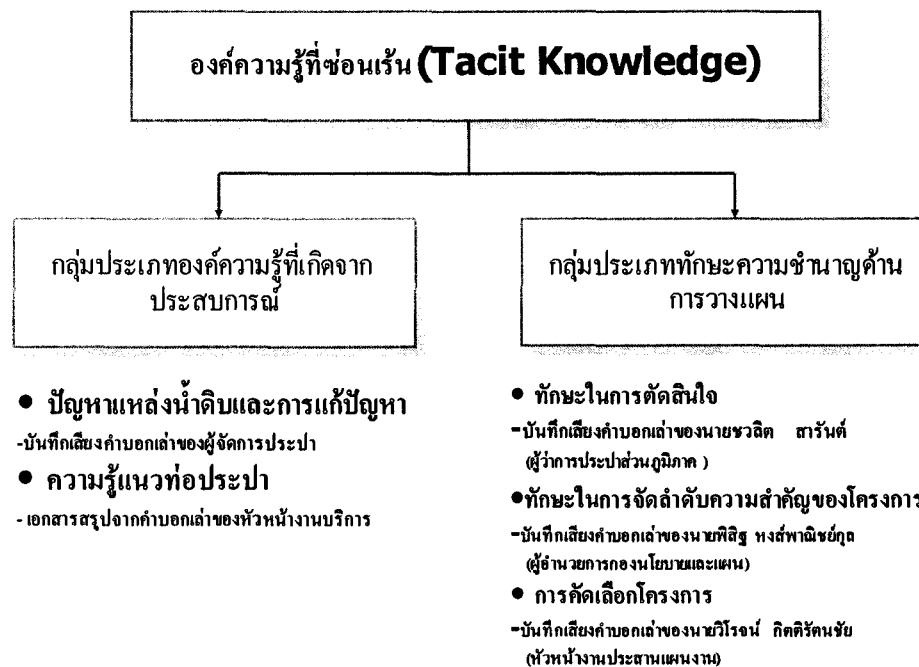
ภาพที่ 4-4 แสดงรูปแบบของหน้าจอ องค์ความรู้ด้านข้อมูลเพื่อการวางแผน



ภาพที่ 4-5 แสดงรูปแบบของหน้าจอ องค์ความรู้ด้านการวิเคราะห์แผนงาน



ภาพที่ 4-6 แสดงรูปแบบของหน้าจอ องค์ความรู้ด้านอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการวางแผน



ภาพที่ 4-7 แสดงรูปแบบของหน้าจอ องค์ความรู้ที่ซ่อนเร้น (Tacit Knowledge)

บทที่ 5

สรุปการศึกษา อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การศึกษาครั้งนี้เป็นการศึกษาแบบจำลองระบบจัดการองค์ความรู้ ด้านการวางแผนของสำนักงานประจำเขต 9 การประปาส่วนภูมิภาค โดยศึกษาถึงความต้องการองค์ความรู้ด้านการวางแผน และออกแบบแบบจำลอง ประชากรที่ศึกษา คือ กลุ่มผู้บริหารของหน่วยงานสำนักงานประจำเขต 9 และสำนักงานประจำเขตทั้งหมดในสังกัดการประปาส่วนภูมิภาค จำนวน 20 คน เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาเป็นแบบสอบถาม แบ่งออกเป็น 2 ส่วน คือ

ส่วนที่ 1 แบบสอบถามลักษณะส่วนบุคคล ได้แก่ อายุ ตำแหน่งงาน อายุการทำงาน ประสบการณ์เกี่ยวกับการทำงานด้านการวางแผน

ส่วนที่ 2 แบบสอบถามข้อคิดเห็นจากคำตามปลายเปิด จำนวน 7 ประเด็น ได้แก่

1. ทฤษฎีหรือเทคนิค ในการวางแผนโดยรวม ที่นำมาประยุกต์ใช้กับการวางแผนงาน
2. การนำ ทฤษฎี หรือเทคนิคที่เลือกใช้ มาประยุกต์ใช้ในขั้นตอนการวางแผน
3. ปัญหา/อุปสรรค ที่เกิดขึ้น เกี่ยวกับงานวางแผนที่ปฏิบัติอยู่
4. ความรู้/องค์ความรู้ ที่จำเป็นต้องได้รับการถ่ายทอดหรือเก็บรวบรวมไว้ ในด้าน การวางแผน หรือเพื่อการวางแผน
5. การประยุกต์ใช้เทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อสนับสนุนการเรียนรู้และกระบวนการ ถ่ายโอนองค์ความรู้ในองค์กร ด้านการวางแผน เพื่อให้ทันหรือนำกระแสได้อย่าง เหมาะสม
6. การนำการจัดการองค์ความรู้ (KM) ไปขยายผลต่อองค์กร
7. ข้อเสนอแนะอื่น ๆ

การเก็บรวบรวมข้อมูล ผู้ศึกษาได้ทำการเก็บรวบรวมข้อมูลด้วยตนเองโดยแยก แบบสอบถามทางไปรษณีย์ และทาง e-mail สอบถามไปจำนวน 20 ราย ได้รับแบบสอบถาม กลับคืนมาจำนวน 10 ราย คิดเป็นร้อยละ 50 ของขนาดกลุ่มตัวอย่าง จากนั้นนำมาวิเคราะห์ ข้อมูล โดยใช้โปรแกรมทางสถิติ และการวิเคราะห์เชิงคุณภาพมาประกอบการออกแบบแบบจำลอง สถิติในการคำนวณคือ ความถี่ค่าร้อยละ (Percentage)

ในบทนี้ จะประกอบด้วยประมวลผลการวิเคราะห์ข้อมูล สรุป อภิปรายผล ข้อค้นพบ ปัญหาและอุปสรรคของการศึกษา ข้อเสนอแนะ ดังที่จะได้นำเสนอ

1. สรุปการศึกษา

ผลการศึกษาครั้งนี้ ผู้ศึกษาขอสรุปผลเป็น 3 หัวข้อคือ วัตถุประสงค์ของการศึกษา วิธีดำเนินการศึกษา และสรุปผลการศึกษา

1.1 วัตถุประสงค์ของการศึกษา

การศึกษาครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อออกแบบ แบบจำลองระบบจัดการองค์ความรู้ ด้านการวางแผน ของสำนักงานประจำเขต 9 การประปาส่วนภูมิภาค

1.2 วิธีดำเนินการศึกษา

การศึกษาครั้งนี้เป็นการศึกษาเชิงสำรวจ กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ศึกษา คือ กลุ่มผู้บริหาร ของหน่วยงานสำนักงานประจำเขต 9 และสำนักงานประจำเขต ในสังกัดการประปาส่วนภูมิภาค จำนวน 20 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาเป็นแบบสอบถาม ถึงประเด็นต่าง ๆ ในเรื่องการวางแผนที่ผู้ศึกษาสร้างขึ้น โดยประยุกต์จากแนวคิด ทฤษฎีและผลการวิจัยที่เกี่ยวข้อง และนำส่งให้ อาจารย์ที่ปรึกษา ตรวจสอบความเที่ยงตรงของเนื้อหาแล้วจึงนำไปสอบถามกับกลุ่มตัวอย่าง เพื่อนำผลที่ได้มาวิเคราะห์องค์ความรู้ด้านการวางแผนที่ต้องการ ประกอบการ ออกแบบแบบจำลอง

1.3 สรุปผลการศึกษา

1.3.1 ข้อมูลกลุ่มตัวอย่างส่วนบุคคล

กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ อายุ 40 - 49 ปี จำนวน 8 คน คิดเป็นร้อยละ 80 และอายุ 50 ปีขึ้นไป จำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 20 กลุ่มตัวอย่างมีตำแหน่งงานระดับผู้อำนวยการ กองงานจำนวน 6 คน คิดเป็นร้อยละ 60 ระดับหัวหน้างาน จำนวน 4 คน คิดเป็นร้อยละ 40

ส่วนใหญ่มีอายุการทำงานมากกว่า 20 ปี จำนวน 6 คน คิดเป็นร้อยละ 60 อายุการทำงานระหว่าง 10-20 ปี จำนวน 4 คน คิดเป็นร้อยละ 40 มีประสบการณ์เกี่ยวกับการทำงานด้านการวางแผนตั้งแต่กว่า 10 ปี จำนวน 6 คน คิดเป็นร้อยละ 60 และมีประสบการณ์เกี่ยวกับการทำงานด้านการวางแผนมากกว่า 10 ปี จำนวน 4 คน คิดเป็นร้อยละ 40

1.3.2 การวิเคราะห์ข้อมูลเห็นใจก้ามปลายเปิด

จากแบบสอบถามปลายเปิดพบว่า ประเด็นที่ 1 ทฤษฎีหรือเทคนิค ในการวางแผน โดยรวม ที่นำมาประยุกต์ใช้กับการวางแผนงาน มีผู้ตอบแบบสอบถามจำนวน 10 คน ประเด็นที่ 2 การนำทฤษฎี หรือเทคนิคที่เลือกใช้ มาประยุกต์ใช้ในขั้นตอนการวางแผน มีผู้ตอบแบบสอบถามจำนวน 10 คน ประเด็นที่ 3 ปัญหา/อุปสรรค ที่เกิดขึ้น เกี่ยวกับงานวางแผนที่ปฏิบัติอยู่ มีผู้ตอบ

แบบสอบถามจำนวน 10 คน ประเด็นที่ 4 ความรู้/องค์ความรู้ ที่จำเป็นต้องได้รับการถ่ายทอดหรือเก็บรวบรวมไว้ ในด้านการวางแผน หรือเพื่อการวางแผน มีผู้ตอบแบบสอบถามจำนวน 10 คน ประเด็นที่ 5 การประยุกต์ใช้เทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อสนับสนุนการเรียนรู้และกระบวนการถ่ายโอนองค์ความรู้ในองค์กร ด้านการวางแผน เพื่อให้ทันหรือนำกระแสได้อย่างเหมาะสม มีผู้ตอบแบบสอบถามจำนวน 10 คน ประเด็นที่ 6 การนำการจัดการองค์ความรู้ (KM) ไปขยายผลต่อองค์กร มีผู้ตอบแบบสอบถามจำนวน 10 คน ประเด็นที่ 7 ข้อเสนอแนะอื่น ๆ มีผู้เสนอแนะจำนวน 7 คน

1.3.3 ความต้องการองค์ความรู้

จากการศึกษาวิเคราะห์เชิงคุณภาพในประเด็นที่ 4 เรื่องความรู้หรือองค์ความรู้ ที่จำเป็นต้องได้รับการถ่ายทอดหรือเก็บรวบรวมไว้ ในด้านการวางแผน หรือเพื่อการวางแผน ของสำนักงานประจำฯ สรุปความต้องการการจัดการองค์ความรู้ ด้านการวางแผน ของสำนักงานประจำฯ เขต 9 ได้เป็น 2 กลุ่ม คือ องค์ความรู้ที่ซ่อนเร้น (Tacit Knowledge) และ องค์ความรู้ที่ชัดแจ้ง (Explicit Knowledge)

1.3.4 การออกแบบ แบบจำลองระบบจัดการองค์ความรู้ฯ

การออกแบบ แบบจำลองระบบจัดการองค์ความรู้ ด้านการวางแผนของสำนักงานประจำฯ เขต 9 การประชาสั่งภูมิภาค ได้ออกแบบโดยศึกษาจากแนวคิดระบบการจัดการความรู้ซึ่งประกอบด้วยการกำหนดความรู้หลัก การเสาะแสวงหาความรู้ การปรับปรุงความรู้และประยุกต์ใช้ให้เหมาะสมกับการวางแผน โดยนำเสนอในรูปพิมพ์เขียว (Blueprint) ของแบบจำลองระบบจัดการองค์ความรู้ด้านการวางแผน ของสำนักงานประจำฯ เขต 9 การประชาสั่งภูมิภาค และในด้านขององค์ความรู้ที่ต้องการ ได้นำเสนอในรูปแบบพิมพ์เขียว (Blueprint) ขององค์ความรู้ด้านการวางแผน ของสำนักงานประจำฯ เขต 9 การประชาสั่งภูมิภาค

2. อภิปรายผลการศึกษา

การอภิปรายผลการศึกษาเรื่องแบบจำลองระบบจัดการองค์ความรู้ ด้านการวางแผน ของสำนักงานประจำฯ เขต 9 การประชาสั่งภูมิภาคครั้งนี้ สรุปได้ว่า ทำให้ได้แบบจำลองระบบจัดการองค์ความรู้ ด้านการวางแผน ของสำนักงานประจำฯ เขต 9 การประชาสั่งภูมิภาค

การศึกษาครั้งนี้ สรุปเป็น 2 ด้าน ดังนี้

2.1 ด้านการจัดการองค์ความรู้

องค์ความรู้ด้านการวางแผน ของสำนักงานประปาเขต 9 ที่เป็นความรู้ที่ชัดแจ้ง (Explicit Knowledge) เช่น ข้อมูลแหล่งน้ำ ข้อมูลประชากร ข้อมูลสภาพพื้นที่ ข้อมูลเกี่ยวกับระบบผลิต ข้อมูลประปาอาคาร ของแต่ละสำนักงานประปา เป็นต้น ความมีการจัดเก็บ โดยรวมจากเอกสารต่าง ๆ นำมายังหมวดหมู่อย่างเป็นระบบ และสะดวกในการเข้าถึงข้อมูล เช่น การใช้ Data Warehouse หรือเทคโนโลยีคลังข้อมูล และ Document Management เป็นต้น ส่วนข้อมูลที่มีเป็นระบบอยู่แล้ว เช่น ระบบ GIS (Geographic Information System) ควรเน้นไปที่การเข้าถึงแหล่งความรู้ ตรวจสอบ และตีความได้ เมื่อนำมาใช้แล้วเกิดความรู้ใหม่ ก็นำมาสรุปไว้ เพื่อใช้อ้างอิง หรือให้ผู้อื่นเข้าถึงได้ต่อไป นอกจากนี้การจัดพื้นที่สเมือนสำหรับการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ และสำหรับเก็บรวบรวม ขุมความรู้ที่ได้ เช่น ใช้เทคโนโลยีการสื่อสารและสารสนเทศ ซึ่งรวมทั้ง เว็บไซต์ เว็บบอร์ด เว็บบล็อก เป็นต้น

องค์ความรู้ด้านการวางแผน ของสำนักงานประปาเขต 9 ที่เป็นความรู้ที่ฝังอยู่ในคน (Tacit Knowledge) เช่น ประสบการณ์และเอกสารในการวางแผน ทักษะในการทำงาน การคิดเชิงวิเคราะห์ทางด้านเศรษฐศาสตร์และการเงิน เพื่อนำมาพิจารณาผลตอบแทน จัดลำดับความสำคัญ ของโครงการ เป็นต้น ความมีการจัดเก็บให้เป็นรูปธรรม เช่น การจัดเก็บในรูปแบบ วีดีโอ (Video on Demand) หรือการบันทึกเสียง เป็นต้น

การประสานภูมิภาคความมีการส่งเสริมให้เกิดเครือข่ายองค์ความรู้ (Knowledge network) หรือกลุ่มประชาคมผู้ปฏิบัติงาน (CoP – Community of Practice) ด้านการวางแผน เพื่อสร้างเครือข่ายผู้เชี่ยวชาญ ทำให้ผู้ปฏิบัติงานในหน้าที่เฉพาะด้านการวางแผนสามารถติดต่อกันและกัน และสามารถใช้องค์ความรู้ที่เป็นทักษะและประสบการณ์ของกันและกัน หรือแม้แต่องค์ความรู้ที่เป็นทรัพย์สินทางปัญญาของการวางแผน เน้นไปที่การจัดเวทีเพื่อให้มีการแบ่งปันความรู้ที่อยู่ในตัวผู้ปฏิบัติทำให้เกิดการเรียนรู้ร่วมกัน อันนำไปสู่การสร้างความรู้ใหม่ที่แต่ละคนสามารถนำไปใช้ในการปฏิบัติงานได้ต่อไป

2.2 ด้านการวางแผน

จากการศึกษาครั้งนี้ ทำให้ทราบถึงความต้องการของผู้บริหารในด้านการวางแผน กระบวนการทำงานที่ตรงตามความต้องการ ทฤษฎีหรือเทคนิคที่ผู้บริหารใช้ในการวางแผน เช่น ใช้เทคนิคการมองภาพรวมและสภาพระบบผลิตปัจจุบัน ใช้เทคนิคที่เกี่ยวกับความต้องการและเวลา

ใช้เทคนิคประสบการณ์จากการปฏิบัติจริง ใช้ทฤษฎีล่วงหน้า เป็นต้น ซึ่งเป็นเทคนิคที่เป็นประโยชน์เกิดจากการสั่งสมประสบการณ์ ความมีการถ่ายทอดต่อไป

จากการศึกษารั้งนี้ ทำให้ทราบถึงปัญหาอุปสรรคของการดำเนินงานด้านการวางแผนที่เป็นปัญหาภายใน พอสรุปได้ดังนี้

1. ปัญหาด้านข้อมูล เช่น ข้อมูลพื้นฐานขาดการรวบรวมที่ดี ข้อมูลที่มีความคลาดเคลื่อนสูง ไม่ถูกต้องไม่ครบถ้วน ไม่ปรับปรุงให้เป็นปัจจุบัน การไม่ทราบปัญหาที่แท้จริง ในพื้นที่ว่าต้องการอะไรบ้าง ซึ่งสิ่งเหล่านี้ควรได้รับการแก้ไข โดยมีการจัดการสารสนเทศด้านข้อมูลเพื่อการวางแผนอย่างเหมาะสม ปรับปรุงข้อมูลให้ทันสมัย เข้าถึงง่าย และต้องมีการจัดการกับองค์ความรู้ให้มีประสิทธิภาพเพื่อให้ได้ข้อมูลทำสถิติย้อนหลังอย่างน้อย 5 ปี

2. ปัญหาขององค์ความรู้ด้านเทคนิคต่าง ๆ เช่น เทคนิคการวางแผน การออกแบบระบบประปา วิธีการจากประสบการณ์ เช่นบุคลากรขาดทักษะความเชี่ยวชาญด้านเทคนิค หรือไม่มีรู้พื้นฐานที่แท้จริง เป็นต้น จึงควรมีการพัฒนาบุคลากร เช่นจัดการอบรมบุคลากรจากผู้เชี่ยวชาญด้านเทคนิค เป็นต้น รวมทั้งควรมีการจัดการองค์ความรู้ด้านเทคนิคโดยมีหน่วยงานทำหน้าที่รวบรวมเรื่องต่าง ๆ เช่น แนวทางการแก้ไขปัญหานั้นแต่ละภาคว่าเป็นอย่างไร

3. ปัญหาด้านข้อมูลนโยบาย เช่น นโยบายจากผู้บริหารระดับบน หรือ ระดับกระทรวง ไม่ชัดเจน

ปัญหาอุปสรรคของการดำเนินงานด้านการวางแผนที่เป็นปัญหาภายนอก เช่น การขออนุญาตหน่วยงานภายนอกในการวางแผนท่อหรือการก่อสร้าง เป็นต้น ควรจัดให้มีผู้รับผิดชอบในการติดตามประสานงานกับหน่วยงานภายนอกโดยตรง

3. ข้อค้นพบ

การสร้างแบบจำลองระบบจัดการองค์ความรู้ ด้านการวางแผน ของสำนักงานประจำเขต 9 การประจำส่วนภูมิภาค มีข้อค้นพบพอสรุปได้ดังต่อไปนี้

3.1 การสร้างแบบจำลองระบบการจัดการองค์ความรู้ฯ นั้น สามารถนำไปพัฒนาให้ใช้งานได้ จะเป็นการสร้างองค์ความรู้ของสำนักงานประจำเขต 9 และสามารถขยายผลสร้างชุมชนการเรียนรู้ด้านการวางแผนของการประจำส่วนภูมิภาคได้ ทำให้เพิ่มประสิทธิภาพด้านการวางแผน เป็นการแลกเปลี่ยนประสบการณ์ระหว่างหน่วยงานที่คล้ายกัน ก่อให้เกิดองค์กรแห่งการเรียนรู้ ลดความเสี่ยงในการวางแผน สามารถกำหนดแผนได้ตรงกับผลลัพธ์ที่ต้องการ

3.2 การจัดการองค์ความรู้ ไม่มีปัจจัยสำคัญต้องดำเนินการพัฒนาโดยบุคลากรในองค์กรเพียงอย่างเดียว แต่สามารถหาได้จากแหล่งที่ได้มีการพัฒนาไว้แล้ว เช่น เว็บไซต์ของ สกส. ดังนั้นจึงควรหาแนวทางในการใช้เว็บไซต์ที่มีอยู่แล้วมาเป็นทางเลือกหนึ่งในการพัฒนาการจัดการองค์ความรู้ของหน่วยงาน

3.3 การสร้างแบบจำลองระบบการจัดการองค์ความรู้ฯ นั้น นอกจากหัวใจของการพัฒนาจะอยู่ที่การศึกษาหาความต้องการองค์ความรู้พื้นฐานของผู้บริหารแล้ว วิสัยทัศน์ของผู้บริหาร ก็เป็นสิ่งสำคัญ เพราะหากผู้บริหารมองเห็นความสำคัญของการจัดการองค์ความรู้ จะเป็นการช่วยกระตุ้นให้เกิดการถ่ายทอดองค์ความรู้ที่มีให้ขยายไปในหน่วยงานเพิ่มขึ้น

4. ปัญหาและอุปสรรคของการศึกษา

4.1 ปัญหาด้านการจัดเก็บข้อมูล

ในการจัดเก็บข้อมูลในส่วนของความต้องการองค์ความรู้ด้านการวางแผนของสำนักงานประจำต่อเนื่น ๆ ของการประจำส่วนภูมิภาค ทั่วประเทศไทย เพื่อนำมาวิเคราะห์ภาพรวมองค์กร นั้น เนื่องจากความรู้ในด้านการจัดการองค์ความรู้ยังเป็นเรื่องใหม่ ดังนั้นในการให้ข้อมูล จึงยังอาจทำให้ได้ข้อมูลที่ไม่ชัดเจนนักในบางส่วน

4.2 ข้อจำกัดด้านเวลา

เนื่องจากเวลาที่ใช้ในการศึกษา การจัดเก็บข้อมูล และการสร้างแบบจำลองมีจำกัดในขณะที่โครงการศึกษาฯ มีความต้องการให้ได้คุณภาพ เพื่อที่จะได้แบบจำลองที่สมบูรณ์มากที่สุด และปริมาณเอกสารข้อมูลที่ต้องนำมาคัดเลือกและกลั่นกรองมีมาก ด้วยเหตุนี้เวลาที่มีจำกัดจึงมีผลกระทบโดยตรงต่อการศึกษา

5. ข้อเสนอแนะ

ผู้ศึกษามีมุ่งมองจากการที่ได้ศึกษาและนำมาประยุกต์กับความเป็นจริงที่ได้จากการที่ทำการศึกษาจึงขอเสนอแนะ โดยมีรายละเอียดดังต่อไปนี้

ข้อเสนอแนะจากการศึกษาในครั้งนี้

5.1 ระบบการจัดการองค์ความรู้ฯ นั้น จะประสบความสำเร็จ ได้จำเป็นจะต้องอาศัยความร่วมมือจากทุกฝ่าย ทั้งจากผู้บริหารขององค์กร และพนักงานที่เกี่ยวข้อง

5.2 ในการนำแบบจำลองระบบการจัดการองค์ความรู้ฯ เพื่อนำไปใช้งานนั้น ควรมีการจัดตั้งทีมงานรับผิดชอบการจัดการองค์ความรู้ฯ โดยในเบื้องต้นเป็นการรวมความรู้ต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้อง ทั้งที่เป็น Explicit Knowledge และ Tacit Knowledge

5.3 ปัจจุบันเทคโนโลยีในด้านต่าง ๆ ได้พัฒนาไปอย่างรวดเร็ว โดยเฉพาะเทคโนโลยีด้านการสื่อสาร และคอมพิวเตอร์ ดังนั้น ผู้ที่ศึกษาทางด้านการจัดการองค์ความรู้ จึงควรที่จะต้องให้ความสนใจเป็นอย่างมาก นอกจากจะเป็นการสร้างวิสัยทัศน์ในการพัฒนาแล้ว ความเข้าใจเทคโนโลยีบางอย่าง สามารถนำมาใช้ในองค์กรของตน อันจะนำไปสู่ความเป็นองค์กรที่ยั่งยืนต่อไป

5.4 แบบจำลองที่ได้จากการศึกษาในครั้งนี้ สามารถนำไปประยุกต์ใช้กับองค์กรที่มีศักยภาพ และสภาพแวดล้อมใกล้เคียงกันได้

ข้อเสนอแนะสำหรับการศึกษาครั้งต่อไป

5.5 ในการสร้างแบบจำลองในครั้งนี้ ยังไม่สามารถนำไปคิดตั้งใช้งานจริงบนเว็บไซต์ได้ ดังนั้นในการศึกษาครั้งต่อไป ควรศึกษาถึงเทคโนโลยีการนำไปใช้งานบนเว็บไซต์

5.6 ควรมีการศึกษาถึงเทคโนโลยีในการจัดการองค์ความรู้ ด้านการวางแผน ที่จะนำมาใช้ในอนาคต เช่น เทคโนโลยีคลังข้อมูล (Data Warehouse) ในการจัดการองค์ความรู้ที่เป็น Explicit Knowledge เป็นต้น

บริษัทฯ

บรรณานุกรม

กฤทษะ สติต และกฤษณะ สร้างและขั้นการระบบฐานข้อมูลด้วย Microsoft Access 2002[CD-ROM]
กรุงเทพมหานคร ไอสแควร์ ม.ป.ป.

จิราภรณ์ สุขุมสกุล (2548) "แล้วก็มาสู่ยุคของ KM" วารสารการจัดการสมัยใหม่ 3, 1
(มกราคม) : 1-9

ชัชวาลย์ วงศ์ประเสริฐ (2548) การจัดการความรู้ในองค์กรธุรกิจ กรุงเทพมหานคร เอ็กซ์เพอร์เน็ท

ชาญศิลป์ อุทา โยชา (2546) "การพัฒนาโปรแกรมทางด้านพาณิชย์อิเลคทรอนิกส์สำหรับธุรกิจ
ตัวแทนจำหน่าย : กรณีศึกษา บริษัท ไทยโพลิเมชันเด็ จำกัด" การค้นคว้าอิสระ ปริญญา
บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเชียงใหม่

ชาตรี เจริญศิริ และกฤษณะ (2547) ประชาคมน่าสนใจกับการจัดการความรู้ กรุงเทพมหานคร สถาบัน
ส่งเสริมความรู้เพื่อสังคม (สกส.)

ณัฐพร พิมพายน (2543) "ระบบสนับสนุนการตัดสินใจ" ใน เอกสารการสอนชุดวิชาระบบ
สนับสนุนการตัดสินใจทางธุรกิจ หน่วยที่ 2 หน้าที่ 37-76 นนทบุรี

ณัฐพันธ์ เจริญนันทน์ และ ไพบูลย์ เกียรติโภนล (2545) ระบบสารสนเทศเพื่อการจัดการ
Management Information Systems กรุงเทพมหานคร ซีเอ็ดดูคชั่น

ชนชัย ยมจินดา (2544) "การวางแผน" ใน ประมวลสาระชุดวิชาการจัดการองค์การและ
ทรัพยากรมนุษย์ หน่วยที่ 2 หน้า 53-154 นนทบุรี สาขาวิชาบริหารจัดการ
มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช

ธีระเดช จาเรชัยกุล (2546) "การพัฒนาโปรแกรมคอมพิวเตอร์เพื่อการบริหารสินค้าคงคลัง
กรณีศึกษา กิจการร่วมค้า ไอ ที เอ ซี" การค้นคว้าอิสระ ปริญญาบริหารธุรกิจ
มหาบัณฑิต บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเชียงใหม่

บุญดี บุญญาภิจ, นงลักษณ์ ประสะสุขโชคชัย, ดิสพงศ์ พรชนกนาถ, ปรียววรรณ กรรมล้วน
(2548) การจัดการความรู้...จากทฤษฎีสู่การปฏิบัติ พิมพ์ครั้งที่ 2 กรุงเทพมหานคร
จิรวัฒน์ เอ็กซ์เพรส

ปทีป เมธากุณาวุฒิ (2538) "หน่วยที่ 3 การพัฒนาระบบสารสนเทศและการใช้งาน" ใน ประมวล
สาระชุดวิชาระบบสารสนเทศเพื่อการจัดการและเทคโนโลยีการบริหารการศึกษา
หน้า 146-186 นนทบุรี สาขาวิชาศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช

**ประพนธ์ พาสุขบีด (2550) การจัดการความรู้ (KM) ฉบับขั้นเบื้องต้น พิมพ์ครั้งที่ 2
กรุงเทพมหานคร ไทยใหม่**

**ประมวล เสนาฤทธิ์ (2526) “การวางแผนการศึกษา” ใน การวางแผนและการจัดการทางการศึกษา
หน้า 2 - 7 กรุงเทพมหานคร โรงพิมพ์การศาสนา**

**ปิยะ นาถวงศ์ และ พันธ์ร่วิ วรสิทธิคุล ผู้มีการเรียนรู้และเทคนิคการใช้งาน Photoshop 7 ฉบับ
สมบูรณ์ กรุงเทพมหานคร ชั้นเชสมีเดีย ม.ป.ป.**

**พันจันทร์ ธนาวัฒน์เสถียร สิทธิพัฒน์ งานศิลป์ และยุทธชัย รุจิริมล Dreamweaver MX ฉบับ
เรียนลัด กรุงเทพมหานคร ชั้นเชสมีเดีย ม.ป.ป.**

กราตร จินดาวงษ์ (2549) การจัดการความรู้ กรุงเทพมหานคร ชีดับบลิวซี พรีนติ้ง

**มาโนช ลักษณกิจ และวินัย สุخارีย์ชัย (2546) Easy Dreamweaver MX ทำ นำร่อง ใช้ที่ให้ส่วนใคร
ว่ายาก กรุงเทพมหานคร ออฟเชิฟเพรส**

**ยุทธนา แซ่เตียว (2548) การวัด การวิเคราะห์ และการจัดการความรู้: องค์กรอัจฉริยะ พิมพ์ครั้งที่
2 กรุงเทพมหานคร อินโนกราฟฟิกส์**

**ลักษิกาล ศรีวาระนนท์ (2544) "การวางแผน" ใน ประมวลสาระชุดวิชาการจัดการองค์การและ
ทรัพยากรมนุษย์ หน่วยที่ 1 หน้า 5 นนทบุรี สาขาวิชาวิทยาการจัดการ
มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช**

ตีลา สินานุเคราะห์ (2530) องค์การและการจัดการ กรุงเทพมหานคร โรงพิมพ์การศาสนา

**วิภา เจริญภัณฑารักษ์ (2542) “การจัดการระบบฐานข้อมูล” ใน เอกสารการสอนชุดวิชาการจัดการ
ระบบฐานข้อมูล หน่วยที่ 15 หน้าที่ 333-388 นนทบุรี**

มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช สาขาวิชาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี

**สถานจิตรา ศุคนธทรัพย์ (2524) “หน่วยที่ 1 กระบวนการวางแผน” ใน เอกสารประกอบชุดวิชา
การวางแผนพัฒนาโรงเรียน หน้า 19 กรุงเทพมหานคร สาขาวิชาศึกษาศาสตร์
มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช**

สมพงษ์ เกษมสิน (2523) การบริหาร พิมพ์ครั้งที่ 7 กรุงเทพมหานคร ไทยวัฒนาพาณิช

**สำราญ กมลㄚยุตต์ (2543) “ปัญญาประดิษฐ์และระบบผู้เชี่ยวชาญ” ใน เอกสารการสอนชุดวิชา
ระบบ สนับสนุนการตัดสินใจทางธุรกิจ หน่วยที่ 9 หน้าที่ 1-59 นนทบุรี**

สาขาวิชาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช

**สุภาพร พิศาลบุตร (2548) หลักการวางแผน พิมพ์ครั้งที่ 2 กรุงเทพมหานคร โครงการศูนย์หนังสือ
มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิต**

สุวรรณ เหรียญเสาวภาค, สุธรรม ณีวัฒนา, ชวัชชัย หล่อวิจิตร, จันทร์นา สงวนรุ่งวงศ์, กุลชuda เชี่ยววนิช, ทิพย์สุดา กอบกุ้ (2548) *Knowledge Management การจัดการความรู้* กรุงเทพมหานคร ก.พลพิมพ์ (1996) จำกัด
อนันต์ เกตุวงศ์ (2543) หลักและเทคนิคการวางแผน พิมพ์ครั้งที่ 8 กรุงเทพมหานคร โรงพิมพ์มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์

Fremont E. Kast and James E. Rozenzweig, *Organization and Management : A System Approach* (New York : McGraw – Hill Book Company, 1970)

Ikujiro Nonaka and Noboru Konno. "The Concept of "Ba": Building a Foundation for Knowledge Creation", California Management Review, Vol 40, No.3 spring 1998 ,p.43

Laudon Kenneth C, Jane P Laudon *ระบบสารสนเทศเพื่อการจัดการ (Management Information System: Managing the Digital Firm)* แปลจาก *Management Information System: Managing the Digital Firm* โดย สลลุทธ์ สว่างวรรณ (2546) กรุงเทพมหานคร เพียร์สัน เอ็คดูเคชั่น อินโดไนด์

M. G. Hicks, *Management* (New York : McGraw – Hill Book Company, 1981)

Morten T. Hansen, Nitin Nohria, Thomas Tierney, Keith Cerny, Steven E.Prokesch *การสร้างกลยุทธ์ในการจัดการความรู้* แปลจาก *Creating a Strategy to Manage Knowledge* โดย ประพีพ จรัญารถ, วีรุษ มะฆะศิรานนท์ (2547) กรุงเทพมหานคร เอ็กซ์เพรสเน็ท

ภาคผนวก

ภาคผนวก ก

แบบสอบถาม

แบบสอบถาม

แบบสอบถามนี้จัดทำขึ้นเพื่อนำข้อมูลที่ได้ไปใช้ประกอบการศึกษาการค้นคว้าอิสระเรื่อง “แบบจำลองระบบจัดการองค์ความรู้ ด้านวางแผน ของสำนักงานประจำเขต 9 การประปาส่วนภูมิภาค : Knowledge Management System Model in Planning of Regional Office No. 9 , Provincial Waterworks Authority of Thailand.” โดยเลือกสอบถามจาก ผู้อำนวยการกองวิชาการและหัวหน้างานแผนงาน ของสำนักงานประจำเขต 10 เขต, ผู้อำนวยการและหัวหน้างานสายงานด้านแผน ภาค 1 และผู้บริหารระดับผู้อำนวยการกอง ของสำนักงานประจำเขต 9

ความรู้ที่ได้รับจะสามารถนำไปใช้เป็นข้อมูลในการสร้างแบบจำลองระบบจัดการองค์ความรู้ ด้านวางแผน ของสำนักงานประจำเขต 9 จึงหวังเป็นอย่างยิ่งว่าจะได้รับความร่วมมือ จากท่านในการตอบแบบสอบถามนี้ และขอขอบพระคุณทุกท่านมา ณ โอกาสนี้

1. ชื่อ..... สกุล..... อายุ..... ปี
2. ตำแหน่ง..... สังกัด/ปปช. อายุการทำงาน..... ปี
3. ประสบการณ์เกี่ยวกับงานด้านวางแผน..... ปี
4. ท่านใช้ทฤษฎีหรือเทคนิคใด ในการวางแผน โดยรวม มาประยุกต์ใช้กับการวางแผนงาน
.....
.....
.....
.....
5. ทฤษฎี หรือเทคนิคที่ท่านเลือกใช้ในข้อ 4 สามารถนำมาประยุกต์ใช้ในขั้นตอนการวางแผนได้
อย่างไร กรุณาอธิบายโดยละเอียด
.....
.....
.....
.....
.....
.....

6. ปัญหา/อุปสรรค ที่เกิดขึ้น เกี่ยวกับงานวางแผนที่ท่านปฏิบัติอยู่ มีอะไรบ้าง

.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....

7. ท่านคิดว่าความรู้/องค์ความรู้ ที่จำเป็นต้องได้รับการถ่ายทอดหรือเก็บรวบรวมไว้ ในด้านการวางแผน หรือเพื่อการวางแผน ประกอบด้วยด้านใดบ้าง และเรื่องอะไรบ้าง

.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....

8. ท่านคิดว่าการประยุกต์ใช้เทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อสนับสนุนการเรียนรู้และกระบวนการถ่ายโอนองค์ความรู้ในองค์กร ด้านการวางแผน เพื่อให้ทันหรือนำกระแสได้อย่างเหมาะสม ควรทำยังไง

.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....

9. ท่านคิดว่าการนำ การจัดการองค์ความรู้ (KM) ไปขยายผลต่อองค์กร ต้องทำย่างไร

10. ข้อเสนอแนะอื่น ๆ

ขออนุญาติ ผู้ที่มีส่วนได้เสียในเรื่องนี้ ให้ทราบด้วย ว่า ไม่ได้เป็นความลับ
กรุณาตอบแบบสอบถามให้ครบถ้วนสมบูรณ์ หากท่านมีข้อสงสัย กรุณาติดต่อ นางสาวชนนาถ
พรสมผล หัวหน้างานแผนงาน สำนักงานประจำเขต 9 เมืองโตร (มือถือ) 089-5571482
และกรุณาส่งกลับมาภายในวันที่ 20 กันยายน 2550

ผู้ศึกษาขอบเขตคุณผู้ตอบแบบสอบถามทุกท่านมา ณ โอกาสนี้



นางสาวชนนาถ พรสมผล
นักศึกษาปริญญาโท แขนงวิชารัฐประศาลา
สาขาวิชาบริหารธุรกิจ
จัดการมหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมราช

1 กันยายน 2550

ภาคผนวก ข

รายละเอียดตอบแบบสอบถาม

คำตอน ท่านใช้ทฤษฎีหรือเทคนิคใดในการวางแผนโดยรวม มาประยุกต์ใช้กับการวางแผนงาน

คำตอน รวมรวมสรุปจากผู้ตอบแบบสอบถามทั้งหมดได้ดังนี้.-

- การวางแผนระยะยาวมีหลักวิชาการและอิทธิพลของสภาพแวดล้อมที่เกี่ยวข้องอยู่เป็นจำนวนมาก ในขณะที่ข้อมูลพื้นฐานย้อนหลังที่จำเป็นและข้อจำกัดในการจัดสรรงบประมาณที่แตกต่างจากการประกอบธุรกิจของเอกชน ทำให้การวางแผนปรับปรุงการประจำต่าง ๆ ไม่สามารถนำหลักวิชาการหลักใดหลักหนึ่งมาใช้เป็นการเฉพาะ อย่างไรก็ตามกำหนดแผนการก่อสร้างในแผนระยะยาว ควรคำนึงถึงผลกระทบจากการก่อสร้างในที่สาธารณะเป็นอันดับแรก ซึ่งก็คือ ควรก่อสร้างครั้งเดียวแล้วจะสามารถใช้งานได้ไม่น้อยกว่า 10 ปีขึ้นไป โดยไม่มีการก่อสร้างเพิ่มเติมในพื้นที่นั้นอีกในระยะเวลาดังกล่าว

- ในการวางแผนระบบประจำฯ ไม่ได้ใช้ทฤษฎี แต่ใช้เทคนิคการมองภาพรวมและสภาพระบบผลิตปัจจุบัน

- ทฤษฎีหรือเทคนิคที่เกี่ยวกับความต้องการและเวลา

- ใช้ทฤษฎีดำเนินการล่วงหน้าตามลำดับความสำคัญและความจำเป็น เช่น เมื่อส่งขอตั้งงบประมาณ 50 จะส่งไปมากกว่างบประมาณกำหนดและทำแผนการดำเนินงาน เช่น สำรวจ จัดเอกสารจัดซื้อ โดยเริ่ม ก.ย.49 แต่การดำเนินการสำรวจจะเริ่ม มิ.ย.49 โครงการต่าง ๆ จะแล้วเสร็จก่อนและหาตัวผู้รับจ้างไว้ล่วงหน้าโดยภายใน ก.ย.50 ต้องได้ตัวผู้รับจ้างแล้ว และหากมีโครงการที่มีความจำเป็นเร่งด่วนก็ต้องทำเมื่อได้รับทราบจากผู้ด้านสังกัด

- ประสบการณ์จากการปฏิบัติจริง ข้อมูลและแนวทางการวางแผนเดิมที่ทำมาก่อนแล้ว ผลสำเร็จหรือผลลัพธ์ จากการนำเสนอไปปฏิบัติก่อนหน้านี้

- อาศัยหลักคิดในการแก้ปัญหาแบบองค์รวม และมีการร่วมคิดร่วมทำของผู้ที่เกี่ยวข้อง

- การออกแบบระบบประจำฯ เกณฑ์การวางแผน (Planning Design Criteria) การเงิน และเศรษฐศาสตร์ การวิเคราะห์สภาพแวดล้อม

- การวางแผนโดยทั่วไป ประกอบด้วย 1. ENDS คือจุดหมายปลายทาง หรือสิ่งที่ต้องการให้เป็นหรือให้ได้สิ่งนั้น ๆ เช่น ในการวางแผนแต่ละเรื่องจะต้องมีจุดหมายปลายทางอันประกอบด้วย วิสัยทัศน์ พันธกิจ มีเป้าหมายและวัตถุประสงค์ 2. MEANS คือ วิธีการ เช่น วิธีการดำเนินการ โดยต้องมีกลยุทธ์ ซึ่งต้องทำการวิเคราะห์ SWOT ก่อน (จุดแข็ง จุดอ่อน โอกาส อุปสรรค) ต่อไปคือวิธีการดำเนินงาน ต้องรู้ว่าจะทำอะไร ทำไปทำไม เมื่อไร ที่ไหน ทำเพื่อใคร ทำอย่างไร และใครเป็นผู้รับผิดชอบ

- ยึดถือแนวทาง อย่าประมาท และทำดีได้ดี เพราะการวางแผนที่ดีเพื่อบรรลุเป้าหมาย ต้องใช้เวลาในการทราบผลในอนาคตซึ่งแล้วแต่จะกำหนดระยะเวลา ดังนั้นการคาดการณ์ในอนาคตต้องผ่านตัวแปรซึ่งเปลี่ยนแปลงตามกาลเวลา ผู้วางแผนต้องไม่ประมาท ต้องเข้าใจธรรมชาติ สิ่งแวดล้อม สังคม วัฒนธรรมองค์กรเป็นต้น เพื่อกำหนดวิธีการวางแผนที่ไม่เสี่ยงมากและ เหมาะสม ผู้วางแผนต้องนำสิ่งที่ดี เช่น ข้อมูล บุคลากร เครื่องมือ และความใส่ใจในทุกขั้นตอน วางแผน เพื่อให้ผลลัพธ์ของโครงการ ได้ผลดีตามมาด้วย

คำถาม ทฤษฎี หรือเทคนิคที่ท่านเลือกใช้ในข้อ 4 สามารถนำประยุกต์ใช้ในขั้นตอนการวางแผนได้อย่างไร กรุณาอธิบายโดยละเอียด

คำตอบ รวมรวมสรุปจากผู้ตอบแบบสอบถามตามทั้งหมดได้ดังนี้:-

- ไม่มีทฤษฎีหรือเทคนิค ที่เป็นการเฉพาะใด ๆ ที่เลือกใช้ ทั้งนี้จำเป็นต้องใช้ประสบการณ์ของผู้ปฏิบัติงานในพื้นที่เป็นข้อมูลพื้นฐานที่สำคัญ การจัดทำแผนระยะยาว อาจคำนึงถึงศักยภาพของแหล่งน้ำ และพื้นที่ที่จะทำการก่อสร้าง ระบบรับน้ำดิน เป็นอันดับต้น ๆ ปัจจุบันจะมีผลกระทบกับสภาพแวดล้อม เกี่ยวข้องเสมอ

- การคาดการณ์ปริมาณน้ำสำหรับการผลิตน้ำ ควรคาดการณ์ในลักษณะที่จะให้ความพอเพียงมากกว่าความต้องการพื้นฐานที่เติบโตในลักษณะเด่นตรง ไม่ควรคาดการณ์ในลักษณะจำนวน (น้อยกว่าความต้องการพื้นฐานที่เติบโตในลักษณะเด่นตรง) เนื่องจากการเพิ่มกำลังผลิตเร่งด่วนภายหลังที่เกิดความขาดแคลนแล้ว จะทำได้โดยยากและไม่ถูกหลักวิชาการ และมีผลกระทบกับสังคม(การประปาส่วนภูมิภาค คือส่วนหนึ่งของทุกสังคม)

- ควรคำนวณต้นทุนและประเภทต้นทุนให้ชัดเจน ได้เสียทราบอยู่เสมอ ตลอดจนการจัดทำแผนการตลาดที่มีเหตุผล อาจสามารถทำให้คืนต้นทุนได้โดยเร็ว จึงควรจัดทำแผนการตลาด (แผนธุรกิจ) เป็นประจำทุกปี ไม่ควรพึ่งพาแต่เฉพาะแผนการลงทุน ซึ่งผู้จัดทำแผนการลงทุนมีได้อยู่ในพื้นที่ด้วย แต่จะมาสำรวจเป็นครั้งคราวเท่านั้น จึงมีส่วนร่วมในการดำเนินการไม่นานกัก

- การนำเทคนิคมาใช้ โดยความต้องการใช้น้ำในปัจจุบันและในอนาคต และ สภาพความพร้อมของระบบประปาในปัจจุบันว่า จะสามารถให้บริการประชาชนได้อย่างเพียงพอ และมีประสิทธิภาพ หรือไม่ โดยจะต้องได้รับข้อมูลจากประปาอย่างครบถ้วนและถูกต้อง

- ความต้องการขององค์กร(นโยบายการประปาส่วนภูมิภาค) ประปาในสังกัดและท้องถิ่น (ผู้ใช้น้ำ) ด้านเวลาการกำหนดหนดหรือหมวดอายุการใช้งาน การมีปัญหาหรือลิ่งที่ต้องรับดำเนินการแก้ไข

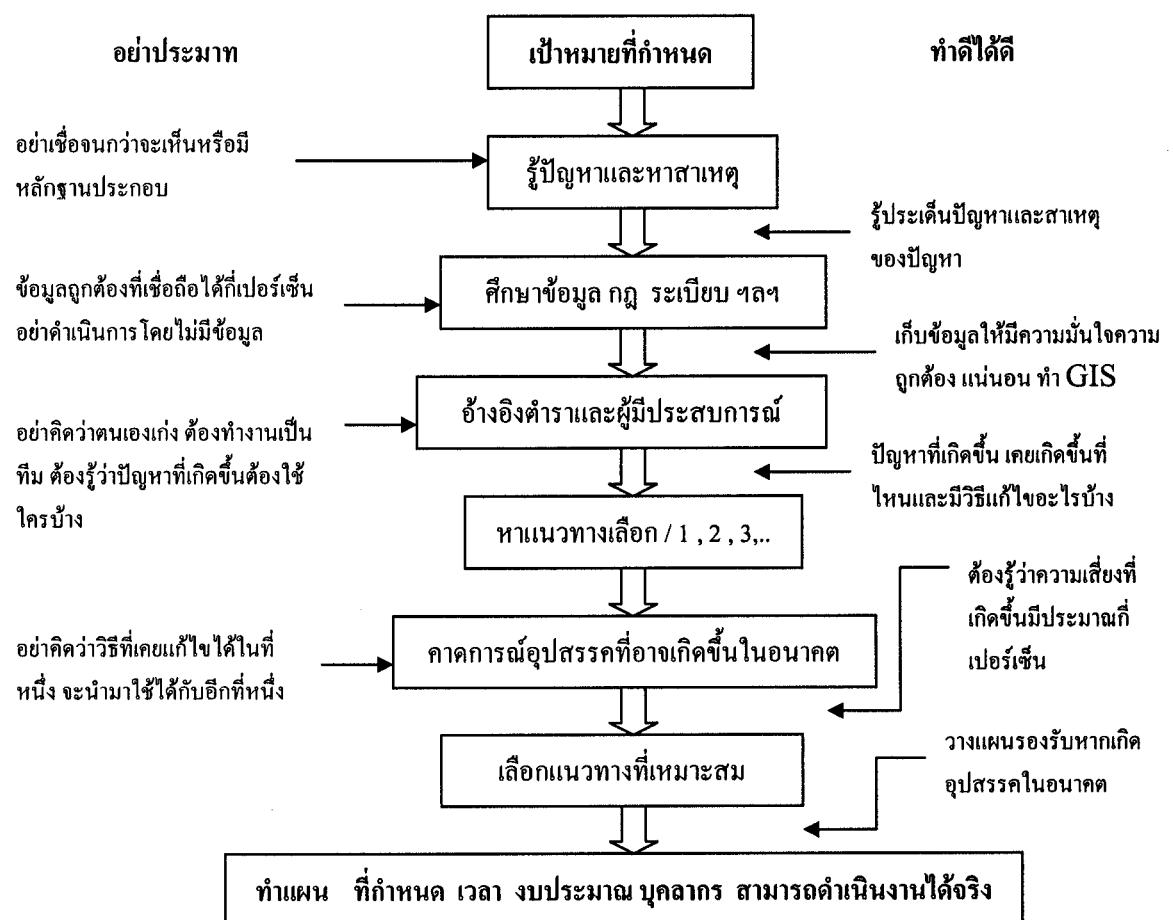
- ทฤษฎีล่วงหน้าคือ ต้องเตรียมความพร้อมไว้ล่วงหน้า คือ คน พาหนะ เครื่องมือ และโครงการที่ต้องทำ แม้กระทั้งการวิเคราะห์ระบบประปาว่าเมื่อไหร่จะเต็มกำลังการผลิต (Full Capacity) จะต้องมีข้อมูลและคาดการณ์จากข้อมูลในระบบต่าง ๆ เช่น ระบบจ่าย ระบบผลิต การจ่ายน้ำมีการสูญเสียมาก ก็ต้องลดน้ำสูญเสียก่อนที่จะเพิ่มกำลังผลิต โดยปกติแล้ว การประปาส่วนภูมิภาคจะทำแผนปฏิบัติการให้แล้ว การที่จะทำให้เป็นไปตามแผนโดยการวางแผนล่วงหน้าไปก่อน 1-2 ไตรมาส จะทำให้ได้ผลงานในปีนั้น ๆ เป็นไปตามเป้าหมายที่ตั้งไว้ในปีถัดไป

- สามารถคาดการณ์ผลได้ถูกต้องใกล้เคียง มีข้อมูลประกอบการวิเคราะห์มากและครบถ้วน อธิบายหลักการ ได้อย่างสมเหตุสมผล

- เริ่มจากการรวบรวมข้อมูล วิเคราะห์สภาพแวดล้อมจากข้อมูลต่าง ๆ ของประปา ทั้งหมดในพื้นที่ แยกประเภทน้ำประปา กำหนดวิธีการแก้ไขปัญหาที่วิเคราะห์ได้ตามหลัก วิชาการด้านการออกแบบระบบประปาและเกณฑ์การวางแผน ประมาณการเบื้องต้น วิเคราะห์ด้าน การเงินและเศรษฐศาสตร์ กำหนดเกณฑ์ค่าแนว เรียงลำดับความสำคัญตามค่าแนวที่ได้รับ

- ในการวางแผนเมื่อรู้และมีวัตถุประสงค์แล้ว ก็เริ่มกระบวนการได้ ซึ่งการกำหนด วัตถุประสงค์ต้อง SMART (คือ S=Sensible ความเป็นไปได้ ,M=Measurable สามารถวัดได้ , A=Attainable สามารถไปถึงได้ , R=Reasonable สมเหตุสมผล , T= Time Available เวลาเหมาะสม) ดังนั้นมีกำหนดวัตถุประสงค์แล้ว จึงหากลยุทธ์ในการดำเนินการ ซึ่งต้องทำการวิเคราะห์ สถานการณ์ ทั้งสภาพแวดล้อมภายในและภายนอกด้วย

- อ่ายประมาณ จะช่วยให้สร้างแผนเกิดความรอบคอบในการวางแผนโครงการต่าง ๆ เพราะขั้นตอนการวางแผนมีกิจกรรมที่ต้องดำเนินการบ่อยอีกหลากหลาย ซึ่งอาจต้องวางแผนบ่อย เพื่อรองรับความไม่สำเร็จของกิจกรรมบ่อย ที่จะส่งผลถึงเป้าหมายหลักด้วย และทำได้ได้ เป็นการ ไตร่ตรองจากลิสท์ที่ถูกต้อง เหมาะสม เข้าสู่ขั้นตอนการวางแผน ให้เกิดความต่อเนื่องของ ผลลัพธ์ และนำไปสู่ความสำเร็จของเป้าหมาย ตามขั้นตอนการวางแผนดังแผนภาพแสดง



คำตอน ปัญหา/อุปสรรค ที่เกิดขึ้น เกี่ยวกับงานวางแผนที่ท่านปฏิบัติอยู่ มีอะไรบ้าง

คำตอน รวมรวมสรุปจากผู้ตอบแบบสอบถามทั้งหมดได้ดังนี้.-

ปัญหาภายใน

- ข้อมูลต่าง ๆ เช่น แบบ, แนวการวางแผนท่อ การปรับปรุง ไม่ถูกต้อง, ไม่ครบถ้วน ไม่ปรับปรุงให้เป็นปัจจุบัน บางครั้งข้อมูลไม่สามารถหาได้ และไม่ตรงกับข้อเท็จจริงหรือสภาพความเป็นจริง ประวัติเส้นท่อเดิม อาคารเดิม สิ่งก่อสร้างเดิม ไม่มี

- ขาดการรวบรวมข้อมูลพื้นฐานที่ดี ข้อมูลที่มี มีความคลาดเคลื่อนสูง

- การเก็บข้อมูลและการขาดอุปกรณ์ในการเก็บข้อมูล ขณะนี้ ระบบการเก็บข้อมูลและนำข้อมูลมาใช้ให้เกิดประโยชน์ อยู่ในระดับที่ต้องปรับปรุง เพราะใช้เวลามากกว่า 30 % ใน การวางแผน เช่น ระบบแผนที่ ระบบสำรวจ ระบบทะเบียนประวัติของอุปกรณ์เครื่องมือ (เช่น เครื่องสูบน้ำ) ต่าง ๆ เป็นต้น

- มีหลายหน่วยงานที่รวบรวมข้อมูล แต่ไม่ได้นำมาใช้ให้เกิดประโยชน์ที่เป็นรูปธรรม ต่อการวางแผน

- การวิเคราะห์บางครั้งมีความเร่งรีบ ทำให้ขาดการวิเคราะห์โดยละเอียดและครบถ้วน

- มีปัจจัยหลายอย่างที่กระทบต่อการวางแผน เช่น นโยบายจากผู้บริหารระดับบุคคล หรือ ระดับกระทรวง ไม่ชัดเจน

- ขาดความสอดคล้องระหว่างแผนที่จัดทำขึ้น กับนโยบาย การประสานงานภูมิภาค เนื่องจากนโยบายขององค์กร ระยะสั้น ระยะยาว ไม่ชัดเจน

- งบประมาณมีจำนวนจำกัด ขณะที่แผนงานมีจำนวนมาก ไม่สามารถแก้ไขปัญหาให้ประชาชนได้ทันที ได้ไม่ครบถ้วน ได้ไม่ทั่วถึง ไม่ได้รับตามที่วางแผน

- การไม่ทราบปัญหาที่แท้จริง ในพื้นที่ว่าต้องการอะไรบ้าง

- การเตรียมการล่วงหน้าในส่วนของผู้ปฏิบัติในพื้นที่ไม่เพียงพอ

- พนักงานมีประสบการณ์น้อย บุคลากรขาดทักษะความเชี่ยวชาญด้านเทคนิค หรือไม่รู้พื้นฐานที่แท้จริง บุคลากร ต้องมีความเข้าใจพื้นฐานของระบบผลิต ระบบจำหน่าย และงานก่อสร้างพอสมควร

- การขาดผู้มีประสบการณ์ ปัจจุบัน ผู้มีประสบการณ์มีไม่เพียงพอต่อการแก้ปัญหา บางครั้งไม่ได้เข้าไปคุยกันที่โดยสั่งให้เก็บข้อมูลที่ต้องการประกอบแนวทางการวางแผน

- การขอความเห็นและการตัดสินใจของผู้บังคับบัญชา

- ขาดการประเมินผลเมื่อนำแผนไปปฏิบัติ
- ไม่มีการพัฒนาบุคลากรที่เข้าใหม่หรือที่มีอยู่ในปัจจุบันอย่างเป็นระบบต่อเนื่อง เป็นการเรียนรู้เองในลักษณะ Learning By Doing
 - ช่วงเวลาไม่เหมาะสม
 - การเข้าใจปัญหาและสาเหตุ และการศึกษาข้อมูล เป็นปัญหาและอุปสรรคที่เกิดขึ้นบ่อย เนื่องจาก ปัญหาที่เกิดขึ้นบางพื้นที่เกิดขึ้นไม่บ่อยครั้ง บางปัญหาเกิดจากหลายสาเหตุ บางกรณี ต้องมีการแก้ปัญหาระดับต่ำ ระยะสั้นและระยะยาว ซึ่งบางครั้งไม่มีเวลาในการเก็บข้อมูลพื้นที่เพียงพอ ทำให้เกิดความเสี่ยงในการวางแผน หรืออาจทำให้โครงการมีงบประมาณสูง หรือต่างจากความเป็นจริงมาก

ปัญหาภายนอก

- หน่วยงานภายนอก
 - การวางแผนมีอยู่หลายอย่าง เช่น แผนงานก่อสร้าง แผนงาน แผนที่แนวท่อ แผนงานแหล่งน้ำ ซึ่งอุปสรรคภายนอกองค์กรที่ควบคุมไม่ได้มีผลกระทบต่อแผนงานก่อสร้างอย่างมาก เช่น การขออนุญาตหน่วยงานภายนอกในการวางท่อ หรือการก่อสร้าง การอนุมัติงบประมาณล่าช้า ต้องรีบเร่งดำเนินการให้แล้วเสร็จทันตามเป้าหมายในระยะเวลาอันสั้น

คำถาม ท่านคิดว่าความรู้/องค์ความรู้ ที่จำเป็นต้องได้รับการถ่ายทอดหรือเก็บรวบรวมไว้ ในด้านการวางแผน หรือเพื่อการวางแผน ประกอบด้วยด้านใดบ้าง และเรื่องอะไรบ้าง

คำตอบ รวมรวมสรุปจากผู้ตอบแบบสอบถามตามทั้งหมดได้ดังนี้.-

- เทคนิคการพยากรณ์ความต้องการใช้น้ำในอนาคต ที่สามารถปฏิบัติจริง โดยไม่เกิด over supply
 - การเก็บรวบรวมข้อมูลต่าง ๆ ให้ครบถ้วนสมบูรณ์มากที่สุด
 - ข้อมูลเกี่ยวกับระบบผลิต ประสิทธิภาพในการผลิตน้ำ
 - ระบบประปา อาคารต่าง ๆ เช่น ปีที่ก่อสร้าง ขนาดกำลังการผลิต
 - ระบบจ่ายน้ำ แนวท่อประปา เช่น ความยาว/ชนิดท่อที่มี จำนวนผู้ใช้น้ำ ๆ ควรเน้นประสิทธิภาพของพลังงานในการจ่ายน้ำ
 - ระบบท่อจำหน่ายน้ำ ควรเน้นความพอใช้ของลูกค้าในด้านแรงดัน ปริมาณน้ำ และการควบคุมน้ำสูญเสีย
 - แหล่งน้ำดิบ
 - ประวัติการดำเนินงานของประปาแต่ละแห่ง เช่น การปรับปรุง การรื้อข้าม การเปลี่ยนแปลง การเพิ่มลด ข้อมูลการปรับปรุงที่ผ่านมา
 - ปัญหาและความต้องการของแต่ละการประปาทุกด้านที่เกี่ยวข้อง
 - ผลการดำเนินงานปัจจุบัน/ข้อนหลัง 3-5 ปี เช่น เปอร์เซ็นต์สูญเสีย กำไร/ขาดทุนจากการดำเนินงาน ฯลฯ
 - การมองขอนหลัง 5 – 10 ปี เพื่อตรวจสอบการวางแผนในอดีตว่าถูกต้องมากน้อยเพียงไร และหาสาเหตุที่ทำให้การวางแผนในอดีตผิดพลาด
 - การวางแผนงานระบบประปาเกี่ยวข้องกับทุกเรื่อง เนื่องจากเป็นกิจกรรมเพื่อการผลิต และการจัดส่งสิ่งที่มีความสำคัญที่สุดของมนุษย์ก็คือน้ำสะอาด
 - การรวบรวมองค์ความรู้สามารถมอบให้ทุกหน่วยงานรวบรวมสิ่งที่ได้ทำมาโดยตลอดไว้ทุก ๆ ปี แล้วรวมเป็นเล่มเผยแพร่ออกไปโดยลงในเว็บไซต์ของ การประปาส่วนภูมิภาค ที่ประชาชนทุกคน สามารถเข้าถึงได้ (เนื้อหาบางส่วน) ก็จะทำให้การวางแผนของ การประปาส่วนภูมิภาคง่ายขึ้นในขั้นตอนของนักดิบประมาณและขั้นตอนการก่อสร้าง เนื่องจากเกิดการมีส่วนร่วมกับประชาชนตลอดเวลา

- การวางแผนคือการมองอนาคตซึ่งเกิดจาก การประเมินอย่างเป็นระบบ ในข้อมูลที่ ข้อนหลังซึ่งบางครั้งก็ไม่เป็นไปตามนั้น หากให้การวางแผนนั้นอยู่ในทิศทางที่ควรเป็นจะต้อง ประสานสถานการณ์ข้างหน้า และวิเคราะห์สถานการณ์แห่งการเปลี่ยนแปลงในอนาคตทั้งในระดับ สั้นและระยะยาว ต้องเป็นระบบและมีความยืดหยุ่น โดย มีส่วนประกอบ คือ มีการวิเคราะห์การ เปลี่ยนแปลงสภาพแวดล้อม ทางเศรษฐกิจ สังคม การเมือง วิเคราะห์สภาพภัยในองค์กร เช่น บุคลากร ระบบการเงิน ระบบงาน การวางแผนต้องมีระดับสั้น กลาง ยาว เป็นแผนที่มีลักษณะที่เป็น รูปธรรม สามารถปฏิบัติได้จริง ต้องเป็นแผนที่ทำได้มากกว่าอย่างใด

- ในการวางแผนจะต้องประกอบด้วยองค์ความรู้ ซึ่งมี 3 ระดับ คือ

1. บุคคล (Individual) บุคคลต้องมีความรู้ มีประสบการณ์ มีทัศนคติที่ดี และพุทธิกรรม ที่ดีต่อองค์กรด้วย

2. ทีม (Team) ต้องมีการทำงานเป็นทีม งานจึงสำเร็จลุล่วงไปได้ โดยต้องมีการระดม สมอง

3. องค์กร (Organization) ซึ่งคนในองค์กรต้องได้รับการปลูกฝังและฝึกฝนให้มีวินัย 5 ประการ คือ (1) ความเป็นนายคนเอง มีความรู้ มีศักยภาพ มีความคิดสร้างสรรค์ (2) มีจิตสำนึกรัก พร้อมที่จะเปลี่ยนแปลงตลอดเวลา (3) มีวิสัยทัศน์ร่วม (4) มีการเรียนรู้กันเป็นทีม (5) กิดเป็นระบบ

- ด้านวิชาการ เช่น หลักการวางแผน การวิเคราะห์แผนฯ

- ด้านกฎระเบียบ เช่น ระเบียบทางด้านการเงินและงบประมาณ ระเบียบการใช้พื้นที่ ของหน่วยงานต่างๆ

- ด้านการจัดการ

- ประสบการณ์จากการปฏิบัติงานที่เกี่ยวข้อง

- อื่นๆ ตามสภาพของแต่ละพื้นที่

- คำถาม** ท่านคิดว่าการประยุกต์ใช้เทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อสนับสนุนการเรียนรู้และกระบวนการถ่ายโอนองค์ความรู้ในองค์กร ด้านการวางแผน เพื่อให้ทันหรือนำกระแสได้อย่างเหมาะสม ควรทำอย่างไร
- คำตอบ** รวมรวมสรุปจากผู้ตอบแบบสอบถามทั้งหมดได้ดังนี้-
- ควรจัดทำระบบฐานข้อมูลต่าง ๆ ทึ้งข้อมูลระบบประจำ ข้อมูลโครงการต่าง ๆ ในพื้นที่
- การให้ทุกส่วนทั้งระดับปฏิบัติและผู้บริหาร รับรู้ปัญหาความต้องการของประชาชนได้ตรงกัน
 - การจัดให้มีเจ้าหน้าที่ การปรับปรุงข้อมูลให้อยู่ในรูปที่จะนำเสนอ หรือ อธิบายได้ง่าย พร้อมที่จะนำเสนอในโอกาสต่าง ๆ
 - ปรับปรุงข้อมูลให้ทันสมัย และสามารถเข้าถึงได้ง่าย เช่น แผนที่แนวท่อ GIS
 - ข้อมูลแหล่งน้ำ ที่ตั้งต่าง ๆ
 - การเผยแพร่ข้อมูลลงในเว็บไซด์ จะทำให้พนักงานภูกระดูน้ำให้เรียนรู้การใช้เทคโนโลยีหรือสามารถเข้าถึงข้อมูลที่ตนเองสนใจและรู้เท่าทันผู้อื่นในหน่วยงานเดียวกันและหน่วยงานอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้อง
 - จัดส่งข้อมูลความรู้หรือนโยบายจากส่วนกลางให้พนักงานประจำในสังกัดทราบทาง Internet และ ให้พนักงานสามารถจัดส่งข้อมูลปัญหาและความต้องการทาง Internet
 - การนำข้อมูลของหน่วยงานอื่น ๆ มาเสนอในรูปแบบต่าง ๆ เพื่อให้เกิดการเปรียบเทียบความก้าวหน้าของตนเองกับผู้อื่น ก็จะทำให้หน่วยงานไม่อาจอยู่นิ่งได้
 - การใช้เทคโนโลยีสารสนเทศเข้ามาระหว่างสร้างค่านิยมองค์กร ด้านการวางแผน จะต้องสร้างทีมงานใหม่ซึ่งจะต้องมีใช้ผู้เชี่ยวชาญเฉพาะด้าน แต่จะต้องรู้กิจวัตรและมีคุณลักษณะในการตัดสินใจบนพื้นฐานข้อมูลที่ป้อนจาก IT (Information Technology) ข้อมูลที่ป้อนเข้ามานั้นเป็นข้อมูลของผู้เชี่ยวชาญเฉพาะด้าน ทีมงานใหม่นี้ต้องเรียนรู้วิธีการอ่านข้อมูลและสามารถใช้คุณลักษณะเพื่อการตัดสินใจของผู้บริหาร ถูกต้องและรวดเร็ว
 - การใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์ช่วยสำหรับการวางแผน การเขื่อมโยงแผนหลักขององค์กรลงสู่แผนระดับสำนักงานประจำเขต โดยผ่านระบบเครือข่าย เพื่อให้สามารถแบ่งปันข้อมูลซึ่งกันและกันได้โดยง่าย

- ต้องให้บุคลากรด้านการวางแผนใช้ข้อมูลที่ได้จากการรวบรวมอย่างเป็นระบบ มีการฝึกอบรมให้ความรู้ด้าน IT เนื่อง ระบบ GIS

- การวางแผน ควรมีลักษณะเป็นทีมงาน ประกอบด้วยหลายสาขาวิชาชีพ

- พัฒนาคน จัดทำวัสดุอุปกรณ์ ฝึกอบรมนำข้อมูล คนและวัสดุอุปกรณ์ เพื่อให้สามารถทำงานร่วมกันได้ โดยกำหนดกรอบและทิศทางที่ชัดเจน

- การใช้เทคโนโลยีด้านการวางแผน เพื่อให้ทันได้อย่างเหมาะสมคือ

1. มีการนำระบบIT เข้ามาใช้ในหน่วยงานให้มีจำนวนเพียงพอ

2.. จัดทำบุคลากรให้มีความรู้ ความชำนาญ ในการใช้ IT

3. ข้อมูลที่ว่าสาระจะต้องเป็นปัจจุบัน และสนองความต้องการของผู้นำไปใช้

4. ข้อมูลต้องน่าเชื่อถือ และทันต่อเหตุการณ์เสมอ

- ขณะนี้ ข้อมูล GIS ยังคงอยู่ระหว่างดำเนินการ ซึ่งผู้ต้องใช้จริง ยังไม่สามารถใช้ประโยชน์ได้อย่างเต็มที่ เนื่องจากความยุ่งยากของการใช้โปรแกรม และลิขสิทธิ์ของโปรแกรมเป็นต้น ดังนั้น ควรทำระบบการค้นหาข้อมูลของหน่วยงานคล้ายของ Google เนื่อง พิมพ์คำว่า “แผนที่ เชียงใหม่” ซึ่งจะเข้าไปใน Folder ของระบบแผนที่จังหวัดเชียงใหม่ ว่ามีแผนที่กี่ประเภท และจะเลือกเอาแผนที่ไหนไปใช้ต่อไป เป็นต้น

คำถาม ท่านคิดว่าการนำ การจัดการองค์ความรู้ (KM) ไปขยายผลต่อองค์กร ต้องทำอย่างไร

คำตอบ รวมรวมสรุปจากผู้ตอบแบบสอบถามทั้งหมดได้ดังนี้:-

- บุคลากรด้านการวางแผนจะต้องเป็นผู้มีความรู้พื้นฐานด้านหลักการบริหารและหลักการวางแผน
 - ผู้บังคับบัญชาหรือผู้นำ จะต้องเห็นความสำคัญของ KM และให้การสนับสนุน
 - การขยายผล KM ต้องทำเป็นภารกิจ (Mission) คือทิศทางหรือเป้าหมายระยะยาวที่องค์กรมุ่งที่จะบรรลุ โดยต้องกำหนดไว้ล่วงหน้า มีทิศทางในการดำเนินการ
 - การประปาส่วนภูมิภาคต้องมีนโยบายที่ชัดเจนทางค้าน KM
 - จัดประชุมเชิงปฏิบัติการให้กับผู้มีส่วนเกี่ยวข้องในการจัดทำแผน เช่น ระดับประจำเขต ระดับภาค
 - จัดทำครุ่มของการวางแผนและเทคนิคของแต่ละส่วนในการวางแผน ข้อดี ข้อเสีย
 - เมยแพร่ข้อมูลอย่างสม่ำเสมอจะทำให้พนักงานพบว่าเป็นเรื่องใกล้ตัว เมื่อเกิดความสุนใจจะพบว่า งานผลิตน้ำสะอาดและการจัดส่งก็เป็นเรื่องที่ยากที่สุดเรื่องหนึ่ง ในบรรดาการผลิตสิ่งใด ๆ ในโลก สามารถกระตุ้นให้เกิดความภาคภูมิใจ และไม่อ้างอิงไปวัน ๆ เมื่อันที่เคยปฏิบัติ เพราะจะไม่สามารถแลกเปลี่ยนทัศนะกับผู้ร่วมงานหรือประชาชนผู้มีส่วนได้เสีย ทำให้ไม่เข้าองค์กรจะไม่หยุดนิ่ง และสามารถสมความรู้ ถ่ายทอดสืบต่องกันไปให้คนรุ่นหลังได้ ด้วยระบบของตัวเองที่ไม่จำเป็นต้องพึ่งพาใคร
 - นำข้อมูลที่ถูกต้องและทันสมัยไปใช้ วิเคราะห์และเสนอผู้บังคับบัญชาเพื่อตัดสินใจทางเลือกและเลือกใช้ หาข้อมูลที่ได้เพื่อจัดทำแผนระยะสั้น กลาง ยาว
 - รวบรวมองค์ความรู้ วิเคราะห์ กำหนดวิธีการบริหารจัดการ ทดลองปฏิบัติประเมินผล ปรับปรุงแก้ไข นำเสนอผู้บังคับบัญชา เสนอต่อผู้ว่าการให้ความเห็นชอบ และนำไปใช้ในองค์กร
 - การจัดการความรู้ (KM) หมายถึงกระบวนการในการสร้าง ประมวล เมยแพร่ และใช้สารสนเทศที่มีคุณค่าเพื่อใช้ในการดำเนินงานให้เกิดประสิทธิผล ดังนั้นในองค์กร หากมีการจัดการองค์ความรู้ และรู้ถึงกระบวนการจัดการความรู้จะทำให้องค์กรประสบผลสำเร็จในการดำเนินการซึ่งมีรายละเอียดดังนี้

1. สร้างความรู้ เป็นการสร้างความรู้และปัญญา หรือการทำงานขึ้นใหม่
2. การประมวลความรู้และจัดรูปแบบที่ผู้ใช้เข้าถึงได้และนำไปใช้สะดวก
3. การเผยแพร่ความรู้
4. การใช้ความรู้ เป็นการค้นหาและใช้ความรู้ในองค์กร
- นำไปขยายผลโดย
 1. ผ่านกระบวนการศูนย์ฝึกอบรม ซึ่งอาจจะนำวิทยากรจากหน่วยงานอื่น ที่ทำ KM และวิทยากรภายในองค์กรที่มีตัวอย่างการทำ KM มาอธิบายให้ผู้ที่เกี่ยวข้องให้เข้าใจ
 2. ผ่านทางเว็บไซต์ การประปาส่วนภูมภาค เพื่อให้เกิดความเข้าใจและเข้าถึงได้ง่าย
 3. ขบวนการประเมินผลของบุคลากร
 4. ให้ผู้ปฏิบัติและผู้บริหารช่วยกันเขียนและมีผู้ร่วมรวม

คำตอน ข้อเสนอแนะอื่น ๆ

คำตอน รวมรวมสรุปจากผู้ตอบแบบสอบถามทั้งหมดได้ดังนี้.-

- การประปา มีแหล่งของค์ความรู้เกี่ยวกับระบบประปาที่ดีที่สุด ความมีหน่วยงานทำหน้าที่รวบรวมเรื่องต่าง ๆ แนวทางการแก้ไขปัญหาในแต่ละภาคว่าเป็นอย่างไร จะได้วางแผนแก้ไขหรือออกแบบในคราวต่อไปได้อย่างเหมาะสม

- ควรทำประชาวิารณ์ ให้รับรู้ความต้องการที่แท้จริงของห้องถิน ผลกระทบในการดำเนินการของ การประปาส่วนภูมิภาคว่าสอดคล้องกับห้องถินอย่างไร

- การวางแผนเป็นหัวใจหลักขององค์กร เป็นการกำหนดทิศทางขององค์กรในอนาคต เป็นการแก้ปัญหาปัจจุบัน และป้องกันปัญหาที่จะเกิดในอนาคต ดังนั้นบุคลากรที่ต้องดำเนินการเกี่ยวกับการวางแผนต้องเป็นผู้ที่มีความคิดที่กว้างไกล รอบรู้ข้อมูลของ ประปาในสังกัดมาก ๆ และต้องมีข้อมูลที่ทันสมัยอยู่ในมือเสมอ

- งานแผนงาน ควรยกระดับความสำคัญให้มากยิ่งขึ้น บุคลากรควรมีแผนหลักเป็นวิศวกรที่มีอาชญากรรมพอกควร และมีจำนวนหลายคน การฝึกอบรม-ดูงาน เป็นสิ่งที่จำเป็นสำหรับทีมงาน ที่ผ่านมาขาดการสนับสนุน

- นับว่าเป็นเรื่องที่ดี หากมีการจัดการองค์ความรู้ (KM) ด้านการวางแผน ของการประปาส่วนภูมิภาค ซึ่งจะทำให้เกิดการพัฒนาอย่างมีแบบแผน เป็นระบบ เกิดการถ่ายทอดและการเรียนรู้ตลอดเวลา ซึ่งจะเป็นประโยชน์ต่องค์กรในอนาคต

- ในการบริหารจัดการองค์กรต่าง ๆ ให้ประสบผลสำเร็จตามวัตถุประสงค์และตามเป้าหมายที่ได้วางไว้ องค์กรจะต้องมีการวางแผนที่ดี ซึ่งการวางแผนจำเป็นต้องใช้ความรู้และประสบการณ์ รวมทั้งบุคลากรที่มีความรู้ความสามารถมาก แต่ต้องมีการจัดการกับองค์ความรู้ให้มีประสิทธิภาพเพื่อให้ได้ข้อมูลลัดทำสถิติข้อนหลังอย่างน้อย 5 ปี เมื่อมีข้อมูลจากสถิติ ก็สามารถนำไปพยากรณ์สิ่งที่จะเกิดขึ้นในอนาคตว่าจะเป็นอย่างไร มีแนวโน้มอย่างไร ซึ่งควรจะต้องทำการวางแผนไว้ล่วงหน้าอย่างน้อย 5 ปี เป็นต้น หากองค์กรใด ๆ สามารถทำได้ก็จะประสบผลสำเร็จอย่างแน่นอน

- การจัดการองค์ความรู้ ผู้ที่จะได้รับประโยชน์และนำไปใช้ได้แก่ ผู้ปฏิบัติงาน และผู้ที่จะปรับปรุงให้เกิดประสิทธิภาพสูงสุด คือ ผู้บริหาร

- สื่อที่จะเข้าถึงพนักงานได้ดีในขณะนี้ ควรเป็น Internet วารสาร หนังสือเวียน และเสียงตามสาย แต่ขณะนี้ยังไม่มีช่องทางที่แน่นอนในการรับรู้เรื่อง KM ของพนักงานเฉพาะ

ภาคผนวก ค
แผนวิสาหกิจฉบับที่ 4 (ปีงบประมาณ 2545 - 2549)

แผนวิสาหกิจฉบับที่ 4 (ปีงบประมาณ 2545 - 2549)¹

จากการประมวลผลศาสตร์การพัฒนาที่สำคัญในกรอบและทิศทางของแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๓๙ ร่างแผนมหาดไทย ฉบับที่ ๗ นโยบายของรัฐบาลและกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับการประชาสัมภាន ประเมินผลการดำเนินงานที่ผ่านมาการพิจารณาถึง โอกาส ข้อจำกัด จุดอ่อน และจุดแข็งขององค์กร การคาดการณ์สภาวะทางเศรษฐกิจของประเทศไทย ตลอดจนสภาวะการณ์ สิ่งแวดล้อมภายนอกที่มีผลกระทบต่อ การประชาสัมภាន ในช่วงระยะเวลาของแผนวิสาหกิจ ฉบับที่ ๔ การประชาสัมภានจึงได้กำหนดบทบาท รูปแบบและแนวทางการ ดำเนินงานขององค์กร รวมทั้ง กำหนดวิสัยทัศน์ ภารกิจ วัตถุประสงค์หลัก เป้าหมาย แผนการดำเนินงานด้านต่าง ๆ รวมทั้ง กลยุทธ์และแนวทางการดำเนินงานของแต่ละแผนงาน ดังนี้

บทบาทรูปแบบ และการดำเนินงาน ของการประชาสัมภាន ในช่วงแผนวิสาหกิจ ฉบับที่ ๔

- วิสัยทัศน์
- ภารกิจ
- วัตถุประสงค์หลัก
- เป้าหมาย
- การคาดหมายผลการดำเนินงานด้านภายใน
- แผนการดำเนินงาน
- แผนการลงทุน
- แผนการเงิน
- แผนการตลาด

¹ แหล่งที่มา: www.pwa.co.th (ออนไลน์) เข้าถึงวันที่ ๑ กันยายน ๒๕๕๐

บทบาท รูปแบบ และแนวทางการดำเนินงานของการประปาส่วนภูมิภาค ในช่วงแผนวิสาหกิจฉบับที่ 4

ในช่วงแผนวิสาหกิจ ฉบับที่ 4 กล่าวไว้ว่า เป็นจุดพลิกผันบทบาท รูปแบบ และแนวทางการดำเนินงานประปาส่วนภูมิภาค เป็นอย่างยิ่ง จะเห็นได้ว่ามีปัจจัยสำคัญที่มีบทบาทสำคัญในการกำหนดทิศทางประกอบการจัดแผนวิสาหกิจ เช่น การกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองท้องถิ่น และแผนการแปรรูปกิจการสาขาด้านน้ำของประเทศไทย เป็นต้น ในด้านการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองท้องถิ่นนั้น ถึงแม้หลักการทั่วไปในการพิจารณาถ่ายโอนการกิจการให้บริการสาธารณูปโภคให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ตามที่ปรากฏในร่างแผนการกระจายอำนาจฯ จะพิจารณาการกิจของส่วนราชการเป็นหลัก สำหรับการกิจของรัฐวิสาหกิจให้ถ่ายโอนในกรณีเป็นนโยบายของรัฐบาล หรือเมื่อพิจารณาความเหมาะสม และประสิทธิภาพของการบริการสาธารณูปโภคที่ประชาชนจะได้รับแล้ว สมควรถ่ายโอนโดยที่การกิจทางด้านโครงสร้างพื้นฐาน ประเภทสาธารณูปโภค (แหล่งน้ำ/ระบบประปาชานบท) กำหนดให้เป็นการถ่ายโอนของส่วนราชการที่เกี่ยวข้อง อาทิเช่น กรมทรัพยากรธรรมชาติ กรมโยธาธิการ กรมการปกครอง กรมอนามัย และกรมชลประทาน เป็นต้น โดยมิได้กำหนดการกิจของรัฐวิสาหกิจ การประปาส่วนภูมิภาค ก็พร้อมที่จะถ่ายโอนกิจการประปาบางส่วน ให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ซึ่งจะต้องมีการกำหนดรายละเอียดเกี่ยวข้องกับแนวทาง และมาตรการในการถ่ายโอนที่เหมาะสมต่อไป สำหรับแผนการแปรรูปกิจการสาขาด้านน้ำของประเทศไทย ซึ่งจะเป็นการเสนอบทบาท รูปแบบ และแนวทางการดำเนินงาน ของการประปาส่วนภูมิภาค ในอนาคตก็ยังอยู่ในระหว่างการศึกษาของบริษัทที่ปรึกษา TASMAN

อย่างไรก็ตาม ในการจัดแผนวิสาหกิจฉบับที่ 4 การประปาส่วนภูมิภาค ได้กำหนดบทบาทองค์กรในฐานะที่เป็นผู้ดำเนินกิจการประปา (Operator) กล่าวคือ ผลิตและให้บริการน้ำประปาในเขตจ่ายน้ำ เพื่อให้บรรลุผลตามวิสัยทัศน์ที่จะนำพาองค์กรขึ้นดี เพื่อปวงชนที่ให้บริการน้ำประปาอย่างมีคุณภาพ และทั่วถึง โดยจะบริหารจัดการระบบประปาในท้องที่ดังแต่เทศบาลตำบลลึ้นไปจนถึงเทศบาลนคร และเมืองพัทยา เช่นที่การประปาส่วนภูมิภาคให้บริการในปัจจุบัน สำหรับชุมชนระดับองค์กรบริหารส่วนตำบลกับเทศบาลตำบลขนาดเล็ก ซึ่งเป็นกิจการประปาที่มีระบบไม่ยุ่งยากซับซ้อนมากนัก และไม่ต้องใช้ความรู้และประสบการณ์ทางด้านวิชาการและเทคโนโลยีในการบริหารจัดการน้ำ การประปาส่วนภูมิภาค จะให้บริการในลักษณะเป็นที่ปรึกษา หรือผู้ก่ออบรมทางด้านวิชาการ หรือ การบริหารจัดการ เพื่อเตรียมความพร้อมสำหรับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นขนาดเล็ก ให้สามารถดูแลกิจการประปาท้องถิ่นทั้งระบบได้ด้วยตนเอง บทบาท รูปแบบ และ

แนวทางการดำเนินงานของการประปาส่วนภูมิภาค ในฐานะผู้ดำเนินกิจการประปา (Operator) อาจปรับเปลี่ยนไป เมื่อผลการศึกษาของบริษัทที่ปรึกษา Tasman แล้วเสร็จ (ในราวดีอน พฤษภาคม 2544) และเมื่อการประปาส่วนภูมิภาค ได้พิจารณาบทบาท รูปแบบ และแนวทางการดำเนินงานของตนเอง ได้ชัดเจนอีกครั้งหนึ่ง ซึ่งหากมีการปรับเปลี่ยนการประปาส่วนภูมิภาค จะได้นำไปปรับปรุงแผนวิสาหกิจ ฉบับที่ 4 ให้สอดคล้องกัน ซึ่งอาจเริ่มได้ตั้งแต่ปีงบประมาณ 2546

วิสัยทัศน์

"เป็นองค์กรชั้นดีเพื่อปวงชนที่ให้บริการน้ำประปาอย่างมีคุณภาพทั่วถึงและได้มาตรฐาน "

การกิจ

เป็นหน่วยงานที่ให้บริการน้ำประปาและน้ำดื่มตามนโยบายของรัฐบาล โดยคำนึงถึงประโยชน์ของรัฐ และสุขอนามัยของประชาชนเป็นสำคัญ การกิจหลักของการประปาส่วนภูมิภาค มี 3 ประการ ได้แก่

1. ประกอบและส่งเสริมธุรกิจการประปา และจำหน่ายน้ำดื่ม
2. สำรวจ จัดหาแหล่งน้ำดื่ม และจัดให้ได้มาซึ่งน้ำดื่ม เพื่อจำหน่าย และเพื่อใช้ในการผลิตน้ำประปา
3. ดำเนินธุรกิจอื่นที่เกี่ยวกับหรือต่อเนื่องกับธุรกิจการประปา และการจำหน่ายน้ำดื่ม

วัตถุประสงค์หลัก

เพื่อให้สอดคล้องกับวิสัยทัศน์ การกิจ และรูปแบบการดำเนินงานของการประปาส่วนภูมิภาค ในช่วงระยะเวลา 5 ปี จึงได้กำหนดวัตถุประสงค์หลัก ดังนี้

1. ดำเนินการให้มีผลกำไร เพื่อนำไปใช้ในการลงทุน
2. ปรับปรุงองค์กรให้มีประสิทธิภาพ และมีความคล่องตัวสูง
3. พัฒนาบุคลากรให้มีความรู้ ความสามารถ ประสบการณ์ และมีคุณภาพ
4. เพิ่มรายได้ ลดรายจ่ายให้แก่องค์กร โดยแยกการลงทุนทางค้านธุรกิจและสังคมให้ชัดเจน

เป้าหมาย

เพื่อให้เป็นไปตามวัตถุประสงค์หลักดังกล่าวข้างต้น จึงได้กำหนดเป้าหมายการดำเนินงาน ดังนี้

1. ด้านการเงิน

- กำหนดให้มีการลงทุนเฉลี่ยปีละ 6,680 ล้านบาท หรือรวม 5 ปี เป็นเงินประมาณ 33,400 ล้านบาท
- ผลตอบแทนสุทธิต่อสินทรัพย์รวม (ROA) เท่ากับ 3 -5 %

2. ด้านการบริหาร

- เพิ่มผู้ใช้น้ำสูทธิเฉลี่ยปีละ 97,000 ราย

3. ด้านการพัฒนาองค์กร

- พัฒนาบุคลากร โดยจัดสรรงบประมาณด้านฝึกอบรม ไม่น้อยกว่า 0.3 % ของรายได้ในปีงบประมาณเดียวกัน รวมทั้งจัดหาแหล่งเงินทุนจากภายนอกเพิ่มเติม ตามความเหมาะสม
- พัฒนาเทคโนโลยีสารสนเทศ โดยจัดสรรงบประมาณด้านเทคโนโลยีสารสนเทศ ไม่น้อยกว่า 1 % ของรายได้ในปีงบประมาณเดียวกัน
- พัฒนาเทคโนโลยีด้านประปา โดยจัดสรรงบประมาณเพิ่มการวิจัยไม่น้อยกว่า 0.1 % ของรายได้ในปีงบประมาณเดียวกัน

4. ด้านการบริหารจัดการ

- พัฒนาระบบบริหารและการจัดการองค์การให้ทันสมัย เป็นระบบ มีประสิทธิภาพ และมีขีดความสามารถคล่องตัวสูง
- ลดน้ำเสียในระบบจ่ายให้เหลือ 25 % ภายในปี 2549
- เพิ่มนบทบาทภาคเอกชน โดยให้มีสัดส่วน ปริมาณน้ำที่รับซื้อจากภาคเอกชนต่อปริมาณน้ำจำหน่ายรวม จาก 13.8 % ในปี 2545 เพิ่มเป็น 18.2 % ภายในปี 2549
- บริหารจัดการแหล่งน้ำดิบสำหรับกิจกรรมประปาให้เป็นระบบเพื่อให้มีจำนวนเพียงพอและมีคุณภาพเหมาะสมสำหรับผลิตน้ำประปา ทุกสำนักงานประปาตลอดปี

การคาดหมายผลการดำเนินงานด้านกิจภาพ

ในช่วงแผนวิสาหกิจ ฉบับที่ 4 ระหว่างปี 2545 - 2549 คาดว่าการประปาส่วนภูมิภาคจะสามารถให้บริการผู้ใช้น้ำประปา พลิต-จ่าย และควบคุมอัตราเรือน้ำสูญเสียในระบบจ่ายได้ตามตารางที่ 4 ดังนี้

ตารางที่ 4 จำนวนผู้ใช้น้ำ ประมาณน้ำผลิต น้ำจำหน่าย และน้ำสูญเสียในระบบจ่าย

เป้าหมายสำคัญ	ปีงบประมาณ				
	2545	2546	2547	2548	2549
จำนวนผู้ใช้น้ำ (ราย)	1,837,500	1,932,500	2,042,500	2,137,500	2,232,560
การเพิ่มผู้ใช้น้ำสูทธิ (ราย)	90,000	95,000	110,000	95,000	95,000
ปริมาณน้ำผลิตรวม (ล้าน ลบ.ม./ปี)	732	759	800	840	878
ปริมาณน้ำจำหน่าย (ล้าน ลบ.ม./ปี)	497	530	566	603	638
ปริมาณน้ำสูญเสียในระบบจ่าย (%)	29	28	27	26	25

แผนการดำเนินงาน

เพื่อให้การดำเนินงานของการประปาส่วนภูมิภาค บรรลุความสำเร็จตามวิสัยทัศน์ การกิจวัตถุประสงค์หลัก และเป้าหมายดังกล่าวข้างต้น รวมทั้งจากการวิเคราะห์สถานภาพปัจจุบัน จึงได้กำหนดเป็นแผนงาน รวมทั้งสิ้น 7 แผนงาน คือ

แผนงานที่ 1 การปรับปรุงคุณภาพบริหารและการจัดการองค์กร

แผนงานที่ 2 การเงินและการลงทุน

แผนงานที่ 3 การลดน้ำสูญเสีย

แผนงานที่ 4 การปรับปรุงการให้บริการผู้ใช้น้ำ

แผนงานที่ 5 การนำเทคโนโลยีที่เหมาะสมมาใช้ในการประปา

แผนงานที่ 6 การพัฒนาและจัดการแหล่งน้ำ

แผนงานที่ 7 การเพิ่งบทบาทภาคเอกชนในกิจการประปา

ทั้งนี้ ได้กำหนดวัตถุประสงค์ กลยุทธ์ แสดงในรูปที่ 4 -10

7.1 แนวทางการดำเนินงานของแต่ละแผนการดำเนินงาน

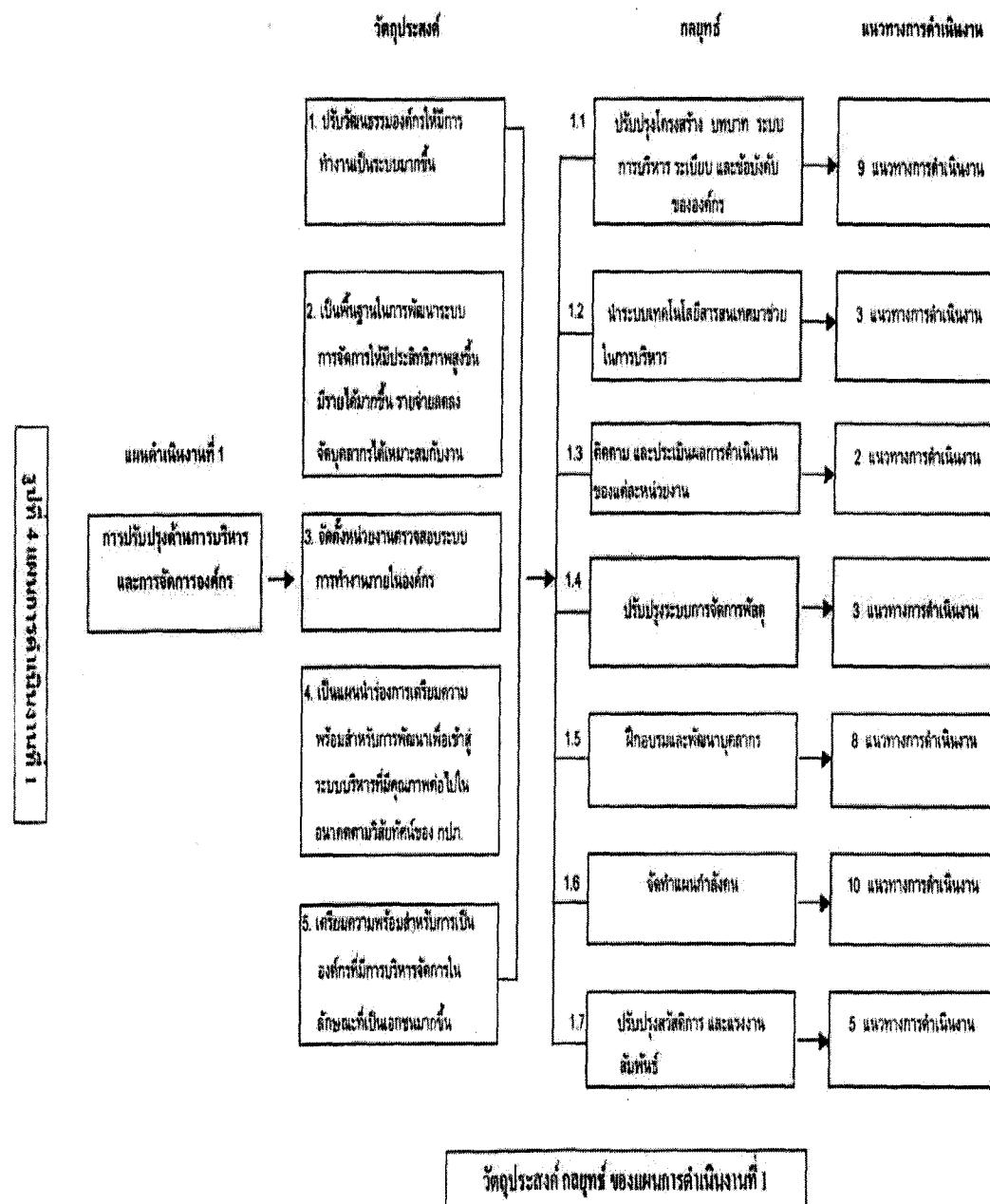
แผนการดำเนินงานและแผนกลยุทธ์ แต่ละด้านมีแนวทางการดำเนินงานดังต่อไปนี้

แผนงานที่ 1 การปรับปรุงด้านการบริหารและการจัดการองค์กร

กลยุทธ์ที่ 1.1 ปรับปรุงโครงสร้าง บทบาท ระบบการบริหาร ระเบียบ และข้อบังคับขององค์กร

- ปรับปรุงโครงสร้างการบริหารองค์กรให้มีความคล่องตัว ทันสมัย และรองรับการบริหารงานเชิงธุรกิจให้มากขึ้น
- ปรับปรุงระบบการบริหารเพื่อนำไปสู่การบริหารแบบหน่วยธุรกิจเชิงกลยุทธ์ (Strategic Business Unit) ให้มากยิ่งขึ้น เพื่อหารายได้มาจากการที่รัฐควบคุมอยู่
- นำระบบการบริหารควบคุมคุณภาพ (Total Quality Management) มาปรับใช้กับหน่วยงานต่าง ๆ อิ่มเอมาก
- กระจายการบริหารไปสู่ส่วนภูมิภาค โดยเน้นการกระจายอำนาจการจัดการด้านต่าง ๆ โดยนำแนวคิดในการจัดศูนย์กำไรมามาใช้ เพื่อให้การบริหารภายใต้มีประสิทธิภาพ และคล่องตัว
- ปรับปรุงข้อบังคับ ระเบียบ และแก้ไขวิธีดำเนินการให้เหมาะสมยิ่งขึ้นเพื่อให้เกิดประโยชน์ทั้งในด้านการบริหารภายใน และการให้บริการประชาชนให้เป็นลักษณะ One Stop Service โดยที่การปรับปรุงจะต้องมีโอกาสให้มีการแสดงความเห็นอย่างเปิดกว้าง
- รับโอนประปาท้องถิ่นตามความเหมาะสมและจำเป็น โดยได้รับเงินอุดหนุนจากรัฐบาล
- โอนคืนประปาท้องถิ่นที่มีระบบผลิต-จ่าย ไม่ซับซ้อน และประปาตามที่ห้องถังร่องขอ ทั้งนี้ขึ้นกับความพร้อมของแต่ละห้องถังและองค์กร

- พิจารณาจัดตั้งบริษัทในเครือตามความเหมาะสมและสภาพการณ์
- ศึกษาความเป็นไปได้และผลกระทบที่มีต่อการประปาส่วนภูมิภาค พนักงาน และผู้ใช้น้ำ ในการจัดตั้งเป็น Holding Company หรือบริษัทจำกัด ตามพระราชบัญญัติทุนรัฐวิสาหกิจ



กลยุทธ์ที่ 1.2 นำระบบเทคโนโลยีสารสนเทศมาช่วยในการบริหาร

- นำระบบอัตโนมัติมาช่วยในการควบคุมการผลิตและจ่ายนำ้าเพิ่มขึ้น
- นำระบบคอมพิวเตอร์มาช่วยในการบริหารกิจกรรมประจำทั้งในส่วนกลางและส่วนภูมิภาค
- ให้เอกสารเข้าร่วมพัฒนาและปรับปรุงระบบเทคโนโลยีสารสนเทศ

กลยุทธ์ที่ 1.3 ติดตาม และประเมินผลการดำเนินงานของแต่ละหน่วยงาน

- ติดตามและรายงานผลการดำเนินงานของแต่ละหน่วยงาน รวมทั้งโครง การต่าง ๆ อย่างต่อเนื่อง
- กำหนดดัชนีวัดผลการดำเนินงานของแต่ละหน่วยงานที่เป็นรูปธรรมชัดเจน

กลยุทธ์ที่ 1.4 ปรับปรุงระบบการจัดการพัสดุ

- จัดทำมาตรฐานครุภัณฑ์
- จัดระบบการจัดการพัสดุในส่วนกลางและส่วนภูมิภาค
- ปรับปรุงข้อมูลการจัดซื้อ และจัดซื้อ ของการประจำส่วนภูมิภาคให้เกิดความ คล่องตัว และกระจายอำนาจไปสู่สำนักงานประจำที่มากที่สุด

กลยุทธ์ที่ 1.5 ฝึกอบรมและพัฒนาบุคลากร

- ปัฒนาเทคโนโลยีงานที่ได้รับการบรรจุและแต่งตั้งใหม่อย่างต่อเนื่อง เพื่อให้มีความรู้ เกี่ยวกับภาระหน้าที่ความรับผิดชอบของการประจำส่วนภูมิภาค ภาระหน้าที่ของ พนักงานต้องคัด มนุษย์สัมพันธ์ในการทำงาน และจริยธรรมของพนักงานของ รัฐ
- ปรับปรุงหลักสูตรการฝึกอบรม เพื่อพัฒนาตนและพัฒนางานให้พนักงานทุก ระดับชั้นมีความรู้ความสามารถ ทักษะ และทัศนคติที่เหมาะสม รวมทั้งให้มี คุณธรรมจริยธรรม และอุดมการณ์ที่มุ่งประโยชน์ของส่วนรวม โดยมีเนื้อหา หลักสูตรฝึกอบรม/สัมมนา ที่ครอบคลุมทั้งด้านเทคโนโลยี การประจำ คอมพิวเตอร์ ฝึกอบรมเชิงปฏิบัติการ (On the job training) ในวิชาชีพและทางด้าน บริหาร และฝึกอบรมความรู้ทางด้านภาษาอังกฤษ

- พัฒนาและปรับปรุงหลักสูตรการฝึกอบรม และสัมมนาเพื่อพัฒนานักบริหารทุกระดับเพื่อให้มีความรู้ความสามารถ และประสบการณ์ที่เหมาะสม ขณะดำเนินการ ตำแหน่ง และก่อนเข้ารับตำแหน่ง โดยมีวิธีการฝึกอบรม และพัฒนาที่เป็นระบบ มุ่งสร้างความสามารถ และทักษะในวิชาชีพหลัก และทางด้านบริหาร
- สร้างเสริมให้พนักงานไปฝึกอบรม/สัมมนาในหลักสูตรที่จัดโดยหน่วยงานภายนอก โดยพิจารณาถึงความจำเป็นและประโยชน์ที่การประปาส่วนภูมิภาคจะได้รับเป็นหลัก
- สร้างเสริมให้พนักงานไปสอบแข่งขันเพื่อรับทุนไปฝึกอบรม/สัมมนา หรือศึกษาเพิ่มเติม รวมทั้งให้ลาไปศึกษาเพิ่มเติม ณ สถาบันต่าง ๆ ทั้งในประเทศไทย และต่างประเทศ
- สร้างเสริมความร่วมมือกับหน่วยงานภายนอกทั้งในประเทศไทยและต่างประเทศในการจัดฝึกอบรม/สัมมนา และแลกเปลี่ยนความรู้ด้านการประปา เพื่อสร้างโอกาสในการพัฒนาความรู้และความสามารถของบุคลากร
- เปิดโอกาสให้หน่วยงานภายนอกมาศึกษาดูงาน เพื่อสร้างสัมพันธภาพ และภาพลักษณ์ที่ดีให้แก่องค์กร และให้มีโอกาสได้แลกเปลี่ยนความรู้และประสบการณ์ระหว่างกันให้มากยิ่งขึ้น
- ปัจจุบันนิเทศพนักงานซึ่งจะเกี่ยวข้องอาชญากรรม โดยการเตรียมให้ผู้จะเกี่ยวข้องอาชญากรรมมีความรู้ด้านการคุ้มครองทรัพย์สินและการจราจร ความรู้ด้านกฎหมาย รวมทั้งการใช้เวลาภายหลังการเกี่ยวข้องอย่างมีคุณค่าและมีความสุข

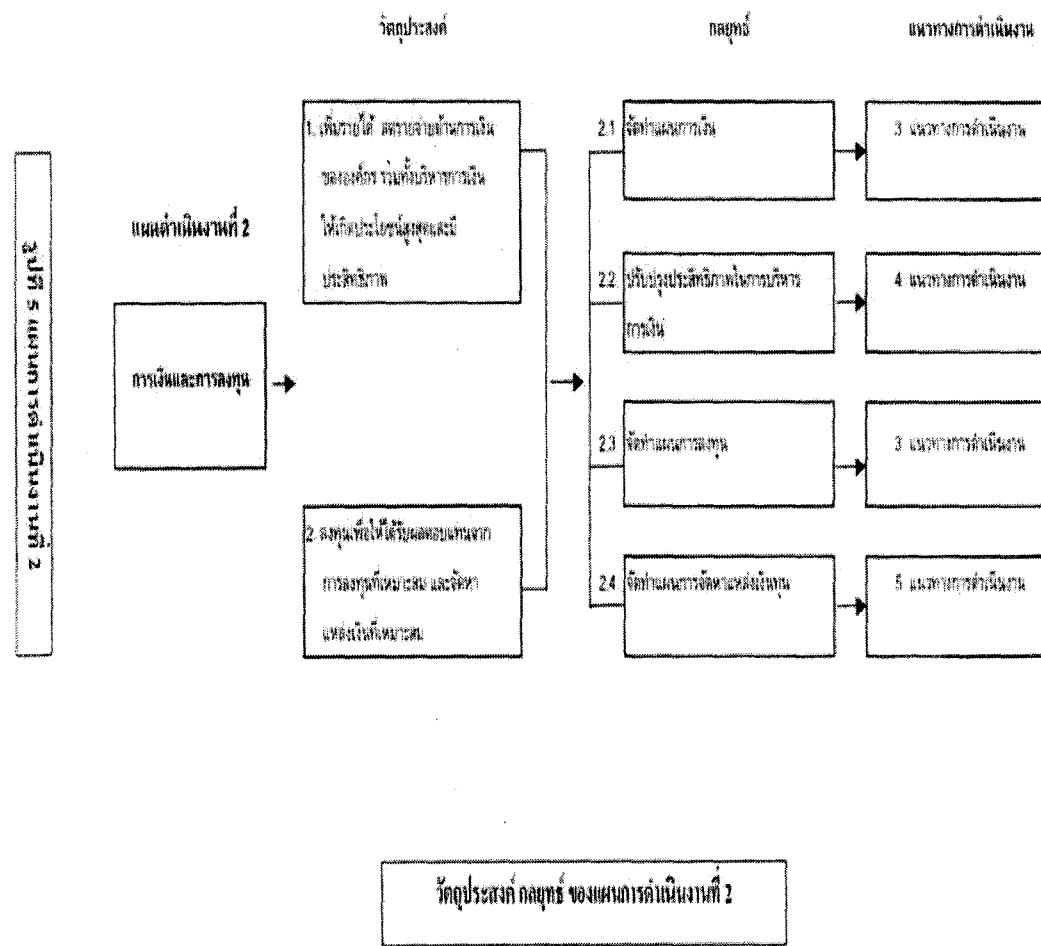
กลยุทธ์ที่ 1.6 จัดทำแผนกำลังคน

- ปรับปรุงการวางแผนกำลังคนให้เหมาะสมและสอดคล้องกับสภาพแวดล้อมขององค์กร โดยตรวจสอบวิเคราะห์ทั้งในเชิงปริมาณและคุณภาพ
- กำหนดแผนอัตรากำลังร้อยละ ๕ ปี โดยคำนึงถึงการใช้เทคโนโลยีสมัยใหม่เข้ามาปฏิบัติงาน และการให้เอกสารเข้ามารับช่วงการดำเนินงานในบางส่วน
- ปรับปรุง Job Description ของตำแหน่งต่าง ๆ

- กำหนดสัดส่วนกำลังคนให้สอดคล้องกันทั้งในด้านกุญแจ คุณวุฒิ สาขาวิชาชีพ และ ประสบการณ์
- สร้างระบบการสรรหา คัดเลือก บุคคลในเชิงรุกให้มากยิ่งขึ้น เพื่อให้ได้บุคคลที่มี คุณภาพมาไว้กับองค์กร
- ปรับปรุงระบบการแต่งตั้งพนักงานให้เหมาะสม ลดคล้องกับสถานการณ์ และ การบริหารงานเชิงธุรกิจให้มากยิ่งขึ้น ทั้งนี้โดยมุ่งเน้นคุณภาพและผลงานของ บุคคลเป็นหลัก
- ปรับปรุงระบบการบริหารทรัพยากรบุคคลที่ส่งเสริมให้พนักงานมีวินัยด้วยตนเอง (Self Discipline) และรักษาบุคลากรที่ดีมีคุณภาพไว้กับองค์กร
- ดำเนินโครงการเกี้ยวน้ำยาค่อนกำหนด เพื่อจัดรูปแบบองค์กรให้มีขนาดที่ เหมาะสมกับการดำเนินกิจกรรมแบบก่อการ
- ศึกษาผลกระทบที่อาจเกิดขึ้นกับพนักงานการประปาส่วนภูมิภาค สำหรับ โครงการเกี้ยวน้ำยาค่อนกำหนด พร้อมทั้งแนวทางการแก้ไข
- ประสานงานจัดตั้งกองทุนสวัสดิการพนักงานการประปาส่วนภูมิภาค

กลยุทธ์ที่ 1.7 ปรับปรุงสวัสดิการ และแรงงานสัมพันธ์

- ปรับปรุงกฎระเบียบ ข้อบังคับต่าง ๆ ที่เกี่ยวกับแรงงานสัมพันธ์ให้เหมาะสม
- ส่งเสริมให้ผู้บริหารและพนักงานในระดับต่าง ๆ มีโอกาสแลกเปลี่ยนทักษะซึ่งกัน และกัน และมีส่วนร่วมในการบริหารองค์กรอย่างกว้างขวาง
- ปรับปรุงสภาพแวดล้อมและบรรยากาศในการทำงานให้ดียิ่งขึ้น
- ปรับปรุงและพัฒนาสวัสดิการของพนักงานรูปแบบต่าง ๆ เพิ่มขึ้น เช่น การทำ สัญญาณร่องพยายามลดเวลาการทำงานในการรักษาพยาบาล เป็นต้น
- การจัดทำกิจกรรม และโครงการส่งเสริมสุขภาพ การมีสถานที่เล่นกีฬาริมออก กำลังกาย การปรับปรุงคุณภาพรถบริการ และสูนย์เลือบเด็กกลางวัน การปรับปรุง สุขภาพและอุบัติเหตุ



แผนงานที่ 2 การเงินและการลงทุน

กลยุทธ์ที่ 2.1 จัดทำแผนการเงิน

- ปรับปรุงโครงสร้างอัตราค่าน้ำประปาและค่าบริการให้เหมาะสม และสอดคล้องกับต้นทุน
- จัดหารายได้เสริมนอกเหนือจากการจำหน่ายน้ำประปา เช่น จำหน่ายน้ำดิบหรือบริหารจัดการสินทรัพย์เพื่อให้ได้ผลตอบแทนทางด้านการเงินที่เหมาะสม เป็นต้น
- ควบคุมค่าใช้จ่าย รวมทั้งด้านบุคลากรให้อยู่ในเกณฑ์ที่เหมาะสม

กลยุทธ์ที่ 2.2 ปรับปรุงประสิทธิภาพในการบริหารการเงิน

- ปรับปรุงระบบ และวิธีการจัดเก็บค่าน้ำ ของสำนักงานประปาให้มีประสิทธิภาพ

- ควบคุม กำกับดูแล ตัวเลขหนี้ที่กู้ขึ้นเพื่อให้เกิดประโยชน์สูงสุด ทั้งในระยะสั้น และระยะยาว
- ปรับปรุงระบบบัญชี การเงิน และงบประมาณอย่างต่อเนื่อง
- จัดทำแผนการเงินระยะสั้นและระยะยาว

กลยุทธ์ที่ 2.3 จัดทำแผนการลงทุน

- กำหนดกรอบแผนการลงทุน โดยแยกการลงทุนทางด้านธุรกิจและด้านสังคม โดยคำนึงถึงสถานะการเงินของการประปาส่วนภูมิภาคเป็นสำคัญ
- ลงทุนในโครงการที่มีผลตอบแทนสูง
- ลงทุนในธุรกิจที่เกี่ยวเนื่องเพื่อหารายได้เสริม

กลยุทธ์ที่ 2.4 จัดทำแผนการจัดหาแหล่งเงินทุน

- ให้เอกชนเข้ามาร่วมลงทุนในกิจการประปา
- จัดหาแหล่งเงินกู้ต่างประเทศหรือภายในประเทศ แบบเงื่อนไขผ่อนปรน และ/หรือ อัตราดอกเบี้ยต่ำ
- ออกพันธบัตรเพื่อกู้เงินจากภายในประเทศ
- ระดมเงินทุนผ่านบริษัทในเครือ
- การประสานงานกับหน่วยงานสาธารณูปโภคที่เกี่ยวข้อง เพื่อของบประมาณอุดหนุนจากรัฐบาลในการดำเนินการร่วมในพื้นที่เดียวกัน

แผนงานที่ 5 การนำเทคโนโลยีที่เหมาะสมมาใช้ในการประปา

กลยุทธ์ที่ 5.1 ศึกษาวิจัยและพัฒนา หรือแสวงหาผลการวิจัยพัฒนาเพื่อนำเทคโนโลยีใหม่ๆ ที่มีประสิทธิภาพมาใช้ในการประปา

- ศึกษาหรือจ้างบริษัทที่ปรึกษาจัดทำโครงการวิจัยและพัฒนาในหัวข้อเรื่องการปรับปรุงการให้บริการผู้ใช้น้ำ และการลดอัตรา้น้ำสูญเสีย
- ให้ทุนอุดหนุนการวิจัยและพัฒนาสำหรับพนักงานการประปาส่วนภูมิภาค หรือบุคลากรภายนอก เพื่อจัดทำวิจัยเกี่ยวกับงานประปา หรืองานที่เป็นประโยชน์ต่อการประปาส่วนภูมิภาค

กลยุทธ์ที่ 5.2 เพิ่มประสิทธิภาพในการผลิต และการส่ง-จ่ายน้ำ

- ขยายผลการใช้ระบบ SCADA ไปยังสำนักงานประปาที่มีความเหมาะสม
- ขยายระบบควบคุมการผลิตแบบอัตโนมัติให้เต็มรูปแบบ
- นำระบบ Energy Audit มาใช้ชี้อ้างเต็มรูปแบบ

กลยุทธ์ที่ 5.3 ริเริ่มการนำเทคโนโลยีใหม่ๆ มาใช้

- ทดลองใช้ระบบประหัดพลังงานไฟฟ้าในระบบประปา
- ทดลองนำระบบผลิตน้ำประปาทางเลือก เช่น ระบบ Reverse Osmosis มาใช้เพื่อประโยชน์ในเชิงวิชาการ และการเปรียบเทียบกับการผลิตในรูปแบบปกติ

กลยุทธ์ที่ 5.4 ส่งเสริม พัฒนา และปรับปรุงชุดผลิตน้ำประปาเคลื่อนที่กรณีฉุกเฉิน

- สำรวจชุดผลิตน้ำประปาเคลื่อนที่ฉุกเฉินทางรถ
- สำรวจชุดผลิตน้ำประปาเคลื่อนที่ฉุกเฉินทางเรือ

กลยุทธ์ที่ 5.5 พัฒนาระบบทекโนโลยีสารสนเทศให้รองรับตามความต้องการใช้และสร้างเครือข่ายระหว่างหน่วยงานต่างๆ ทั้งภายในและภายนอกองค์กร

- พัฒนาระบบเครือข่ายภายในการประปาส่วนภูมิภาค
- พัฒนาระบบคอมพิวเตอร์สำหรับเก็บข้อมูลและเชื่อมโยงเครือข่ายอินเทอร์เน็ตสำหรับให้บริการจดหมายอิเล็กทรอนิกเมล์ และถ่ายโอนแฟ้มข้อมูล
- พัฒนาระบบเครือข่ายภายในสำนักงาน เพื่อสนับสนุนการเรียกใช้ข้อมูลร่วมกับหน่วยงาน/บุคคลภายนอก
- จัดทำและติดตั้งอุปกรณ์การจัดการและเชื่อมโยงเครือข่ายให้มีประสิทธิภาพมากขึ้น

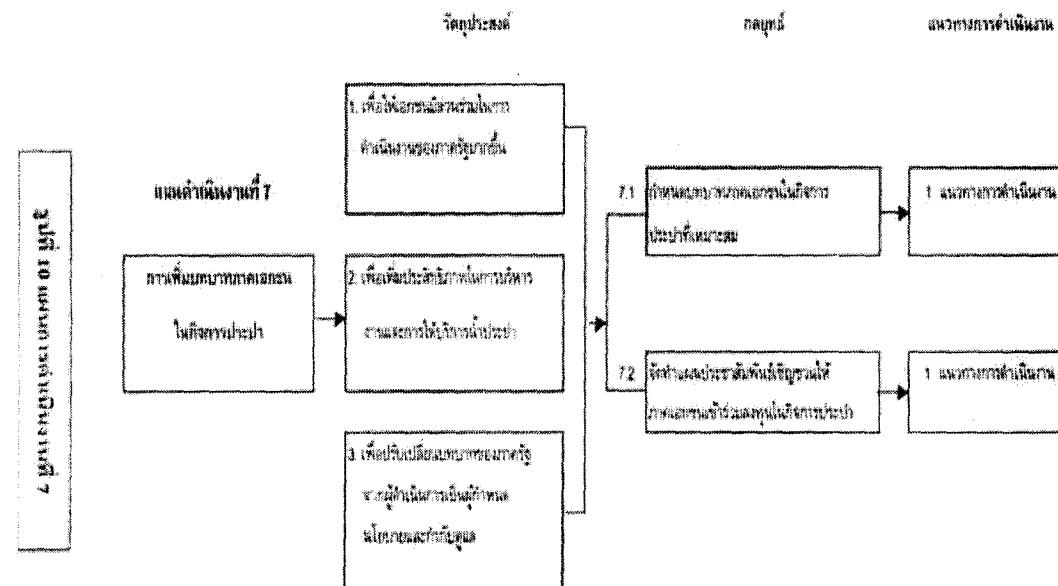
แผนงานที่ 7 การเพิ่มบทบาทภาคเอกชนในกิจการประปา

กลยุทธ์ที่ 7.1 กำหนดบทบาทภาคเอกชนในกิจการประปาที่เหมาะสม

- ดำเนินการตามผลการศึกษาการเพิ่มบทบาทภาคเอกชน

กลยุทธ์ที่ 7.2 จัดทำแผนประชาสัมพันธ์ เผยแพร่ให้ภาคเอกชนเข้าร่วมลงทุน ในการประปา

- เพยเพร่ข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการให้เอกชนร่วมลงทุน เช่น วารสารน้ำ การเผยแพร่ข้อมูลทางอินเตอร์เน็ต เป็นต้น



แผนการลงทุน

การลงทุนในช่วงแผนวิสาหกิจ ฉบับที่ 4 นั้น การประปาส่วนภูมิภาคได้พิจารณาลงทุนโครงการที่ให้ผลตอบแทนในทางธุรกิจและเพื่อบริการสังคม เพื่อให้สอดคล้องกับแผนงาน และภารกิจของการประปาส่วนภูมิภาค ในช่วงแผน 5 ปี ซึ่งในแผนวิสาหกิจฉบับนี้ การประปาส่วนภูมิภาค จะดำเนินการปรับปรุงขยายระบบประปา ประมาณปีละ 20 แห่ง การปรับปรุงระบบประปาหลังรั้วนอน การวางแผนขยายเขตจ่ายน้ำไปยังหมู่บ้านในชนบท การพัฒนาและจัดการแหล่งน้ำรวมทั้งการลดอัตราน้ำสูญเสีย

จากการคาดหมายผลการดำเนินงานด้านกายภาพ ในด้านเป้าหมายจำนวนผู้ใช้น้ำ จำนวนผู้ใช้น้ำเพิ่มสูง ปริมาณการผลิตน้ำประปา ปริมาณการจำหน่ายน้ำประปา และปริมาณน้ำสูญเสีย คาดว่า การประปาส่วนภูมิภาคจะต้องใช้เงินลงทุนในช่วงระยะเวลา 5 ปี ประมาณ 33,400 ล้านบาท (วงเงินเต็มโครงการ) รายละเอียดในตารางที่ 5

ตารางที่ 5 โครงการลงทุน

รายการ	2545	2546	2547	2548	2549	รวม
1. โครงการก่อสร้างปรับปรุง ขยาย	3,330	3,420	3,520	3,620	3,720	17,610
2. โครงการปรับปรุงประจำหลัง รับโอน	300	310	320	330	340	1,600
3. โครงการพัฒนาแหล่งน้ำ	270	280	290	290	300	1,430
4. โครงการเร่งรัดขยายประจำ ชนบท	370	420	480	540	610	2420
5. โครงการลดน้ำสูญเสีย	1,340	1,170	1,040	970	950	5,470
6. จัดซื้อที่ดิน	30	30	30	30	30	150
7. โครงการเพื่อการวิจัย	50	30	30	30	30	170
8. โครงการด้านสารสนเทศ	110	150	160	190	190	800
9. อื่นๆ	780	710	740	740	780	3,750
รวม	6,580	6,520	6,610	6,740	6,950	33,400

จากโครงการลงทุนตามตารางที่ 5 การประปาส่วนภูมิภาคจะลงทุนในพื้นที่ที่ให้ผลตอบแทนคุ้มค่าต่อการลงทุนด้วยเงินรายได้ หรือเงินกู้ หรือเปิดโอกาสให้ออกชนเข้าร่วมลงทุนในบางโครงการ หรือขอรับเงินอุดหนุนจากรัฐบาลเป็นบางส่วน เช่น โครงการก่อสร้างปรับปรุงขยาย โครงการพัฒนาแหล่งน้ำ และโครงการลดน้ำสูญเสีย เป็นต้น คิดเป็นสัดส่วนร้อยละ 73 ของกรอบวงเงินลงทุนรวม

สำหรับการลงทุนในโครงการที่ไม่คุ้มทุน หรือเป็นการลงทุนทางสังคม การประปาส่วนภูมิภาคจะดำเนินการโดยเงินอุดหนุนจากรัฐบาลทั้งหมด เช่น โครงการปรับปรุงประจำหลังรับโอน

และโครงการเร่งรัดขยายประจำนบท เป็นต้น คิดเป็นสัดส่วนร้อยละ 12 ของกรอบวงเงินลงทุนรวม

เงินลงทุนของการประจำส่วนภูมิภาค สามารถแบ่งได้เป็น 2 ส่วน คือส่วนที่ใช้เงินอุดหนุนจากรัฐบาล และส่วนที่ใช้เงินรายได้/พันธบัตร เป็นภาระการเงินขององค์กร ซึ่งโดยเฉลี่ยทั้ง 5 ปี สัดส่วนเงินอุดหนุนต่อเงินรายได้/พันธบัตร เท่ากับ 62 : 38 (ไม่รวมเงินลงทุนจากภาคเอกชน) รายละเอียดประมาณการแหล่งเงินลงทุนและสัดส่วนแหล่งเงินลงทุนในช่วงระหว่างปีงบประมาณ 2545 -2549 แสดงไว้ในตารางที่ 6 และ 7

ตารางที่ 6 ประมาณการแหล่งเงินลงทุนตามสัดส่วนการเบิกจ่ายเงิน

รายการ	ปี 2545	ปี 2546	ปี 2547	ปี 2548	ปี 2549	รวม
เงินอุดหนุน	4,000	4,000	4,100	4,200	4,400	20,700
เงินรายได้/พันธบัตร	2,600	2,500	2,500	2,500	2,600	12,700
รวม	6,600	6,500	6,600	6,700	7,000	33,400

ตารางที่ 7 สัดส่วนแหล่งเงินลงทุน

รายการ	ปี 2545	ปี 2546	ปี 2547	ปี 2548	ปี 2549	รวม
เงินอุดหนุน	61%	62%	62%	63%	62%	62%
เงินรายได้/พันธบัตร	39%	38%	38%	37%	38%	38%
รวม	100%	100%	100%	100%	100%	100%

นอกจากนี้ การประจำส่วนภูมิภาค ยังมีนโยบายให้เอกชนเข้ามามีส่วนร่วมลงทุนในกิจการประจำฯ ซึ่งเป็นการลดภาระการลงทุน ของการประจำส่วนภูมิภาค สำหรับการให้เอกชนเข้าร่วมลงทุนในกิจการประจำฯ จะเป็นไปในรูปแบบที่ผ่านมา คือ ดำเนินการเป็นรายพื้นที่ตามความเหมาะสมของพื้นที่นั้น ๆ หรือจะดำเนินการเป็นกลุ่มพื้นที่/โซน โดยจำแนกตามสภาพภูมิศาสตร์ หรือความเหมาะสมของแหล่งน้ำ ยังคงต้องรอผลการศึกษาของบริษัทที่ปรึกษาเสียก่อน

อย่างไรก็ตาม ในแผนวิสาหกิจฉบับที่ 4 ประมาณการว่าสัดส่วนค่าซื้อน้ำประปาจากเอกชน เทียบกับรายได้ค่าน้ำจะเพิ่มขึ้นจาก 10.8% ในปี 2545 เป็น 23.1% ในปี 2549 หรือคิดเป็นมูลค่าประมาณ 800 ล้านบาทในปี 2545 และเพิ่มขึ้นเป็นประมาณ 2,650 ล้านบาท ในปี 2549 หรืออีกนัยหนึ่ง ปริมาณน้ำที่การประปาส่วนภูมิภาคจะรับซื้อจากภาคเอกชนต่อปริมาณน้ำจำหน่ายรวม คิดเป็นสัดส่วน 13.8% ในปี 2545 และเพิ่มขึ้นเป็น 18.2% ในปี 2549

แผนการเงิน

ในช่วงปี 2545 -2549 การประปาส่วนภูมิภาคจะบริหารการเงิน และสินทรัพย์ให้เกิดประโยชน์สูงสุด โดยคำนึงถึงการให้มีรายได้ เหลือพอที่จะใช้หนี้เงินกู้ และดอกเบี้ยที่ใช้ สำหรับการลงทุน ในช่วงที่ผ่านมา รวมทั้งหนี้ที่เกิดจากการลงทุนใหม่ ทั้งนี้จะต้องได้รับการสนับสนุนจากรัฐบาล ให้ กลไกราคาทำงานได้อย่างมีประสิทธิภาพ กล่าวคือ อัตราค่าน้ำ ค่าบริการ และค่าติดตั้ง จะต้องสะท้อนต้นทุนที่แท้จริง โดยกำหนดเป้าหมายในการบริการการเงินไว้ดังนี้

1. นำเทคโนโลยีการบริหารการเงินมาใช้เพื่อประโยชน์ทางการเงิน และบริหารเงินสดอย่างมีประสิทธิภาพ โดยหาเงินกู้ที่มีอัตราดอกเบี้ยต่ำ ระยะปลอดหนี้ยาว และเวลาผ่อนชำระยาว รวมทั้งจดให้มีข้อมูลทางการเงิน เพื่อสามารถใช้ประโยชน์ในการตัดสินใจในการบริหารได้อย่างมีประสิทธิภาพ
2. ปรับปรุงโครงสร้างอัตราค่าน้ำให้สอดคล้องกับการบริหารต้นทุนและค่าใช้จ่ายดำเนินการ โดยใช้สูตรการปรับอัตราค่าน้ำประปาอัตราโนมัติ
3. พัฒนาระบบบัญชี และการเงินให้มีประสิทธิภาพสูงขึ้น เพื่อเป็นเครื่องมือของผู้บริหารในการตัดสินใจ
4. กำหนดเป้าหมายสำคัญของอัตราส่วนทางการเงินให้สามารถบริหารงานได้อย่างมีประสิทธิภาพ กล่าวคือ
 - อัตราส่วนกำไรสุทธิต่อภาระการชำระคืนเงินกู้ (Debt Service Coverage) ไม่น้อยกว่า 1.5 เท่า
 - อัตราผลตอบแทนต่อสินทรัพย์รวม (ROA) ประมาณร้อยละ 3-5
 - อัตราค่าใช้จ่ายบุคลากรต่อต้นทุนรวม เท่ากับหรือน้อยกว่า ร้อยละ 30

แผนการตลาด

เพื่อให้ปริมาณการจำหน่ายน้ำประปาและรายได้จากการประปาส่วนภูมิภาคเป็นไปตามเป้าหมายที่วางไว้ การประปาส่วนภูมิภาค จะเน้นกลไกมาตรการค้านการตลาดในทุกวิถีทาง ควบคู่ไปกับการดำเนินงานด้านอื่น ๆ โดยกำหนดเป็นแผนระยะสั้นและระยะยาว เช่น การให้ความสำคัญกับการผลิตน้ำประปาที่มีคุณภาพ ปลอดภัย สามารถตีมได้จากก็อก การเพิ่มความถี่ของการออกหน่วยพบประชาน การให้ความรู้ความเข้าใจเรื่องการใช้น้ำประปาที่ประหยัดและมีคุณค่าผ่านสื่อชนิดต่าง ๆ การประชาสัมพันธ์การใช้น้ำในเชิงรุกให้มากขึ้น การเพิ่มความสะดวกและรวดเร็วให้กับประชาชนในการติดต่อขอติดตั้งประปาและบริการอื่น ๆ การกำหนดราคาน้ำที่เหมาะสมและเป็นธรรม การลดค่าน้ำประปาในโอกาสสำคัญ ๆ ตลอดจนการกำหนดแผนการผลิตให้สอดคล้อง กับแผนการตลาด และแผนการเงินเพื่อลดต้นทุนค่าใช้จ่าย และเพิ่มประสิทธิภาพในกระบวนการบริหารระบบประปาในเชิงธุรกิจอย่างเต็มรูปแบบ เป็นต้น

ประวัติผู้ศึกษา

ชื่อ	นางสาวชนนาถ พรสมผล
วัน เดือน ปี	7 กรกฎาคม 2510
สถานที่เกิด	อำเภอเมือง จังหวัดเชียงใหม่
ประวัติการศึกษา	วิศวกรรมศาสตร์บัณฑิต(สาขาวัสดุเคลือบ) มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ พ.ศ.2532 นิติศาสตร์บัณฑิต มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมธิราช พ.ศ.2543
สถานที่ทำงาน	การประปาส่วนภูมิภาค สำนักงานประปาเขต 9 จังหวัดเชียงใหม่
ตำแหน่ง	หัวหน้างานแผนงาน กองวิชาการ